

HALKIN KURTULUŞU

9 Ocak 1978
400 KURUŞ

90

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Yeni hükümet, sömürüyü artırmanın, işsizliği pahalılığı ve sefaleti yaygınlaştırmanın bir aracı olacaktır

İkinci MC iktidarının başta emekçi halk kitlelerinin mücadelesiyle, ve egemen sınıfların kendi aralarındaki çatışmaların sonucu olarak yıkılmasının hemen arkasından, CHP önderliğinde yeni bir hükümet kuruldu. CHP-CGP-DP ve Bağımsızlardan kurulan yeni koalisyon hükümetinin parlamentodan "güven oyu" alacağı hemen hemen kesinleşmiştir.

İkinci MC iktidarı, emperyalist ve sosyal-emperyalist sistemde ve onun bir parçası olarak da ülkemizde genel ekonomik ve siyasi buhranın derinleştiği, emekçi halk kitleleri ile komprador burjuvazi ve toprak ağaları arasındaki çatışmanın şiddetlendiği ve egemen sınıfların kendi aralarındaki çelişkilerin keskinleştiği bir dönemde işbaşına geldi ve işbaşında kaldığı süre içerisinde halka açlık, sefalet ve yoksulluk getirdi, halk üzerindeki sömürü ve soygunu katmerleştirdi. Bu anlamıyla MC istikrarın değil, istikrarsızlığın bir unsuru olmuştur.

Faşist diktatörlüğün yürütme organı faşist MC yıkılmıştır. Fakat gerek uluslararası alanda, gerekse ülkemizde ekonomik ve siyasi buhranın derinleşmesi sona ermemiştir. tersine buhran bütün dünyada ve ülkemizde derinleşmeye devam etmektedir. Kapitalizmin kanunları insanların ve sınıfların iradesinden bağımsız olarak hükmü icra etmeye devam etmektedirler. Gerek emperyalist, sosyal-emperyalist sistemin bütününde, gerekse ülkemizde ekonomik platformda buhran hala derinleşmekte, ekonomik sorunlar daha da içinden çıkılmaz bir hal almaktadır.

Bugün ülkemizde ekonomik buhran öyle bir hal almıştır ki, komprador burjuvazi ve toprak ağaları 70 sente dahi muhtaç bir duruma gelmişlerdir. Ekonomi tam bir iflas halindedir. Yatırımlar durmuştur, üretim sürekli düşmektedir. Bu durumda egemen sınıflar, buhrana çözüm yolu için, bir yandan buhranın bütün sonuçlarını emekçi halk kitlelerinin omuzlarına yıkarken, bir yandan da ülkemizdeki emperyalist ve sosyal-emperyalist sömürü ve yağmayı daha da katmerleştirecek, ülkemizi emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin talanına daha fazla açacaklardır.

İMF "heyeti" pek yakında yeniden ülkemize damlayacaktır. İMF tarafından getirilen önerilerin büyük bir bölümünü zaten uygulayan egemen sınıflar, İMF "heyeti" ile varılan "anlaşma"dan sonra, yeni uygulamalar içerisine gireceklerdir. Egemen sınıflar, böylece, emperyalist kredi kurumlarından aldıkları "kredi"lerle ekonomik çöküntünün önüne geçmeye çalışacaklardır. Öte yandan bugüne kadar sosyal emperyalistlerle yapılan anlaşmalarla, ve bundan, sonra yapılacak anlaşmalarla, ülkemizde sosyal-emperyalistlerin ekonomik yayılması, sermaye ihracı, yatırımlar vb. yollarla hızlanacaktır.

Emperyalistler ve sosyal-emparyalistlerle ülkemiz arasındaki ilişkiler açısından ele alındığında, önümüzdeki dönem, ülkemizdeki emperyalist sömürü ve talanın artacağı, ülkemizin emperyalizme bağımlılığının pekişeceği ve sosyal- emperyalist ekonomik yayılmanın hızlancağı bir dönem olacaktır.

CHP önderliğinde kurulan yeni koalisyon hükümeti işte bu şartlar altında, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının emperyalizme bağımlılığının daha da pekiştiği ve pekişeceği, ülkemizdeki emperyalist ve sosyal-emperyalist sömürü ve talanın katmerleşeceği bir dönemde işbaşına gelmektedir.

Diğer yandan egemen sınıflar, ekonomik buhranın derinleşmesinin ve ekonomik çöküntünün, ve emperyalizme ve sosyal- emperyalizme bağımlılığın artmasının faturasını, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi sınıflara ödetmeye çalışacaklardır. Buhranın bütün ekonomik sonuçlarını ezilen halk kitlelerinin sırtına bindireceklerdir.

Ekonomik buhranın derinleşmesi açısından bakıldığında, önümüzdeki dönem, işsizliğin artacağı,

Dev.sa.7.sü.1'de

2. MC döneminin bilançosu

* YÜZE YAKIN DEVRİMCİ, DEMOKRAT VE YURTSEVERİN FAŞİST DİKTATORLOĞON RESMİ GOÇLERİ VE SİVİL CİNAYET ŞEBEKELERİ TARAFINDAN KATLEDİLMESİ; EMEKÇİ HALKA SİLAHLI, BOMBALI SALDIRILAR; KAÇIRILARAK OLDOROLEN YURTSEVERLER VE DEVRİMCİLER
* OĞRENİM OZGORLOĞONON BOTONOYLE YOK EDİLMESİ, KAPATILAN ONİVERSİTELER, YAKILAN YOKSEK OKULLAR
* İSTANBUL 1 MAYIS MAHALLESİ OZERİNE DOZENLENEN KATLİAM SEFERİ, EMEKÇİ HALKIN SİLAHLARLA VE BOMBALARLA TARANMASI, EMEKÇİ HALKIN OTURDUĞU GECEKONDULARIN YERLE BİR EDİLMESİ, 6 EMEKÇİNİN HUNHARCA KATLEDİLMESİ
* HALK OZERİNDEKİ SİYASİ BASKILARIN DAHA DA YOĞUNLAŞTIRILMASI; VAROLAN KISMİ DEMOKRATİK HAKLARIN BOTONOYLE YOK EDİLMEYE ÇALIŞILMASI, KİTLE DERNEKLERİNİN KAPATILARAK HALKIN MEVCUT ORGOTLENME OZGORLOĞONON DAHİ YOK EDİLMEYE ÇALIŞILMASI
* DOŞONCE VE YAYIN OZGORLOĞONE KARŞI YAPILAN SALDIRILARIN YOĞUNLASMASI; 300'DEN FAZLA KİTABIN YASAKLANMASI VE TOPLATILMASI, PROLETER DEVRİMCİ VE YURTSEVER YAYIN ORGANLARINA KARŞI YAPILAN BASKILARIN YOĞUNLAŞMASI, YAZIİŞLERİ MODORLERİNİN TUTUKLANMASI
* KORDİSTAN'DA ARTAN MİLLİ ZULOM
* HALKIN AÇLIĞA VE YOKSULLUĞA MAHKUM EDİLMESİ, "CUMHURİYET TARİHİ"NDE GERÇEKLEŞEN EN BOYOK FİYAT ARTIŞLARI, PARA DEĞERİNİN SOREKLİ DOŞOROLMESİ, EMEKÇİ HALKIN SATIN ALMA GOCONON VE GERÇEK GELİRİNİN DOŞMESİ, İŞÇİ OCRETLERİNİN DONDURULMASI GİRİŞİMLERİ, MEMUR MAAŞLARININ SABİT TUTULMASI, TARIM ORONLERİ TABAN FİYATLARININ EN ASGARİ DOZEYDE TUTULMASI
* OLKEMİZİN EMPERYALİZME DAHA DA BAĞIMLI HALE GETİRİLMESİ; AMERİKAN EMPERYALİSTLERİNİN BAŞTA İMF OLMAK OZERE ÇEŞİTLİ KURULUŞLAR ELİYLE DAYATTIĞI "EKONOMİK TEDBİRLER"İN UYGULANMAYA KONMASI SOVYET SOSYAL-EMPERYALİSTLERİNİN EKONOMİK YAYILMASININ HIZLANMASI, ORTADOĞU'DA ABD EMPERYALİZMİNİN ÇIKARLARININ PEKİŞMESİNE YARDIM

HALKIN KURTULUŞU

Yeni hükümet: faşist diktatörlüğün koltuk değneği

Emekçi halk kitlelerinin faşist diktatörlüğe karşı yükselen devrimci atılımı sonucunda MC hükümetinin yıkılması, ve bugün yıkılan MC hükümeti yerine CHP önderliğinde yeni bir hükümetin kurulmasıyla, birçok günlük yayın organında, birçok "demokrat" yazar şimdiden, "faşizmin çöktüğü", "faşist diktatörlüğün yıkıldığı" yolunda propaganda yapmaya başladılar.

Kendisine 'demokrat' diyen yazarların dışında, özellikle revizyonistler ve oportünistler, önümüzdeki dönemde, yaygın demagojik bir rüzgar estirmeye çalışacaklardır.

Reformizmin uzun yıllardan beri süregelen ideolojik ve siyasi etkinliği CHP yöneticilerinin yıllardan beri dillerinden düşürmedikleri demagojik sloganları da hesaba katarsak, bu tip bir propagandanın, uyanık olunmadığı takdirde, kitleler üzerindeki etkisinin hangi oranda olacağını tahmin etmek hiç de güç değildir.

Faşizmi MHP'den ibaret gören reformistlerin, oportünistlerin ve revizyonistlerin MC'nin yıkılması ve CHP önderliğinde yeni bir hükümetin kurulması üzerine, "faşizmin çöktüğü"ne ve "faşist diktatörlüğün yakıldığı"na karar vermeleri son derece doğaldır.

Halbuki faşizm bir hükümet biçimi değil, bir devlet biçimidir; emperyalizm ve proleter devrimleri çağında metropol ülkelerde ve yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde egemenlik biçimidir. Emperyalizm çağında kapitalizmin genel buhranının bütün dünya ölçüsünde başlaması ve derinleşmesiyle, emperyalizm çağı ile birlikte kapitalizmin mevcut çelişkilerinin keskinleşmesi ve bunlara yenilerinin eklenmesiyle, genel olarak burjuvazi ile proletarya arasındaki mücadele şiddetlendi ve ezilen ulusların ve halkların emperyalizme ve yerli gericiliğe karşı mücadelesi yeni ve güçlü bir atılım kazandı. Böylece emperyalizm çağı, proleter devrimleri ve ulusal kurtuluş savaşları çağı oldu. Devrimin objektif şartları bütün dünya çapında olgunlaştı.

Emperyalizm çağı, bütün dünya çapında devrimle karşı-devrim arasındaki çatısmanın şiddetlendiği, gerek metropol ülkelerde, gerekse yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde egemen sınıfların mevcut sağlamak için çırpındıkları emekçi halk kitlelerinin ise "yeni bir dünya"nın kurulması için mücadeleye atıldıkları bir çağdır.

Emekçi halk kitlelerinin mücadelesinin başarıya ulaşmadığı yerlerde ve zamanda, emperyalist burjuvazi, komprador burjuvazi ve toprak ağaları, gerek emekçi halkın direnişini boğmak, gerekse mevcut düzenin devamını ve istikrarını sağlamak ve kendi sınıf egemenliklerini daha uzun süre devam ettirebilmek için, siyasi iktidarlarını, "sağlamlaştırmaya", siyasi egemenlik biçimini değiştirmeye yönelirler. Emperyalizm ve proleter devrimleri çağında emperyalist burjuvazinin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının başvurduğu bu yeni egemenlik biçimi faşizmdir.

Metropol ülkelerde emperyalist burjuvazinin, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde komprador burjuvazi ve toprak ağalarının siyasi egemenlik organı hükümet değil, devlettir. Hükümet, mevcut devlet

Dev.Sa.7.Sü.8'de

Çeliktepe halkı Haydar öğretmeni bağrına bastı

Haydar öğretmenin cenazesinde yüzlerce ilkokul öğrencisi "Kahrolsun Faşist Diktatörlük sloganını haykırdı.

Yurtsever devrimci öğretmen Haydar Karababa yılbaşı gecesi faşistlerce katledildi.

O, faşist diktatörlüğe karşı yılmadan mücadele eden, hayatı boyunca öğrencilerine yurtseverliği, halk için sevgiyi, faşistlere karşı nefreti öğreten yiğit bir öğretmendi. Bu yuzdendir ki, onun cenazesini yüzlerce ilkokul öğrencisi, "Öğretmen, Öğrenci Kıyımına Son!", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük!" sloganlarıyla uğurladılar.

Yurtsever devrimci öğretmenler, Haydar arkadaşın katledildiğini haber alır almaz, hemen harekete geçtiler. Haydar öğretmenin cenazesi Morg'dan alınarak, Çeliktepe Sanayi Mahallesindeki okula getirildi. Burada düzenlenen törene 1500-2000 kişi katıldı. Katılanların çoğunluğunu bölge halkından emekçiler, Haydar Karababa'nın öğrencileri oluşturuyordu. Halkın faşizme olan nefretini söndürmeye çalışan sosyal-faşistler Haydar öğretmenin cenazesine sahip çıkmaya çalıştılarsa da, he-

Devamı Sayfa 6'da

Güzeltepe gecekondu halkının kararlı mücadelesi sürüyor

20 Aralık 1977 Salı günü, Güzeltepe gecekondu halkının kararlı, tavizsiz, direniş günlerinden biri idi. 9 cemse, 3 pikap ve 2 cip dolusu asker, 2 araba belediye görevlisi ve 2 kamyon yıkım işçisinden oluşan ekip gecekondulara geldiğinde arabaların önüne atılan kararlı bir kitle ile karşılaştılar. Halkın kararlılığını gören jandarma binbaşısı "Biz de aslında evlerinizi yıkmak istemiyoruz, sizin sorunlarınızın çözümlenmesinden yanayız. Ancak emir aldık, bizim de sorumlu olduğumuz, rapor vermemiz gereken yerler var" diyordu. Bir arkadaşımız binbaşıya ve jandarmalara, burada gecekondu yapanların hemen tümünün topraksızlıktan köylerinden göçmek zorunda kalan, devletin de kendileri ile ilgilenmediği, şehirde asgari ücretle geçinme mücadelesi vermek zorunda bırakılan yoksullar olduğunu, bunların karşısında değil, yanında yer almak gerektiğini, verilen her emrin de doğru olmadığını, yanlış emirlerin uygulanmaması gerektiğini anlattı.

Bu arada bir kısım halk ve devrimciler de askerlere, yıkıma karşı çıkmaları gerektiği, üzerlerindeki elbiseleri çıkartınca kendilerinden farklarının kalmayacağını ve sorunlarının ortak olduğu konusunda propaganda yapıyordu. Yıkım işçilerine karşı da "Yıkıma Hayır", "İşçiler Birleşin" sloganlarını atıyorlardı.

Binbaşı, sorunun çözümü için, Belediye ile görüşmemizi önerdi. Temsilci olarak giden arkadaşlar, önceden görüşeceğini bildirdiği halde beklemeyen Belediye Reisi ile görüşemediler. O anda Belediye de bulunan CHP milletvekili Çağlayan Ege ile yapılan görüşmelerden ise hiç bir sonuç alınamadı. Arkadaşlarımızı "sokak kabadayıları" diye nitelendiren Çağlayan Ege, daha sonra da kendisine hakaret ettikleri iddiası ile karakola şikayet etti. (Hakaret de "siz" yerine "sen" diye hitap edilmesi imiş) Üç arkadaşımız bir süre karakolda alıkonuldu.

Belediyede görüşmeler sürerken direniş yerine gelen Alay Komutanı Albay "Direnmeniz boşuna, burayı yıkacağız, yıkım için bin asker yetmezse 5 bin asker getirip yine yıkacağız" diyerek kitleye gözdağı vermeye, yıldırmaya çalıştı. Kitleden "Biz yıkamazsınız demiyoruz, yıkabilirsiniz, ama bizim cesetlerimizi çiğnemeden yıkamazsınız" cevabını alınca gerilemek zorunda kal-

Dev.Sa.7.Sü.4'de

Faşist Türkeş kendini ele veriyor

MHP ve onun eli kanlı "başbuğu" Türkeş, uzun bir süredir faşist cinayetlerin sorumluları olmadıkları, teröre ve zorbalığa değil, demokrasiye inandıkları, kan ve ateş değil barış iştedikleri propagandasını yürütüyor. Israrla sürdürülen bu faşist demagoji, burjuva, küçük burjuva aydın çevrelerinde etkili olmaya başladı. Bazı gazete ve yazarlar, "MHP eski anlayışını değiştirdi, şimdi kendini düzeltiyor, eski hatalarından vazgeçmeye çalışıyor" diyorlar. Faşist MHP'nin ve onun cinayet şebekelerinin bu güleç yüzlü maskesi inandırıcılık kazanmaya başlamıştır. MHP şimdiden, "sözüne güvenilir, barış havarisi" güçlü bir örgüt pozunda, CHP ile bir hükümet ortaklığının planlarını hazırlamaktadır. İşçileri, köylüleri, bütün emekçileri, demokrat ve yurtseverleri bu faşist demagoji ve sahtekarlığa karşı uyarmak, faşist demagoji ve yalanı somut belgelerle tekrar tekrar teşhir etmek, bu nedenle şimdi daha da önem kazanıyor.

TÜRKEŞ, ŞECAAT ARZEDERKEN SİRKATİN SÖYLÜYOR

"Başbuğ" Türkeş, bir dergiye verdiği son beyanatlarının birinde, "Zorbalar ve suçlular partimizden atılacaklardır. Bizim partimiz fikir partisidir, orada katillere yer yoktur" diyor. Kılı kıpırdamadan binbir yalanı ardarda sıralayıveren bu sahtekarın dediklerine bakılırsa, "davadan döneni vurun" lafını, 1945 savaş yıllarında, "düşmandan kaçanı vurun" anlamında söylemiş. Ama bu sözü pek beğenen "arkadaşları" hasbelkader kitap kapaklarını, davetiyeleri, bildirileri bu lafla süsleyivermişler! Evet, MHP'lilerin içinden de bazı "suçlular" çıkıyormuş, ama, aksüt emmemiş bu delikanlılar da partiden atılarak cezalarını buluyorlarmış! Ülkü Ocaklarına gelince, bu teşkilat zaten MHP'ye bağlı değilmiş, sadece ülkücü fikirlere sahip, özerk ve bağımsız bir teşkilatmış! Ve bir gece rüyasında ak sakallı bir pir tarafından vatanı kurtaracağı malum olan "başbuğ" Türkeş, asla zora ve zorbalığa değil, fikre ve demokrasiye inanırmış!

FAŞİST DEMAGOJİ HER GÜN GERÇEKLER TARAFINDAN YALANLANMAKTADIR

Türkeş'in tamamen yalan ve sahtekarlıktan ibaret olan demagojisi, aynı günlerde cinayet şebekesini "bin misli cevap verecek güçteyiz" diye harekete geçiren MHP İstanbul İl Teşkilatı tarafın-

Dev.sa.7.sü.3'de

ZAFER ER GEÇ ŞİLİ HALKININ OLACAKTIR

Geçtiğimiz günlerde Şili halkı, yıllardan beri ülkedeki, kendisinden olmayan herkesin düşmanı, insanlık celladı Pinochet faşist diktatörlüğünün iğrenç bir sahtekarlığını daha yaşadı.

Birleşmiş Milletler'de Şili'de insan haklarının çiğnendiğine dair alınan kararlar üzerine, faşist Pinochet, bir "referandum"la Şili halkının kendisini desteklediğini belirteceğini ilan etmişti. Halkın kendisine oy vermesini sağlamak için bu sahte referandumu gerçekleştirmek için bütün silahlı kuvvetlerini sandık başlarına yığmış, oy kullanmaya -yani kendisine oy vermeye- gelmeyeni cezalandıracağını açıklamıştı.

Faşist terör altında oynanan bu oyun daha sonuçlanmadan da halkın % 80'inin kendisini desteklediğinin belli olduğunu ilan etti.

Ancak azgın faşist teröre rağmen, ülkede sahte referandum aleyhinde gösteriler yapıldı. Ülkedeki aydınlar ve hatta Hıristiyan Demokrat Parti Başkanı ve eski Cumhurbaşkanı Frei bile halkı Pinochet'ye oy vermemeye çağıran bildiri ve demeçler yayınladılar ve halkın % 20'si Pinochet'ye oy vermedi.

Pinochet, 1973 yılında askeri bir darbe yaparak Şili'de Allende yönetimini devirmiş; faşist darbeye boyun eğmeyerek günlerce, aylarca yiğit bir

Dev.Sa.7.Sü.1'de

* Halkın Yolu gittiği yoldan dönmelidir

(YAZISI 4. SAYFADA)

* 1977'de Türkiye'de durum

(YAZISI 3. SAYFADA)

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ" gerçeklere çarparak iflas ediyor

Şili İhtilalci Komünist Partisi:

Şili İhtilalci Komünist Partisi yayınladığı bir bildiride, Avrupa'daki beş M-L partinin yayınladığı ortak bildiriyi desteklediğini açıklamıştır.

ŞİKP MK Uluslararası Komisyonu imzasıyla yayınlanan bildiride şunlar belirtilmektedir:

"Latin Amerika M-L partilerinin ortak bildirisini imzalayan Şilili komünist devrimciler kardeş Avrupa partilerini selamlamakta, ve bu yeni ortak bildiriyi kararlılıkla desteklemektedirler. Zararlı 'Üç Dünya Teorisi'nin açıkça mahkum edilmesi ve proleter enternasyonalizmi ve M-L ilkelerinin yüksekte tutulması bugün büyük bir öneme sahiptir."

Bildiri devamla şunları belirtmektedir:

"ŞİKP dünyayı üç bölüme bölen bu yeni teoriyi mahkum etmiştir. Onun destekleyicileri, sınıfın her mihenk taşını silmekte, proletaryayı ve halkları çoğunluğu, ülkelerimizde olduğu gibi, aşırı gerici olan hükümetlerle karıştırmaktadırlar. Bu teorinin destekleyicileri halkımızın Pinochet'e karşı mücadele etmemesini, fakat diğer süper devlete karşı mücadele etmek üzere Kuzey Amerikancı diktatörlük ve süper devletle birleşmesini istemektedir. Bu teorinin destekleyicilerinin Şili halkının yürüttüğü mücadeleyle dayanışmamalarına ve Pinochet'in diktatörlüğünün boykot edilmemesine karşı çıkmamalarına yol açmıştır. Bu sebeple bu oportünistlerin ve teorisinin burjuvazi ve onun diktatörlüğünün istisnasız olarak Şili'deki hiç bir örgütün desteğini almadığını, halkımızın onlara karşı çıktığını ve nefret ettiğini gözardı etmesi olağandır."

Bildiri devamla şunların üzerinde durmaktadır:

"Halk Cephesi'nin başındaki, Şili direnişinin ilk saflarındaki, zor gizlilik şartlarında mücadele eden ŞİKP, kitlelerle bağlarını, ve gittikçe daha fazla güçlenen diğer devrimci ve anti-faşist örgütlerle ittifakını güçlendirmektedir. Bunu partinin 2. Milli Konferansının geçtiğimiz günlerde gizlilik içinde Şili'de yapılması da göstermiştir"

Bildiri şunları belirtmektedir:

"Partimiz, Şili'de faşizmi yıkmak, gerçek özgürlüğü kazanmak üzere diktatörlüğe karşı mücadeleyi geliştirmek için bütün çabaları gösterecektir. Uluslararası çapta o, bütün dünyada gerçek komünistlerin birliğini ve Marksizm-Leninizmin ilkelerini savunmak için mücadele etmeye devam edecektir."

ŞİKP MK Uluslararası Komisyon'un bildirisi son olarak ŞİKP'nin Avrupa'nın beş kardeş M-L partisinin ortak bildirisini desteklediğini, bir kere daha ifade etmekte ve bu bildiriyi incelemeleri ve onu kitlelerin saflarına dağıtmaları için partinin bütün militanları ve sempatizanlarına çağrıda bulunmaktadır.

Tiran Radyosu'nun 28 Kasım 1977 tarihli Türkçe yayınından alınmıştır

JAPONYA KOMÜNİST PARTİSİ (SOL):

Japonya Komünist Partisi(sol)MK uluslararası Bölümü PKP(R) MK'ne gönderdiği mesaj telgrafta, Avrupa'daki beş M-L partinin ortak bildirisini desteklediğini ve selamladığını açıklamıştır.

PKP(R) organı Bandeira Vermelha gazetesinde yayınlanan mesaj telgrafta şöyle denilmektedir:

"Partimizin ve diğer kardeş partilerin M-L'nin kararlı savunulmasında yayınladıkları ortak bildiriyi selamlıyoruz. Ortak bildirinin yayınlanması uluslararası komünist hareketin gelişmesine ve M-L ve proleter enternasyonalizm temelinde kardeş partiler arasındaki birliğin güçlenmesine büyük bir katkıyı oluşturmaktadır."

Tiran Radyosu'nun 28 Kasım 1977 tarihli Türkçe yayınından alınmıştır

Brezilya Komünist Partisi:

"Oportünizme karşı sürdürülen mücadelede yeni bir adım"

Brezilya Komünist Partisi Merkez organı A CLASSE OPERARIA gazetesinin 119.sayısında, (Eylül-Ekim 1977 sayısı) oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni eleştiren ve ZERI I POPÜLIT gazetesinde yayınlanan "DEVRİMİN TEORİ VE PRATİĞİ" makalesinin tarihi önemini vurgulayan bir yazı yayınlanmıştır.

22 Kasım 1977 tarihli Zeri i Popülit gazetesinde ve aynı tarihli ATA Ajansında da yer alan makalede şöyle denilmektedir:

"Devrimin Teori ve Pratiği güzel söz söyleme yapıtı değildir. O, tartışma konusu olan mevcut sorunlarla ilgilenmektedir. O, ta başından itibaren çağımızın bütün devrimci strateji terimlerinin, sosyalist ve kapitalist olmak üzere iki dünyanın mevcut olduğunun altını çiziyor. Bu iki sistem birbirine karşı mücadele içindedirler. Ama, geçici gerilemelere rağmen, eğilim bütün dünya ölçüsünde sosyalizmin tam zaferi doğrultusundadır. Büyük Ekim sosyalist devriminden itibaren, kapitalizmin tek sistem olma durumu ortadan kalktı. Onun genel buhranı başladı ve 1939-1945 savaşı ile birlikte, o, ikinci aşamasına girdi. Kişi bu temel bilgileri bir kenara bırakarak, mevcut toplumun sonuna kadar en devrimci gücü olan proletaryayı, kurtuluşu için sürdürdüğü mücadele içinde yönlendiremez. "Üç Dünya" teorisyenlerinin yaptığı gibi dünyadaki mevcut doğru bölünmeyi kabul etmemek ne demektir? Bu kapitalizmden sosyalizme geçiş şeklindeki, yaşamakta olduğumuz çağın karekterini bilmemek, proletaryanın en önemli zaferini reddetmek demektir Bu kapitalizmin gizlice savunulmasıdır, çünkü, iki süper devletten birine karşı mücadele maskesi altında, devrimci perspektifi yok etmekte, işçi sınıfını yaklaşmakta olan kesin çatışmalardan ve tarihi görevinden uzaklaştırmaktadır. "Üç Dünya Teorisi", günümüz toplumunun temel çelişmelerinin analizini reddediyor. Sosyal çelişmenin diyalektik sürecini ihtiva eden bu çelişkileri reddeden "Üç Dünya Teorisi", emperyalizm ve gericiliğin hegemonyası için hazırlıklarını gizlemeye hizmet eden bir teori olup, politik, konjonktürel, fakat bozulmuş ögeler üzerine kurulmuştur. Zeri i Popülit gazetesi bu teoride sosyalizm ile kapitalizm arasındaki çelişmenin yeri olmadığını göstermektedir. Çünkü sosyalist ülkeler gerici güçlerin hakim oldukları sözde "Üçüncü Dünya" ya katılmaktadır. Öte yandan bu teoride proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişmenin de yeri yok, çünkü ona göre proletarya sosyal-emperyalizme karşı mücadele etmek üzere, emperyalist ve gerici güçlerle birleşmelidir. Öte yandan bu teori ezilen halklar ve ülkelerle emperyalizm ve uşakları arasındaki çelişkiden bahsetmemekte, çünkü ona göre, halklar her ülkedeki gericilikle birleşmelidir. Ve Sovyetlere karşı mücadelede emperyalistlerle ittifakı kabul etmelidirler. Başka bir deyişle bu teoriye göre, işçi sınıfı ve halk kitleleri devrime doğru değil, fakat gericiliğin ve emperyalizmin amaçlarına imkan veren bir ittifaklar sistemine doğru yön bulmaktadır.

Temel çelişmelerin da yandığı Leninist devrim şeması bir kenara atılmaktadır. Bu "Üç Dünya" stratejisinin, proletaryanın değil, fakat ham madde kaynakları, pazarlar, nüfus alanları ve hakim alanlar için çılgın yarış içindeki ve onun baş muhalefeti olan, proletarya ve sosyalist sisteme karşı çetin mücadele içindeki burjuvazinin stratejisi olduğunu göstermektedir.

"Üç Dünya Teorisi" nin yazarları düşman saflarındaki çelişmelerden yararlanmaktan başka şey yapmadıklarını, yaygara koparарak oportünist tutumlarını haklı çıkarmaya çalışmaktadırlar. O zaman bu çelişmelerden nasıl yararlanmaktadırlar? Gerek burjuvazi gerekse proletaryanın bu çelişmeleri nasıl kullandıkları bilinmektedir. Burjuvazi kendi rakipleriyle çelişmelerini işçi sınıfını aldatmak maksadıyla kullanmaktadır. O, miskin menfaatlerini ülkenin genel menfaatleriyle karıştırmakta, anayurdun savunulmasıyla savaş kışkırtıcısı ve yağmacı siyasetini gözardı etmekte, ve şovenizmi yurtseverlikle karıştırmaktadır.

Bu şekilde davranarak bu teori, proletaryayı kendine çekmeyi, onu sosyal ve siyasi açısından burjuvaziye karşı çıkan bağımsız ve sınıfsal yoldan uzaklaştırmayı amaçlamaktadır.

İşçi sınıfı ise bu çelişmeleri başka bir şekilde kullanmaktadır. Zeri i Popülit gazetesinin belirtiği gibi, bunlardan emperyalistlerarası çelişmelerden, her zaman devrim lehine, halkların ve özgürlüklerinin lehine, sosyalizm davası lehine yararlanmak gerektiği bir ilkedir. Düşman saflarındaki çelişmelerden yararlanmasına ve güçlenmesine, devrimci güçlerin düşmanlara ve özellikle baş düşmanlara karşı mücadelede, bunlar hakkında herhangi bir hayal yaratmaya izin vermeden, daha faal bir şekilde harekete geçirilmesine yol açması gerektiği anlamına gelir.

"Üç Dünya Teorisi' nin savunucularının vaazettikleri, düşman saflarındaki çelişmelerden sözde yararlanma, aslında eski sınıf işbirliğidir. proletaryanın burjuvazinin menfaatlerine tabi olmasıdır, sosyalizm mücadelesinin terk edilmesidir.

Proletarya ile Amerikan emperyalizmi ve diğer tekelci gruplar arasındaki ittifak, ezilen halklar ile bağımlı ve yarı - sömürge ülkelerdeki geriiciler arasındaki birlik, bu teorinin propagandasını yapan yazarların dediği gibi, devrime mi hizmet ediyor; yoksa, emperyalistlerin ve gericilerin devrimci hareketleri bastırmalarına, kendilerinin savaş taciri, baskıcı ve sömürücü politikalarının yararına olacak şekilde kitleleri seferber etmelerine mi yarıyor? Böyle bir yönlendirmenin proletaryanın devrimci ruhunu alçalttığı, kitlelerin devrimci çabalarını kısıtladığı açıktır. Enver Hoca yoldaşın şu açıklaması bütünüyle doğrudur: "Emperyalizmin ve modern revizyonizmin büyük bunalım dönemlerinde onlara karşı mücadeleyi yoğunlaştırmalı, düşmanlar arasındaki büyük çelişkileri, bizim sosyalist devletlerin devrim yolunda ilerleyen halkların yararına olacak şekilde doğru ve kusursuz olarak kullanmalı, onları aralıksız olarak teşhir etmeli ve tehlikeden korunmak ve ilerde intikam almak için emperyalistlerin ve revizyonistlerin gönülsüz olarak yapacakları sözde anlaşmalara kanmamalıyız."

Kötü ünlü "Üç Dünya Teorisi"nin yazarlarına göre, birden bütün düşmanlara karşı değil, fakat tek tek düşmanlara karşı mücadele edilmelidir. Onlara göre, bugünkü düşman sadece Sovyet sosyal-emperyalizmidir. Bu yanlış bir görüştür. Kendi stratejisi bakımından uluslararası proletarya bütün burjuva düşmanlarına karşı mücadele etmektedir. İşçi sınıfının yaptığı burjuvaziye karşı mücadele çağrısı, çeşitli milliyetlerden, en büyük veya en küçük güçten bağımsız olarak "Bütün Ülkelerin Proleterleri Birleşin"dir. Burjuvazi de bütün dünya proletaryasına ve patlak verebileceği her ülkede devrime karşı mücadele etmektedir.

Feodal kalıntıların hüküm sürdüğü emperyalist hakimiyet altındaki ülkelerdeki devrimin ilk aşamasında proletarya, ulusal burjuvaziyi geri çekebilir ya da tarafsız hale getirebilir. Fakat bu aşamanın ilerisine geçmeyi, sosyalizme doğru ilerlemeyi önlemek amacıyla devrimci hareketin liderliğini ele geçirmek için (bu da bir çeşit sınıf mücadelesidir) bu burjuvazi proletarya ile sonuna kadar mücadele eder. Uluslararası proletarya da stratejik görevlerini maddileştirmek için, söz konusu anda, saldırılarını belirli burjuva ülkeler grubuna karşı yoğunlaştırır. Şu anda da, saldırı ateşini halkların baş düşmanları iki süper devlet -ABD ve SB- de yoğunlaştırıyor. Fakat, bu onun emperyalist ülkelerdeki sınıf mücadelesini durdurması gerektiği ve hatta, bu ülkelerdeki işçi sınıfının sömürülmesini ve yarı-sömürge politikasını destekleyerek burjuvazi ile işbirliği yapması gerektiği demek değildir. Proletarya hiç bir koşul altında, devrimden vazgeçmemelidir. Bu, onun davasına ihanet olur. O, devrimi gerçekleştirmek için her gün, her saat değişik mücadele araçları ile savaşır. İkinci dünya savaşı tecrübesiyle kanıtlandığı gibi, devrim, değişik ülkelerdeki esas düşmanlara karşı mücadele yolu ile gelişebilir. Proletarya, ne Almanya'da, ne İtalya'da ne de Japonya'da, aynı şekilde, ABD, İngiltere ve Fransa'da da iktidarı ele geçirmedi. Eğer biz düşmanları teker teker tasfiye etme görüşü ile hareket etseydik, uluslararası sınıf mücadelesinin gerçek anlamını kaybetmiş, devrimin zaferinin hazırlanması ile ilgili temel görevlerden vazgeçmiş olurduk.

Sosyal gelişme, nicelik birikimlerinin niteliğe dönüştüğü, devrimci sıçramalara yol açtığı bir diyalektik süreçtir. Bu gelişme yalnızca niceliksel çoğalma ya da azalma (örneğin tek tek taktikler) yoluyla sürdürülemez. Proletarya, devrimci gücünü, bilincini yoğunlaştırır ve emperyalist zinciri en zayıf halkasından kimin hakimiyeti altındaysa onun baskıcı ve sömürücü sistemini devrimci şiddet yoluyla kırar. Proletaryanın, burjuvazinin kuyruğunda ve iki süper devletten birinin müttefiki olduğu ülkelerde Sovyet-Amerikan savaşıyla, çatışan ülkelerin durumlarında niteliksel bir değişme olabileceği iddiası basit bir yalandır. Bu kapitalist sistemin korunmasına ve emekçi halkın büyük bir katliamına yol açar. Buna ilaveten, mücadele içindeki bu iki blok işçi hareketleri ve devrimci hareketlerle de hesaplaşmaya çalışırlar. Eğer bu düşmanlar devrimci bir şekilde tasfiye edilirler ve bu tasfiye de işçi sınıfının zaferi, proletarya diktatörlüğü altında bir sosyalist rejimin kuruluşu ile sonuçlanırsa, proletaryanın düşmanlarına karşı mücadelesi sonucu sosyal- dönüşüm gerçekleşir.

Arnavutluk'lu yoldaşların makalelerinde tamamen doğru bir şekilde işaret edildiği gibi, anti-emperyalist ve anti-sosyal-emperyalist pozuna bürünen "Üç Dünya Teorisi", gerçekte, hem sözde "üçüncü dünya" halklarının, hem de sözde "ikinci dünya" halklarının anti-emperyalist ve anti-sosyal-emperyalist mücadelelerini zayıflatıyor ve sabote ediyor. Bağımlı ve yarı-sömürge ülkelerde savaşmakta olan bizler bu teorinin karşı-devrimci özünden tamamiyle haberdarız. Bu teori büyük bir tehlike teşkil etmektedir. Revizyoniztler, burjuvazinin uşakları devrimci hareketi burjuvazinin hizmetine sunmak, Sovyet sosyal-emperyalizmine bağlamak isterlerken "Üç Dünya Teorisi"nin avukatlığını yapanlar, ezilen halkların yüksek çıkarlarını bu ülkelerin

Dev.Sa.7.

Kolombiya Komünist Partisi (ML)

Kolombiya KP/M-L Yürütme Komitesi 1977 Ekim ayında yayınladığı bildiride şunları belirtmektedir:

"Devrimci şiddetle ve kendi proletaryasının güçlendirilmesi aracılığıyla proletarya, sömürülen ve ezilen sınıftan hakim sınıfa dönüşecektir. M-L partiler Amerikan emperyalizminin, Sovyet sosyal-emperyalizminin ve her ülkedeki gerici burjuvazinin, devrim ve proletaryanın özgürlüğü ve ezilen halkların düşmanları oldukları yolunda emekçi kitleleri ve halkları açıklığa kavuşturmaya çalışmaktadırlar. Bunlar bir süper devlete karşı ötekisiyle işbirliğini veya sözde süper devletlere karşı mücadele etmek üzere gerici burjuvaziyle işbirliği vaaz eden eski ve yeni oportünistlerin tezlerini reddetmektedirler. Tarih ve objektif gerçek, Amerikan emperyalizminin ve Sovyet sosyal- emperyalizminin aynı tehlikeyi temsil ettiklerini, en büyük düşmanlar olduklarını doğrulamaktadırlar. Bu sebeple bir emperyalistle mücadele etmek üzere, ötekisine asla dayanılmaz. Öte yandan, haklı olarak M-L partiler iki süper devlete karşı mücadeleyi süper devlete binlerce iple bağlı olan ve devrimi kan ve demirle ezmeye çalışan gerici burjuvaziye karşı mücadeleye bağlamaktadırlar. Onlar M-L partileri parçalamak, işçi sınıfını öndersiz bırakmak, işçi sınıfının saflarında keşmekeş ve kargaşalık yaratmak isteyen her türden oportünist ve revizyonistlerin yıkıcı eylemlerinin üstesinden gelmektedirler.

Gerçek M-L partilerin Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in öğretisini her türden revizyonistler ve oportünistlerin saldırılarına karşı savunmak için buldukları yol doğrudur ve zafere doğru götürmektedir. Bu devrim, proletaryanın ve halkların yararınadır. Her renkten düşmanlar ve dönekler yenilgiye uğrayacaklardır. Onlar tarihin tekerleğini geriye döndüremiyecek ve genel kanun ve çağımızın temel yönelimi olan, devrimin gelişmesini engelleyemeyecekler dir."

Bildiride şunlar da belirtilmektedir:

"Üç dünya teorisyenleri sınıf mücadelesine sırt çevirerek, Amerikan emperyalizmine teslimiyeti ve her ülke içinde sınıf uzlaşmasını vaaz etmektedirler. Sınıf düşmanıyla anlaşmalar ve tavizler, proletaryanın faaliyet çizgisi ve devrimci güçlerin belirli tavizleri kabul etmeleri gerektiği bahanesi altında onun genel siyaseti haline gelemez. Dış düşmana teslimiyet ve ülke içindeki hakim sınıflarla uzlaşma, sınıf, devrim ve sosyal gelişmenin düşmanlarıyla işbirliğine yol açmaktadır. Bu revizyonist bir siyaset ve uygulamadır. Bu sebeple biz komünistler onu reddetmeliyiz.

Bugün dünya hegemonyası için, iki emperyalist süper devlet arasında rekabet keskinleşmektedir. Bu sebeple yeni bir dünya savaşının tehlikesi varolmakta ve artmaktadır. Fakat onlar bu yeni savaşı ifade eden etkenleri kendi isteklerine göre hakim kılamazlar. Çünkü eylemleriyle onu engelleyebilecek güçler artmaktadır. Aslında halkların derinleşen ve her yerde yaygınlaşan devrimci mücadeleleri emperyalist savaşın etkenlerine karşı devrimin perspektifini teminat altına almaktadır."

(Tiran Radyosu'nun Türkçe yayınından alınmıştır.)

Britanya Komünist Partisi (ML)

"Biz, burjuvazi ve emperyalistlerle birlikte yürümeyeceğiz"

Son günlerde Britanya KP(M-L) "1977 Dünyasında Britanya" başlığı altında bir bildiri yayınladı. Bildiride şöyle denmektedir: "Partimiz, (M-L) temelinde kurulmuş olup birinci konumuz Komünist Manifestodur. Amacımız ise burjuvazinin üstünlüğünü ortadan kaldırmak, proletaryanın politik iktidarı ele geçirmesini sağlamaktır."

Bildiri şöyle devam ediyor: "Biz, Britanyalılar, devrimci görevlerimizi bir yana bırakmak, yönetici sınıfımız ile, burjuvazi ile ittifak yapmak üzere birleşmek, NATO'yu ve ekonomik silahı olan AET'i güçlendirmek, Avrupa burjuvazisini Avrupa'daki neo-nazi ve Amerikan ajanlarını bağrımıza basmak ve işçi sınıfının özgürlük, ulusal bağımsızlık ve devrim emellerini parçalamak için baskı altında tutuluyoruz."

Amerikan emperyalizminin ve Sovyet sosyal- emperyalizminin aynı şekilde onların destekleyicilerinin yeni bir savaş hazırlıklarından bahsedildikten sonra, bildiride şunlar söyleniyor:

"Komünistler savaşa karşıdırlar. Savaş insanlığa karşı işlenen bir suçtur. Bizim görevimiz, savaşı önlemek için devrimi zafere ulaştırmaktır. Biz, kapitalizm için hararetli teşebbüslerde bulunmamalıyız. Eğer, emperyalistler bizi savaşa zorlarlarsa biz bu savaşı iç savaşa dönüştürmeliyiz."

Bildiride, emperyalizm ve sosyal – emperyalizmin halkları tehdit ettiği tehlikelerden bahsettikten sonra "SSCB mi, yoksa ABD mi daha zayıftır?" şeklinde bir soru sormanın kaçınılmaz olarak bunlardan herhangi biri ile ittifaka 'götüreceği" belirtiliyor. "Bu da, işçi sınıfı için bir ihanet, devrimci rollerini reddetmek demek olup, İkinci Enternasyonalin yeniden canlanmasıdır. Eğer, işçi sınıfı emperyalist savaşı iç savaşa dönüştürmüyorsa bu bir ihanettir."

Bildiride, saldırgan NATO paktının Amerikan emperyalizminin ve takipçilerinin devrimi ezmek için bir aracı olduğu teşhir edilmekte ve şöyle denilmektedir: "Şu anda Britanyalı işçiler, yeni-nazilerin, Amerikan emperyalistlerinin, Vişist hainlerin ve hiç ellemeksizin Belçika'yı Nazilere teslim eden Belçikalı generallerin kumandasındaki çok uluslu ordu içerisinde paralı asker olmaya zorlanıyorlar. Saldırıya karşı bir müdafaa aracı olan "Avrupa Birliği", Avrupalı işçi sınıfının ve onların "partilerinin" ekonomik ve askeri bloklar da kendi burjuvazileri ile birleşme çağrısıdır." Bildiride, Avrupa ekonomik topluluğunun kaynağı ile ilgili olarak bu topluluğun Amerikan emperyalizminin kışkırtmasıyla ortaya çıktığı ve onun temel fonksiyonunun Avrupa kapitalizmini restore etmek ve proletaryanın gelişen devrimci hareketinin önüne geçmek olduğu altı çizilerek belirtilmektedir." AET, bizim yönetici sınıflarımızın yapabileceğinden daha elverişli jandarmadır."

Bildiride sözde üçüncü dünya ile ilgili olarak şöyle denmektedir. "Üçüncü dünya teriminin kaynağı kapitalist bir ifade tarzıdır, yani bu teori ilk olarak bloksuzluk saçmalığına ilişkin olarak kullanılmış olup, bu sözde üçüncü dünya teorisi Marksist değil idealist bir teoridir."

Bildiride bir tek sömürülen ve sömüren dünya olduğu belirtilmektedir." Bölünme ve birlik, yalnızca sömürülenin sömüren üzerindeki zaferiyle çözümlenecektir. Biz, Britanyalıların ulusal ve uluslararası alandaki görevimiz, içerde kapitalizmi, dışarda Britanya emperyalizmini ezmek, özellikle de İrlanda'daki saldırgan emperyalist işgalin sona ermesini sağlamaktır."

Bildiride, Britanyalılar için Britanya kapitalizminin baş düşman olduğu ve onun yenilgisinin Britanyalıların uluslararası işçi sınıfına yapabilecekleri en büyük yardım olduğu vurgulanmaktadır. Emperyalist savaşı ve işçilerin asker yapılma çabaları teşhir edildikten sonra bildiride şunlar söyleniyor: "Biz komünistler böyle bir savaşa ve olabilecek sınıf katliamına karşı işçi sınıfını birleştirmek için bütün gücümüzle çalışmalıyız. Bizim hazırlıklı olacağımız tek savaş, çağımızdaki bütün savaş tohumlarını bağrında taşımakta olan kapitalizme karşı savaştır." Partinin, yerel yönetici sınıfların ezici yenilgisi için faaliyeti bir yana bırakmaması gerektiği de belirtilmektedir. "Bizler, nerede yaşıyorsak urada devrim yapmalıyız, içerdeki düşmanı -kendi kapitalistlerimizi- bilmeli ve onları yenmeliyiz, aksi taktirde yalnızca kahve-salon politikacıları olabiliriz."

Bildiri daha sonra, Britanya işçi sınıfının burjuvazi ile emperyalistler ile birlikte yürümeyeceği yani kapitalistler ile hiç bir zaman ittifak yapmayacığı ifade edilmektedir. Bildiride şunlar söyleniyor: "Bizler, bir üçüncü savaştaki ganimetlerin bö

Dev.Sa.7.

Peru Komünist Partisi

"ABD emperyalizmi ve Sovyet -sosyal emperyalizmi (...) aynı ölçüde ve aynı derecede devrimin baş düşmanıdırlar. Sosyalist Arnavutluk emperyalizmin, modern revizyonizmin ve tüm gericiliğin çok yönlü kuşatmasına rağmen, sosyalist inşada kararlılıkla ilerliyor, oportünizmin yeni biçimlerine karşı, Marksizm-Leninizmin saflığını korumak için, dünya devrimi için savaşıyor.

(...) İşçi sınıfının, sömürücülerin eski iktidarını devrimci yolla parçalama, sınıfsız toplumun inşası amacı ile proletarya iktidarını kurma tarihi görevi bugün gündemdedir.

Peru Komünist Partisi (PKP) emperyalizmin, özellikle de Amerikan emperyalizminin ve işbirlikçi gerici sınıfların dizginsiz sömürü ve baskısının zor şartları altında savaşıyor, emekçi halkın başında sağlam devrimci mevzide duruyor, kararlı mücadeleyle devrimci anti-emperyalist, anti- feodal demokratik ve ulusal cepheyi sağlamlaştırıyor.

Marksizm-Leninizme sadık olan PKP, halk kitlelerinin devrimci ruhunu yok etmeyi, onları ABD emperyalizmine ilelebet köleliğe mahkum etmeyi amaçlayan gerici "üç dünya teorisi"ni, sosyalizme, Marksizm-Leninizme aykırı bir teori olarak nitelendirmektedir.

PKP, büyük M-L Enver Hoca tarafından yönetilen kahraman AEP'nin safında olduğunu ifade ediyor. O, daima gerçek M-L partilerle, başta sosyalist Arnavutluk'la beraber, ABD emperyalizmine, Sovyet sosyal emperyalizmine, revizyonizmin yeni biçimlerine ve tüm dünya gericiliğine karşı duracaktır. Çünkü parlak gelecek Marksizm-Leninizme ve proleter enternasyonalizmine aittir."

(KPD/M-L'nin yayın organı Roter Morgen gazetesinde yayınlanan ve PKP Genel Sekreteri ile yapılan röportajdan özetlenmiştir.)

BU YAZI 1977 YILINI DÜNYA, TÜRKİYE VE ÖZEL OLARAK DA TÜRKİYE'DE PROLETER DEVRİMCİ HAREKET AÇISINDAN ELE ALIP DEĞERLENDİREN YAZILARDAN İKİNCİSİDİR. GAZETEMİZİN ÖNÜMÜZDEKİ SAYISINDA 1977 YILINI, PROLETER DEVRİMCİ HAREKET AÇISINDAN DEĞERLENDİRİP, BUNDAN 1978 YILI İÇİN DERSLER ÇIKARACAĞIZ.

1977 yılı, ülkemizde emekçi halk kitlelerinin faşist diktatörlüğe karşı devrimci atılımının yükseldiği bir yıl oldu

1977 yılı emperyalist-revizyonist sistemin dünya çapındaki genel bunalımının derinleştiği, ve daha da derinleşmesinin her türlü unsurunun hükmünü sürdürdüğü bir yıl oldu.

İkinci Dünya Savaşından bu yana, bütün bir dönem boyunca kapitalist—revizyonist sistemde buhranlar birbirini izledi. Fakat bugünkü buhran bunların içinde en büyüğü oldu. Ve bu buhran hala hızlı bir şekilde derinleşmekte ve bütün yıkıcı sonuçlarını ortaya koymaktadır. Bu buhran sadece gelişmiş emperyalist-revizyonist ülkeleri değil, bütün ülkeleri kapsayan bir buhrandır. Bu buhran, burjuva-revizyonist sistemin bütün alt ve üstyapılarını etkileyen ekonomik, siyasi, kültürel, ideolojik ve askeri bir buhrandır.

Ekonomik ve siyasi bunalımın yüklerini dünya işçi sınıfının, ezilen halkların ve ulusların sırtına vurabilmek için emperyalistler ve hakim sınıflar her yerde faşizme başvuruyorlar; faşizm ve sosyal-faşizm etkenleri bütün dünyada yükseliyor, varolan faşist diktatörlükler daha da sertleştirilmeye, bunlardaki gedikler giderilmeye çalışılıyor. Emperyalist-kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı ve halk üzerinde; sömürge ve yarı-sömürge ülkeler üzerinde baskı ve sömürü yoğunlaşıyor.

Dünya halklarının en büyük düşmanları ABD ve Sovyet sosyal-emperyalistleri dünya hegemonyası için, dünya halklarının daha azgın bir boyunduruk altında tutulması, daha azgınca sömürülmesi için kıyasıya bir boğazlaşma içindedirler. Bu azgın boğazlaşma ve emperyalistlerarası çelişmelerin son derecede keskinleşmesi, dünyayı süratle, bir felakete, yeni bir dünya savaşına doğru sürüklemektedir.

EMPERYALİST KAPİTALİST SİSTEMDEKİ BUHRAN, 1977 YILINDA, YARI-SÖMÜRGE YARI-FEODAL BİR ÜLKE OLAN TÜRKİYE'DE DAHA YIKICI BİR ŞEKİLDE YANSIDI

Ülkemizdeki bugünkü ekonomik ve siyasi bunalımın özelliği; onun emperyalist-revizyonist sistemin bütününde genel bunalımın derinleşmesi şartlarında ve ona bağlı olarak gelişiyor olmasıdır. Yani buhran iç şartlara bağlı olduğu gibi, dış şartlara bağlı olarak da gelişmektedir. Ülkemizdeki buhran, dünyadaki bunalımın, ülkemiz şartlarında bir yansımasıdır.

Ülkemizin yarı-sömürge, yarı-feodal şartları, bu buhranın daha da vahim bir hal almasına yolaçmakta; buhran bizimki gibi ekonomisi zayıf ve istikrarsız olan ülkelerde daha da tahrip edici bir hal almaktadır. Buhranın yıkıcı etkileri bizimki gibi ülkelerde daha da üst düzeyde ve acılı olmaktadır.

Yarı-sömürge ve sömürge ülkelerin halkları buhranın hem kendi hakim sınıfları açısından, hem de emperyalist-revizyonist ülkeler açısından yüklerini çekmekle karşı karşıya bırakılmakta, sömürü ve buna bağlı olarak da baskı daha da katmerleşmektedir. Buhran şartlarında sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde halk kitleleri bütünüyle azgın bir sömürü, açlık ve sefalete mahkum edilmektedir.

Buhranın derinleşmesi 1977 yılında ülkemizde de ekonomide durgunluğa, üretimin düşmesine, küçük işletmelerde iflaslara (özellikle milli burjuvazinin alt kesimin de), üretim hacminin düşmesine, paranın hızla değer kaybetmesine, enflasyon oranının hızla yükselmesine, gerçek ücretler de büyük bir düşüşe, bütçe açığının, dış ticaret açığının büyümesine, para ve kredi kaynaklarının azalmasına yolaçtı.

1977 YILININ BUHRAN ŞARTLARINDA ÜLKEMİZİN EMPERYALİZME OLAN BAĞIMLILIĞI DAHA DA ARTTI VE PEKİŞTİ

Emperyalist baskı ve talanın şiddetlenmesi kapitalizmin genel ekonomik - siyasi bunalımının derinleşmesine; buhranın derinleşmesi ise sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde emperyalist baskı ve talanın daha da şiddetlenmesine yolaçar.

1977'nin ekonomik-siyasi buhran şartlarında ülkemizin de emperyalizme olan bağımlılığı ve ülkemizdeki emperyalist baskı ve talan daha da arttı. Hakim sınıflar emperyalistlere daha da fazla elaçtılar ve ülkemizi daha fazla peşkeş çektiler.

Ekonomik buhran şartlarında hakim sınıflar ihtiyacını duydukları en temel malları bile alabilecek kadar döviz bulamaz hale geldiler. Dış ticaret açığı daha sene başında 3 milyar dolardan fazlaya ulaştı. Türkiye iflas etmiş bir ülke olarak ilan edildi. Hakim sınıflar kredi, borç vb. bulabilmek üzere önüne gelene avuç açtı.

Amerikan emperyalistleri ve onların çeşitli kuruluşları ülkemizi ameliyat masasına yatırdılar ve buhranın kendi yararlarına çözümü için hakim sınıfların önüne uygulanmak için reçeteler koydular. Onlar verecekleri borç ve krediler için daha fazla avantajlar, daha fazla imkanlar istediler.

Halk düşmanı MC iktidarının Sovyet sosyal-emperyalistleri ile imzaladığı anlaşmalar, ülkemiz halkı açısından yeni kölelik anlaşmalarıydı. Bu anlaşmalar Rus sosyal-emperyalizminin ülkemizdeki ekonomik ve siyasi alanda yayılmasına hız kazandırdı.

Demirel-Carter görüşmesi, Sancar ve Çağlayangil'in Rusya gezileri, ülkemize gelen çeşitli emperyalist heyetler, ülkemiz üzerinde kurulan IMF denetimi, bütün bunlar emperyalistlerle bağımlılığın daha da artmasının göstergeleriydiler.

Hakim sınıflar sosyal-emperyalistlerle ve onların uydularıyla "5 büyük yatırım ve 10 yeni proje için 10 yıl süreli ekonomik işbirliği" anlaşmaları, "enerji anlaşmaları", "kültür" anlaşmaları imzaladılar.

Uluslararası emperyalist talan kuruluşlarının önlerine koydukları reçeteleri kelimesi kelimesine uygulamaya giriştiler. Bu reçetelerde ise esas olarak iki şey yer alıyordu: Emperyalizme daha fazla bağımlılık ve halk üzerinde daha fazla sömürü ve baskı.

Emperyalistler hakim sınıflara her biri halk için açlığa, işsizliğe, sefalete ve pahalılığa mahkumiyet demek olan şu direktifleri veriyorlardı:

Devalüasyon, temel maddelere zam, üretimin düşürülmesi, yatırımların kısıtlanması, işçi ücretlerinin ve memur maaşlarının dondurulması, üretici gelirlerinin kısıtlanması, faiz oranlarının yükseltilmesi vb.

1977 YILINDA HAKİM SINIFLAR GEREK KENDİLERİ, GEREKSE EFENDİLERİ EMPERYALİSTLER AÇISINDAN BUHRANDAN ÇIKIŞ YOLU OLARAK; ÜLKEMİZ İŞÇİ SINIFINA VE EMEKÇİ HALK KİTLELERİNE KARŞI YOĞUN BİR EKONOMİK SALDIRI SÜRDÜRDÜLER

1977 yılı, hakim sınıfların buhranın yükünü işçi sınıfı ve emekçi halkın sırtına vurabilmek üzere, ekonomik saldırıyı yoğunlaştırdığı, sömürüyü artırmaya çalıştığı bir yıl oldu. Onlar, bu yolla ekonominin "nefes" almasını, "istikrar"a kavuşmasını sağlamaya çalıştılar.

Buhranın ekonomik sonuçlarının milyonlarca emekçinin sırtına yüklenmesi, kitlelerin alım gücünün düşmesini, işsizliğin artmasını, halkın işsizlik ve pahalılığın cenderesinde açlığa, yokluğa ve sefalete mahkum edilmesini beraberinde getirdi.

1977 yılı pahalılık, işsizlik, açlık, sefalet ve "kuyruklar" yılı oldu.

1977 YILINDA DEVALÜASYON GÜNDELİK BİR UYGULAMA HALİNE GELDİ

Hakim sınıflar "kur ayarlaması" adı altında sık sık devalüasyona başvurdular. Böylece paranın değerini sık sık düşürdüler. Bunun halk açısından sonuçları ise sömürünün yoğunlaşması, alım gücünün düşmesi, gerçek ücretlerin düşmesi, ceplerde kalan son üç-beş kuruşun da durduğu yerde hakim sınıfların kasalarına akması, satın alınan her şeyin daha da pahalılaşması vb. oldu.

1977 YILINDA HER GÜN YENİ ZAMLAR BİRBİRİNİ KOVALADI

Hakim sınıflar emperyalistlerin direktiflerine uyarak ve halk düşmanı 2.MC hükümeti eliyle bütün temel mallara ardı ardına zamlar uyguladılar. Bu zamlar bütün mallara yansıdı. Halkın gündelik ihtiyaçlarına zam üstüne zam bindi. Üstelik bunlar, hakim sınıfların halka karşı ekonomik saldırı "paketi"nin sadece bir unsuruydu. Zamlar ve fiyat artışları karşısında ücret ve gelirleri değişmeden kalan halk kitleleri açlığın ve sefaletin pençesinde kıvranırken, hakim sınıflar kâr üstüne kâr biriktiriyorlardı. Halk kitleleri yarını nasıl getireceğini, çoluğu çocuğu nasıl geçindireceğini kara kara düşünürken, Koç, Eczacıbaşı, Sabancı vb. sermaye gruplarının kârları rekor seviyelere ulaştı.

1977 YILI İŞÇİ ÜCRETLERİNİN VE MEMUR MAAŞLARININ DONDURULDUĞU BİR YIL OLDU

Hakim sınıflar bir yandan devalüasyona ve zam üstüne zama başvururken bir yandan da ücretleri ve maaşları dondurmaya giriştiler. Ücretler ve maaşlar zamların ve hayat pahalılığının fersah fersah gerisinde kaldı. Sendika ağaları ile elele toplu sözleşmeler birbiri ardına en düşük bir şekilde gerçekleştirilmeye çalışıldı. Hakim sınıfların sözcüleri her ağızlarını açtıklarında "işçi ücretleri çok yüksek, zamlara ve pahalılığa neden olan da budur. İşçi ücretleri dondurulmalıdır!" sözlerini kustular. Zamlar ve hayat pahalılığı karşısında maaşlarında en ufak bir artış bile olmayan dar gelirliler açlığın ve sefaletin en koyusuna itildiler. Emperyalistlerin IMF ve benzeri kuruluşları ile hakim sınıflara verdikleri direktiflerin başında da "işçi ücretlerinin dondurulması" yer alıyordu.

1977 YILI TABAN FİYATLARININ EN DÜŞÜK DÜZEYDE TUTULDUĞU VE ÜRETİCİ KÖYLÜLERE KARŞI EKONOMİK SALDIRININ YOĞUNLAŞTIRILDIĞI BİR YIL OLDU

Tıpkı işçiler ve dar gelirliler gibi küçük üreticiler üzerinde de ekonomik baskı arttı. Taban fiyatları geçen yıllara göre son derece düşük bir düzeyde tutuldu. Geçtik zorunlu ihtiyaç mallarını, köylülerin üretimde kullandıkları benzin, gübre vb. her türlü malın fiyatlarının yüzde yüz arttığı bir dönemde tarım ürünlerinin taban fiyatlarında yüzde beş-altılık bir artış oldu. Birçok küçük köylü üretici ürünlerini maliyet fiyatlarının altında satmak zorunda bırakıldı.

1977 YILI HAKİM SINIFLARIN LOKAVT SALDIRISININ AZGIN BOYUTLARA ULAŞTIĞI BİR YIL OLDU

Emperyalistlerin işçi ücretlerinin dondurulması ve üretimin düşürülmesi direktifine uygun olarak, hakim sınıflar işçilerin grev vb. mücadelelerine karşı birçok yerde lokavtla cevap verdiler.

MESS patronları, grev kararı alınan 12 işyerinde lokavt ilan ettiler. Aynı şekilde lokavtlar birçok devlet kuruluşunda da yer aldı.

Lokavt 1977 yılında hakim sınıfların işçilere karşı giriştikleri topyekün bir saldırı biçimini aldı. MESS'in 12 büyük işyerinde 6000'den fazla işçiye karşı giriştiği lokavt saldırısının ertesinde, Mustafa Nevzat İlaç Fabrikasında 320 işçiden 114'ü işten atıldı. İzmir'de Süt Endüstrisi Kurumu'nda 120 işçiye karşı lokavt kararı alındı. Adana'da PTT Başmüdürlüğüne bağlı işyerlerinde işçiler greve hazırlanırken lokavt ilan edildi. MC iktidarı grev kararı alan TCDD'nin 140 binden fazla işçisine karşı da lokavt kararıyla çıktı. Aşkale Kömür Ocaklarının sudan bahanelerle kapatılması da aynı saldırının bir uzantısıydı. Hakim sınıflar lokavtların yanında birçok grevi de "milli güvenlik" gerekçesiyle, engelleme, erteleme tavrına girdiler.

1977 YILI EKONOMİK SALDIRI YANINDA HAKİM SINIFLARIN HALK KİTLELERİNE KARŞI BASKI VE TERÖRÜNÜ YOĞUNLAŞTIRDIĞI, SİYASİ SALDIRISINI HIZLANDIRDIĞI BİR YIL OLDU

Hakim sınıflar ekonomik ve siyasi buhranın yüklerini işçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerinin sırtına yükleyebilmek için birtakım ekonomik tedbirler alırken; bunların karşısında yükselen halk mücadelesini durdurabilmek için baskı ve terörü kitleler üzerindeki siyasi saldırıları yoğunlaştırdılar.

Ekonomik tedbirlerin birbiri arkasına sıralanmasının yanında, faşist diktatörlüğün polis teşkilatının daha da sağlamlaştırılması ve kuvvetlendirilmesi için bir dizi tedbirler alındı.

Kitlelere karşı yöneltilmiş saldırılar, 1977 yılında birçok yerde kitle katliamlarına dönüştü. 1 Mayıs Taksim katliamı, Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi katliamı bunun örnekleriydiler.

1 Mayıs ve 1 Mayıs Mahallesi katliamı sonrası ülkemizde derinleşen buhran şartlarında bütün bulanık ve ara unsurların silindiği, devrim ve karşı-devrim cephesinin en açık bir şekilde ortaya çıktığı bir dönüm noktası oldu. Faşistler, sosyal faşistler, her türden gericiler, sınıf işbirlikçileri vb. bir yanda; proleter devrimciler bir yanda.

1977 DEMOKRATİK KİTLE DERNEKLERİ ÜZERİNDE BASKILARIN YOĞUNLAŞTIĞI BİR YIL OLDU

Halkın ekonomik ve demokratik haklar için mücadelede araçları olan demokratik kitle derneklerine karşı hakim sınıfların saldırıları 1977 yılında da durmadı, aksine daha da yoğunlaştı. Faşist diktatörlük her fırsatta bunları kapatmak ve susturmak için elinden geleni yaptı. Birçok halk derneği kapatıldı. Gençlik dernekleri yılın büyük bir bölümünde kapatılmış olarak kaldılar. TÖB-DER, TÜM-DER, vb. büyük kitle derneklerinin birçok şubesi kapatıldı. Ankara'da 5 Şubat günü miting sırasında sosyal-faşistlerin kitlelere ve proleter devrimci öğretmenlere saldırısı fırsat bilerek TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED kapatıldı.

Yükselen halk mücadelesi bu saldırıları gereği gibi göğüsledi. Hakim sınıflar dernekleri kapatarak halkın ekonomik ve demokratik haklar uğruna yürüttükleri mücadeleyi durduramadılar. Yükselen mücadele karşısında büyük kitle derneklerini yeniden açmak zorunda kaldılar.

GEÇTİĞİMİZ YIL İÇİNDE DE İŞKENCELER, SİYASİ CİNAYETLER DAHA DA YOĞUNLAŞARAK SÜRDÜ

Halk savaşçısı Pir Ahmet Solmaz işkencehanelerde katledildi. Birçok proleter devrimci, ilerici, demokrat ve yurtsever kişi işkencelere, insanlık dışı baskılara maruz kaldılar.

1977 yılında faşist ve sosyal - faşist sivil çetelerin siyasi cinayetleri daha da arttı. Sivil faşist çeteler, faşist diktatörlüğün MİT'i, polisi vb. ile elele birbiri ardına proleter devrimcilere, ilericilere, demokratlara, yurtseverlere pusular kurdular; onları bu pusularda katlettiler. Sivil faşist çetelerin bu saldırılarına 1977 yılında sosyal-faşistlerin cinayetleri de eklendi. Sadık Canarslan ve İdris Türkoğlu yoldaşlar sosyal-faşist caniler tarafından katledildiler.

Siyasi cinayetlerin yanında, kitleler üzerinde bir terör havası estirebilmek ve onları sindirebilmek üzere bombalamalar, kundaklamalar, kahvelerin ve derneklerin havaya uçurulması, kurşunlanması da yer aldı.

Ancak bütün bunların hiç biri ne proleter devrimci hareketi, ne de yükselen halk mücadelesini durduramadı.

1977 YILI ÜLKEMİZDE, EZİLEN KÜRT MİLLETİ VE DİĞER AZINLIK MİLLİYETLER ÜZERİNDE ŞOVEN MİLLİ BASKININ AZGINLAŞTIĞI BİR YIL OLDU

Geçtiğimiz yıl içinde hakim sınıflar ezilen Kürt milleti ve diğer azınlık milliyetler üzerinde milli zulmü şiddetlendirdiler. Onlar ülkemizde milli düşmanlığı, ezen ulus şovenizmini körüklemeye çalıştılar. 12 Mart'ın işkencecilerini, Şükrü Balcı ve benzerlerini Doğu'ya, "özel görev"lerle gönderdiler. Kürt ulusu üzerinde jandarma ve komando zulmünü, baskısını arttırdılar. Silopi'de jandarma halka ateş açtı. Şemdinli'de, Digor'da jandarma zulmü, Siirt-Sason'da komando zulmü büyük boyutlara ulaştı. Silvan'da jandarmalar iki Kürt köylüsünü öldürdüler. Dersim bütün yıl boyunca gayrı-resmi bir sıkıyönetim altında tutuldu; kitleler üzerinde ağır bir baskı uygulanmaya çalışıldı.

Azınlık milliyetleri şimdiye kadar en gerici ideolojilerle ağulayabilmiş olan hakim sınıflar, bunlardaki uyanışa, azınlık milliyetlerden halkın kendi derneklerinde, giderek devrimci düşüncenin egemen olmasına karşı, bu derneklere ve üyelerine saldıralar düzenlediler. Üyelerinden bir tanesini sivil faşistlerine katlettirdiler.

Onlar 1977 yılında, ekonomik ve siyasi buhran şartlarında, ezilen Kürt ulusu ve azınlık milliyetlerdeki hızlı uyanışa karşı saldırıyı, baskı ve terörü yoğunlaştırdılar; şoven milliyetçi duyguları körüklediler, ancak ne bu uyanışı ne de Türkiye halkının birlikte mücadelesini engelleyebildiler.

1977 YILI ÜLKEMİZDE SİYASİ BUHRANIN DERİNLEŞTİĞİ SİYASİ 'İSTİKRARIN' SAĞLANAMADIĞI BİR YIL OLDU

Ekonomik planda derinleşmesine bağlı olarak, siyasal planda da buhran derinleşti.

Ülkemizde 1977 yılı içerisinde buhranın siyasi planda da derinleşmesi, birinci olarak emekçi halk kitleleri arasında -kendiliğindenci de olsa- emperyalizme, sosyal-emperyalizme, komprador kapitalizmine, feodalizme ve bunların siyasi iktidar biçimi olan faşist diktatörlüğe karşı siyasi uyanışın yaygınlaşması, kitlelerin mücadelesinin siyasal platformda da yoğunlaşması; ve ikinci olarak komprador burjuvazi ve toprak ağalarının farklı klikleri arasında siyasi iktidarda daha fazla etkinlik kurma mücadelesinin keskinleşmesi, egemen sınıfların bütün yıl boyunca "siyasi istikrar" peşinde koşmaları şeklinde kendini gösterdi.

Fakat egemen sınıflar, siyasi istikrarsızlığı giderme yolunda en küçük bir adım atamadıkları gibi, bütün bir 1977 yılı boyunca siyasi istikrarsızlık içerisinde yuvarlanıp durdular. Egemen sınıflar bir yandan buhranın bütün ekonomik ve siyasi sonuçlarını işçi sınıfı ve diğer emekçi halk kitlelerinin sırtına yüklerken, ve kitleler üzerindeki ekonomik ve siyasi saldırılarını yoğunlaştırırken, bir yandan da kendi aralarındaki çelişkileri "giderme" yolları bulmaya, siyasi istikrarsızlığa "son" verecek, siyasi istikrar sağlamaya çalıştılar.

1977 Ekim ayında yapılması gereken genel milletvekili seçimlerinin, daha erken bir tarihe, 5 Hazirana alınması, dünyanın birçok yerinde olduğu gibi ülkemizde de egemen sınıfların "erken seçim" yoluna başvurması, siyasi istikrara kavuşmanın bir biçimi olarak görüldü. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları "erken seçim" yoluyla, bir yandan kendi aralarındaki çelişkilerin, hiç değilse, hafifletilmesini, bir yandan da kabaran devrimci-demokratik mücadeleyi daha iyi bir biçimde bastırmayı ve kitleleri pasifize etmeyi amaçlıyorlardı.

Fakat "erken seçim" emperyalistlerin ve egemen sınıfların derdine "deva" olmadı; tersine yeni bir istikrarsızlığın başlangıcı oldu. 5 Haziran seçimlerinin hemen arkasından kurulan CHP azınlık hükümetinin düşmesinden sonra kurulan 2. MC hükümeti istikrarı değil, istikrarsızlığı temsil ediyordu. Ve nihayet başta emekçi halk kitlelerinin mücadelesi olmak üzere, egemen sınıfların kendi aralarındaki çatışmaların da bir sonucu olarak yıkıldı.

Kısaca söylemek gerekirse, 1977 yılı, ekonomik buhranın derinleşmesine paralel olarak siyasi buhranın da yeni boyutlar kazandığı ve egemen sınıfların siyasi istikrarsızlık içinde yuvarlandıkları bir yıl oldu.

1978 yılı da siyasi istikrarsızlığın varlığını sürdüreceği bir yıl olacaktır.

1977 YILI KİTLE MÜCADELESİNİN YÜKSELDİĞİ, HALK KİTLELERİNİN HIZLA DEVRİMCİLEŞTİĞİ VE DEVRİMCİ DALGANIN KABARMAYA DEVAM ETTİĞİ BİR YIL OLDU

Hakim sınıfların buhran şartlarında işçi sınıfı ve halk kitlelerine karşı ekonomik ve siyasi planda artan saldırıları, 1977 yılında ülkemizin görünüşünün sadece bir yanıdır. 1977 yılında ülkemizin görünüşüne esas damgasını vuran ise, hakim sınıfların azgın sömürü, zulüm ve baskı politikalarına, ekonomik ve siyasi saldırılarına komprador burjuvazi ve toprak ağalarının sınıf egemenliklerine karşı halk hareketinin hızla yükselmesidir. 1977 yılı bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de devrimci dalganın yükseldiği, kitle eylemlerinin hızlandığı ve buhran şartlarında kitlelerin hızla devrimcileştiği bir yıl oldu.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bugünkü düzenine karşı muhalefet işçi sınıfı ve halk kitleleri arasında hızla yaygınlaştı ve bu muhalefet yer yer protestolara ve kitle gösterilerine dönüştü.

FAŞİZME, SİYASİ CİNAYETLERE, İŞKENCELERE VE HALK ÜZERİNDEKİ ARTAN BASKILARA KARŞI MÜCADELE 1977 BAŞINDA HIZLA YÜKSELDİ VE BÜTÜN BİR YIL DEVAM ETTİ

Yılmaz halk savaşçısı, proleter devrimci İ.Gökhan Edge'nin Diyarbakır'da işkence ile katledilmesi, mücadelenin yükselmesinde bir kıvılcım oldu. Proleter devrimci hareketin önderliğinde kitle gösterileri hızla yükseldi.

Yılın ilk aylarında proleter devrimci hareketin önderliğindeki "Faşizmi, Siyasi Cinayetleri, İşkenceleri Protesto" kampanyasına bağlı olarak Ankara, İstanbul, İzmir gibi en büyük şehirlerde binlerce kişinin katıldığı miting ve yürüyüşler yer aldı. Kitle mücadelesi Hatay, Dörtyol, Eskişehir, Amasya, Tunceli vb. şehirlere de mitingler ve gösteriler şeklinde yansıdı. Birkaç şehirde "Evlat Acısına Son" mitingleri düzenlendi. Almanya'da Türkiyeli işçiler ve devrimciler Hagen'de "Faşizmi, ve Siyasi Cinayetleri Protesto" kampanyası yürüttüler ve miting yaptılar. Gene Almanya'da 12 Mart Faşizmini Protesto Kampanyası düzenlendi. Hollanda'da "Faşizmi, Siyasi Cinayetleri Protesto" kampanyası düzenlendi. Bu mücadeleler yıl boyu devam etti.

1977, HAKİM SINIFLARIN ARTAN EKONOMİK SALDIRILARININ SONUCU OLAN İŞSİZLİĞE, HAYAT PAHALILIĞINA VE FAŞİST TERÖRE KARŞI MÜCADELENİN YÜKSELDİĞİ BİR YIL OLDU

İşçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin işsizliğe, açlığa, hayat pahalılığına ve sefalete mecbur edilmesi karşısında kitle mücadelesi hızla yükseldi. Proleter devrimci hareketin önderliğinde bir kampanyaya dönüştü. Özellikle 2. MC hükümetinin eliyle uygulanan "ekonomik tedbirler"e karşı mitingler ve yürüyüşler oldu. "İşsizliği, Hayat Pahalılığını ve Faşizmi Protesto" mitingleri İstanbul, Ankara, İzmir'de, Çorum'da, Balıkesir', Kütahya, İzmit ve Tunceli'de vb. hızla yükseldi. Sadece proleter devrimci hareketin önderliğinde değil, ortayolcu ve revizyonistlerin de önderliği ele geçirdikleri birçok miting ve yürüyüş yapıldı. Bunların hepsi de halk kitlelerinde hakim sınıfların ekonomik saldırılarına karşı mücadele azminin yükselişinin işaretiydiler.

1977'DE İŞÇİ SINIFININ EKONOMİK VE SİYASİ SALDIRIYA KARŞI MÜCADELESİ DE HIZLA YÜKSELDİ

1977 yılı, işçi sınıfının ekonomik saldırı karşısında grevlerini yükselttiği bir yıl oldu.

Zonguldak Kömür Ocaklarında çalışan 2000 işçi toplu sözleşmelerin uzaması karşısında direniş düzenlediler. İstanbul'da 12 bin belediye işçisi paralarının verilmemesi karşısında greve gittiler. Et Balık Kurumunda 8 bin işçi greve çıktı. MKE'de 16 bin işçi ikramiye alabilmek için greve gittiler.

MESS'e bağlı işyerlerinde artan saldırılara, uygulanan lokavta ve revizyonist sendika ağalarının ihanetine rağmen 33 işyerinde 40 bin işçi Mayıs ayından beri grev ve direnişi sürdürüyor.

Zamlara ve artan hayat pahalılığına rağmen, toplu sözleşmeleri ucuza kapatmak yolunu tutan sendika ağalarına karşı 80 bin tekstil işçisi direnişe geçtiler. Toplu sözleşmeye karşı mücadele yürüttüler; direnişler yaptılar.

TÜRK-İŞ'in faşist ve gerici yöneticileri, sendika ağaları tabandaki işçilerin devrimci baskıları ve zorlamaları, muhalefetleri karşısında, göstermelik de olsa faşist 2. MC hükümetine "muhtıra"lar vermek zorunda kaldılar.

Bugün de birçok işyerinde işçiler grevdedirler. Hakim sınıfların artan ekonomik ve siyasi baskılarına karşı mücadeleyi sürdürmektedirler.

1977 YILI, KÖYLÜLÜĞÜN TOPRAK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİN YÜKSELDİĞİ, ÜRETİCİ KÖYLÜLERİN ARTAN SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADELEYE ATILDIKLARI BİR YIL OLDU

Emperyalizmin, komprador kapitalizmin ve feodalizmin bütün halk üzerinde artan sömürü ve baskısı, toprak ağalarının artan zulmü ve sömürüsü karşısında, geçtiğimiz yılda köylülüğün mücadelesinde de hızlı bir yükseliş oldu. Köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesi, üretici köylülerin artan sömürüye karşı mücadelesi yükseldi.

Kirkiz-Kumla köylüleri, Malatya-Doğanşehir'in Dedeyazı köylüleri ağa ve hazine topraklarını işgal ettiler. Pazarcık'ın Karahasan, Urumoğlu, Alibeyuşağı, Terolar köylüleri; Diyarbakır-Silvan'ın Korit köylüleri, Siverek'in Olbış köylüleri toprak ve özgürlük mücadelesinin yükselişinin örnekleri oldular. Viranşehir'in Aşağı Harapreşik köylüleri toprak ve özgürlük uğruna mücadeleye atıldılar.

Üretici köylüler, küçük üreticiler de taban fiyatlarının düşük tutulması vb. yollarla hakim sınıfların ekonomik saldırıları karşısında mitingler, yürüyüşler ve çeşitli biçimlerde protesto ve direnişlerle mücadeleye atıldılar. Ürünlerinin yok pahasına satılmasına karşı çıktılar.

Akhisar'da, Dikili'de tütün üreticilerinin mitingleri, Niğde'de "Üreticiler Üzerindeki Baskıları, Faşizmi, Siyasi Cinayetleri Protesto" mitingi, Erzincan'da pancar üreticilerinin "Taban Fiyatlarını ve Hayat Pahalılığını Protesto" mitingi, Sarayköy'de "Pamuk Taban Fiyatlarına Karşı" miting ve yürüyüş, Konya Ereğli'sinde "Üreticiler Üzerindeki Baskı ve Sömürü"ye karşı miting, Manisa'da "Hayat Pahalılığını, Faşist Baskıları ve Taban Fiyatlarını Protesto" mitingi vb. bunun örnekleri oldular.

Eskişehir'in Seyitgazi köylüleri, taban fiyatlarına karşı pancar kantarlarını işgal ettiler. Erzincan'da üreticiler protesto için pancar sökümünü durdurdular.

1977 YILI ŞOVENİZME, MİLLİ BASKIYA VE EZİLEN ULUS VE AZINLIK MİLLİYETLER ÜZERİNDEKİ BASKI VE TERÖRE KARŞI MÜCADELENİN YÜKSELDİĞİ, EZİLEN KÜRT ULUSU VE DİĞER AZINLIK MİLLİYETLERİN MİLLİ HAREKETLERİNİN DE GELİŞTİĞİ BİR YIL OLDU

Ezilen Kürt milleti ve diğer azınlık milliyetler üzerinde emperyalizmin ve hakim sınıfların artan baskı ve terörü karşısında ülkemizde Kürt milletinin milli hareketi de yükseldi. Öte yandan birçok kitle gösterisinde, birçok miting ve yürüyüşlerde milli zulüm politikasına karşı da mücadele edildi. "Milletler Özgür Halklar Birlik Olmalı" sloganı mücadele [illegible] yer aldı. Bugün gerçi Kürt milli h[illegible]eketi revizyonistlerin ve Kürt milliyetç[illegible]lerinin etkinliği altındadır. Ancak milli hareketin yükselmesi, devrimci Kürt milli hareketinin ülkemizde devrimci proletaryanın bayrağı altında emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve yerli gericiliğe karşı ye

Dev.sa.7.sü.4'de

HALKIN YOLU GİTTİKLERİ YOLD

Halkın Yolu gazetesinin 45. sayısında "Halkın Kurtuluşu Neden Korkuyor? başlığını taşıyan bir yazı yayınlandı.

Bu yazı gerçekten de, "siyasi tecrübesi pek az olan", "korku" ve "telaş" içindeki bir yazar tarafından yazılmış. Gerçekler karşısında korkuya kapılan, "kekeleyen", "zaaflarının" farkına varan ve sağa sola tecrübesiz ve haddini bilmez bir şekilde saldıran bir kişinin kaleminden çıkmış.

Bu öyle bir haddini bilmezliktir ki, düne kadar proleter devrimci olan ve kelime uygunsa suçu sadece Halkın Yolu'nu Marksizm-Leninizm yolunda saf tutmaya çağıran Halkın Kurtuluşu, bu yazıda birden bire Marksizm-Leninizme karşı her alanda amansız ve sinsi bir savaş açmış olan bir gazete oluveriyor.

Bu öylesine bir şaşkınlıktır ki, ülkemizde proleter devrimcilerin birliği yolunda en kararlı mücadeleyi vermiş ve vermekte olan Halkın Kurtuluşu, bu sayıda bir çırpıda, uzun bir süreden beri sinsice Halkın Yolu'nu parçalamayı ve yutmayı düşünen bir canavar oluyor.

Bu yazının yazarı hayal aleminde öylesine yüzmektedir ki, her sayısında Mao Zedung'dan bir kaç alıntı olan, çıkardığı son broşürde bu alıntılara yer veren, uluslararası sağ oportünizme karşı mücadeleyi bizzat Mao'ya dayanarak sürdüren Halkın Kurtuluşu, "uzun bir süreden beri yavaş yavaş, alıştıra alıştıra Mao Zedung'un unutturulmasına çalışıyor" diyecek hale gelebiliyor.

Yazar gerçekten de "siyasi tecrübesi pek az olan" bir kişidir. Halkın Kurtuluşu gazetesinde "Teori Yolumuzu Aydınlatıyor" köşesinin kaldırılması ile ilgili olarak (kaldırıldığını da kimden öğrenmişse), herhalde rüyasında gördüğü ve ancak bir çocuğun bile kanmayacağı ve kahkahalarla güleceği sebepler sıralıyor.

İşin en tuhaf tarafı, "orta"da, kendi taraftarlarından yükselen sesler, itirazlar vb. karşısında; ülkemizdeki hızlı saflaşma karşısında, bugünkü şartlarda artık ortayolculuğun sürdürülemeyeceği gerçeği karşısında "korku" ve "telaşa" kapılmış olan, en temel meselelerde "kekeleyen" kendisi iken, ne idüğü belirsiz bir kampanya karşısında "korkuyor", "telaşa kapılıyor" sıfatlarını herkese bol bol dağıtmaya çalışıyor.

Gerçekler karşısında terleyen, en temel meselelerde bile "kekeleyen" genç bir yazarın hezeyanlarını içeren böyle bir yazının Halkın Yolu gazetesinde hiç yayınlanmamış olmasını dilerdik.

Açıkça söylemek gerekirse, biz, Halkın Kurtuluşu'nun 88. sayısındaki yazımızdan sonra oradaki uyarılarımız üzerinde ciddi bir şekilde düşünen, o yazıdaki sorularımıza cevap veren, temel meselelerde Halkın Yolu yazarlarının tavrını açıklayan daha olgun ve ciddi bir yazı bekliyorduk.

88. sayımızdaki yazımızın dilinin "bir korku ve telaş ürünü" olması meselesine gelince; evet biz korkuyoruz. Ama bambaşka bir sebepten dolayı. Biz bu bulanık ortamda bugüne kadar proleter devrimcilerin Marksizm-Leninizm temeli üzerinde birliği uğruna verdiğimiz mücadelenin, sağ oportünizme ve sınıf işbirliği çizgisine karşı verdiğimiz mücadelenin, Halkın Yolu açısından boşa gitmesinden ve Halkın Yolu'ndaki proleter devrimci potansiyelin tam da Halkın Yolu'nun "eleştirdiği" yöntemle oportünizme alet edilmesinden ve ülkemizdeki sınıf işbirliği teorisinin gerçek ve meşru temsilcisi olan Halkın Sesi—Aydınlık çizgisine alttan alta akıtılmasından korkuyoruz.

Şimdi bütün bunları bir kenara bırakarak esas meselelere geçelim.

HALKIN YOLU YAZARLARI DEMOKRASİ HAVARİLERİ KESİLİRKEN SAMİMİ DEĞİLLERDİR

Halkın Yolu yazarları, "gazetemiz yazarlarının değil, taraftarlarının gazetesidir" demagojisi ile işe başlıyorlar. Halkın Yolu saflarında iki çizgi mücadelesinin sürdüğünü, "Halkın Yolu içinde tek bir görüş değil, iki görüş olduğunu, bu yüzden herhangi bir görüşü ilan edemeyeceklerini" söylüyorlar.

Şöyle diyorlar: "Bu mücadele sonuçlanmadan gazetemizin bir görüş yayınlamaya hakkı yoktur."

Halkın Yolu yazarları, Marksist- Leninist anlayışın şu en temel ilkelerinden bihaber değillerdir: Arkadaşlar, eğer Halkın Yolu taraftarlarının çoğunluğunun temsilcisi, çoğunluğunun benimsediği siyasi çizginin önderleri iseniz, gazetede görüşlerinizi açıklamaya bal gibi hakkınız vardır. Yok eğer çoğunluğun temsilcisi değilseniz, bu durumda, bu sıfatı taşımaya da hakkınız yoktur.

Taraftarlar gazeteleri tarafından, gazeteler ise yazarları tarafından temsil ediliyorlar. Durumda bir terslik olmadığı sürece bunlar arasında bir çelişki de yoktur. Bunlar arasında her zaman var olacak bir çelişki vaazetmek bulanık suda balık avlamak niyetinin bir sonucu olabilir ancak.

Görünüşte bir demokrasi havarisi kesilerek Halkın Yolu yazarları şöyle demektedirler: "Bizde de bu yöntemi (bürokratik merkeziyetçilik adını taktıkları şeyi kastediyorlar-HK) uygulama eğilimi vardı. Ama esas yönümüz daima demokrasiye gereken önemi vermeye çalışma oldu. Bugün ise tepeden inmeciliğe karşı kararlı bir savaş açıyoruz. Sizin yönteminizi istemiyoruz.ve sizi de bu gerici yöntemden vazgeçmeye çağırıyoruz. (...) Üç Dünya Teorisini savunanları da, oportünist bir teori olarak reddedenleri de, gazetemiz yazarlarının tepeden inmeci eğilimlerine karşı kararlı bir mücadeleye çağırıyoruz. 'Size görüşlerimizi empoze etmemize izin vermeyin' diyoruz.

Arkadaşlar, dikkatli olun siz önderlik kavramının temeline dinamit koymaya çalışıyorsunuz. Kendi temelinize dinamit koya bilirsiniz, bu sizin bileceğiniz iştir. Ama genel planda bunun yapılmasına, işçi sınıfı hareketi içinde önderlik kavramı hakkında böyle burjuva anlayışlar yayılmasına müsaade edemeyiz.

Eğer sıradan kitlelere ve hareketlerin önder olmayan sıradan militanlarına temel meselelerde yol göstermek gerekmezse, herkes kendi yolunu kendi, bütünüyle bulabilirse; sizin deyiminizle insanlara birşeyler 'empoze etmek' yalnışsa; önderlere, partilere ve hatta Marksizm-Leninizme ne gerek kalırdı. Hayır arkadaşlar! siz bunları bilmez değilsiniz. Bu hataya düşmeniz, kendi durumunuzu teorileştirmekten ve ortalığı bulandırmaktan bir şeyler yapmak istemenizden gelmektedir. Halkın Yolu'nun oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni savunan taraftarları arasında bugünlerde dolaşan "Üç Dünyayı kabul ettirmek için önderliği feda edeceğiz, biraz ona yükleneceğiz" sözleri bu anlama geliyor olsa gerek.

Arkadaşlar, sizin yukarıdaki sözleriniz bizzat Halkın Yolu sayfalarına, bizzat bu yazınızın yer aldığı sayfanın üst yarısına çarparak dağılmaya mahkumdur ve kimseyi yanıltamayacaktır.

Bütün söylediklerinizin aksine Halkın Yolu gazetesinin sayfalarında bugün bir görüşün propagandası alttan alta yapılmaktadır. Bu görüş gazetenin bugünkü çizgisine de hakimdir. Bu görüş gerçekten de "kekeleyen" ve geri dönen sizlerin kendi çizginizi yansıtmaktadır. Bugün Halkın Yolu gazetesinin sayfalarında, özellikle 45. sayıdaki bütün yazılarda oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni kabul çizgisi bütünüyle yansımaktadır.

Yukarıda söylediklerinizin aksine, Halkın Yolu sayfalarında taraftarlarınızı oportünist "Üç Dünya Teorisi" ile eğitmeye bu teoriyi kabule alıştırmaya çalışıyorsunuz.

Halkın Kurtuluşu'na saldırdığınız yazının üzerinde yer alan ve iddialı bir başlığın arkasına akıllı bir tornistanın, bir günah çıkarmanın saklanmış olduğu "Halkın Sesi'nin Telaşı Nedendir?" başlıklı yazınız bu söylediklerimizi bütünüyle doğrulamaktadır.

Bu yazıda insanın hata yapabileceği, hatadan dönebileceği ve insanın devrime (aslında "Üç Dünya Teorisi"ne demek istiyorsunuz) dönmesinin de ancak 'yabancı sahte şeytan'ın engellemek isteyeceğinden; "Üç Dünya Teorisi"ni savunma konusunda Halkın Sesi'nin tekelini kıracağınızdan vb. bahsediyorsunuz.

Bu yazıda bir siyasi hareket için zül olacak olan bir karikatürün anlamını tamamıyla benimsiyor, üstelik daha da ileri giderek bunu ülkemizdeki proleter devrimci hareket açısından bir atılım olarak sunmaya kalkışıyorsunuz. Karikatür Halkın Yolu yazarlarının önce "Üç Dünya Teorisi"ni reddederken, birdenbire, kimseye haber vermeden ve nasıl olduğunu açıklamadan "Üç Dünya Teorisi"ni kabul ettiklerini, geri döndüklerini ve üç dünyacılar karşısında "kekelediklerini" anlatmaktadır. Sizin bu anlatılanlara bir itirazınız yoktur. Karikatüre olan tek ele avuca gelir eleştiri, kendinizin burjuvazinin 'hapisane kaçkını' tipi olarak karikatürlerde kullandığı bir tiple çizilmiş olmanızdır.

Bu yazıda oportünist "Üç Dünya Teorisi"ne yeniden geri dönüş için bütün köprüler yeniden kurulmaya çalışılmaktadır.

Açıktır ki, Halkın Yolu gazetesi, bugün bir görüşü açıklamakta ve 'empoze' etmektedir. Ve bizzat sizin 'uyarı'larınıza da uygun olarak taraftarlarınızın buna izin vermemesi gerekir.

Bir yandan 'empoze etmeme' şampiyonluğunu sürdürürken, gene 45. sayının başyazısında yer alan şu cümle için ne dersiniz acaba?: "Özetle, 1978'e girdiğimiz şu günlerde, iki süper devlet tecrit oluyor, onlara karşı dünya birleşik cephesi adım adım inşa ediliyor." Arkadaşlar, bu sizce "Üç Dünya Teorisi"nin adı konulmadan 'empoze' edilmesi anlamına gelmiyor mu? İşte bir tane daha. Bu da merkezi görevle ilgili: "Ne Amerika Ne Rusya" şiarı bir eylem şiarı haline geldi. Arkadaşlar Halkın Yolu baş çelişme anlayışını ne zaman değiştirdi? Bu Halkın Sesi düşünceli yazarlar sizin aranıza ne zaman karıştı? Çok uzun bir süreden beri Halkın Kurtuluşu ile ortak yapılan mitinglerde "Ne Amerika Ne Rusya, Kahrolsun Faşist Diktatörlük" sloganınının kullanılması için direten sizler değil miydiniz? Bu cümle de merkezi görevin milli bağımsızlık ve savaşa karşı mücadele olduğunu, bunu savunan oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni 'empoze' etmiyor mu? Hem de eskisinden de geriye giderek.

Halkın Yolu yazarları söylediklerinin aksine, taraftarlarının sesine uymayı beklemedikleri gibi, buna şimdiden de uymamaktadırlar. Çünkü Halkın Yolu'nun taraftarlarının büyük bir kısmı oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmektedirle.

Halkın Yolu yazarları, taraftarlarının değil, grubu olduğu gibi koruma anlayışının, kendi ortayolcu ideolojilerinin, aydın tabiatlarının ve eskiden beri oldukça çekindikleri, uzun müddet dost geçindikleri ve bu yüzden de kendi içlerinde de birçok unsuruna yer verdikleri sınıf işbirlikçileri yönünden esen rüzgarların sesine kulak vermekte ve Halkın Yolu sayfalarında, kendi deyişleriyle, bir süre önce "tepeden inme yöntemlerle oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni red doğrultusunda eğittikleri taraftarlarını, şimdi de alttan alta bu teoriyi kabule alıştırmaya çalışmaktadırlar.

Arkadaşlar, siz bu konuda da şiddetle yanılmaktasınız. Halkın Yolu taraftarlarını "Üç Dünya Teorisi"ni red doğrultusunda eğiten sizin tepeden inme yöntemle eskiden "Üç Dünya Teorisi"ni reddediyor olmanız değil; aksine , ulusal ve uluslararası sınıf mücadelesi pratiğinin ta kendisidir. Ülkemizde proleter devrimcilerin birliği için sağ oportünizme ve sınıf işbirliği çizgisine karşı verilen mücadelenin ta kendisidir.

Ülkemizde işçi sınıfı hareketi içinde, proleter devrimcilerin birliği uğruna verilen bu mücadeleyi durdurmaya; ulusal ve uluslararası sınıf mücadelesi pratiğinin gerçek sonuçlarını karartmaya ise bugünden sonra kimsenin gücü yetmeyecektir.

HALKIN YOLU YAZARLARI KELİME OLARAK ÇOK KULLANMALARINA RAĞMEN ÖNDERLİK VE İKİ ÇİZGİ MÜCADELESİ MESELELERİNİ HİÇ KAVRAYAMAMIŞLARDIR

Halkın Yolu'nun söz konusu yazısı bütünüyle iki çizgi mücadelesi meselesinin ("yönteminin" değil) ve önderlik anlayışının burjuvaca çarpıtılması üzerine oturtulmuştur. Aynı sayının diğer yazılarında da önderlik ve demokratik merkeziyetçilik üzerinde birçok şey söylenmesine rağmen, yazılanlar bu meselelerin hiç de kavranmadığını göstermektedir.

Arkadaşlar, bir gazetenin yazarları, aynı zamanda o gazetenin siyasi çizgisinin önderleridirler. Önderler ise taraftarlara doğru olanın ve yapılması gerekenin ne olduğunu söylemek ve onları yönlendirmekle yükümlüdürler. Önderler Marksizm-Leninizmi iyi kavramış her yeni meseleye bu açıdan bakabilen ve herkesten önce doğru olanı bulabilen ve herkese açıklayan kişiler olduğu için bu adı alırlar. Bu faaliyete "tepeden inmecilik" adının takılması düpedüz bu meseleyi kavramamak demektir. Veya kendi durumunu, kendi acizini teorileştirmek demektir.

Önderler doğru önderlik edebilmek üzere elbette kitlelere danışmak zorundadırlar. Onlar kitlelerden öğrenmek ve sonra onlara yeniden öğretmek yolundan gitmelidirler. Ancak bu ne demektir?

Halkın Yolu yazarları görünüşte kitlelerden kitlelere anlayışını savunuyor gibi görünüyorlar. Ancak onlar bu meseleyi de hiç kavramamışlar.

Arkadaşlar, kitlelerden ve objektif gerçekliklerden öğrenmek her an olan bir meseledir. Birincisi bu, önderliği altında olan kitlelerin nabzını sürekli bir şekilde elinde tutmak ve onları doğrulara doğru yönlendirmeyi bilmek demektir. Yoksa kitlelerden öğrenmek sizin söylediğiniz gibi temel meselelerde tartışma açmak, organize tartışmalar, ve anketler düzenlemek ve sonuçta bunların ortak paydasını almak, aritmetik hesaplara girişmek değildir. İkincisi, kitlelerden kitlelere yöntemi, Marksizm-Leninizmi iyi kavramış, uygulamaya ve her meseleye bu açıdan bakmaya yetenekli önderlerin (burada önder partinin kendisi de alınabilir, partinin önderleri olarak da alınabilir) kitlelerden meseleleri öğrenmesi, kitle mücadelesinin deneylerini, taleplerini vb. toplanması, bunları Marksizm-Leninizm ışığında sistemleştirmesi, ayıklaması ve bir üst düzeyde yeniden kitlelere sunması demektir.

Arkadaşlar, "Üç Dünya Teorisi"ni kabul veya red, Marksizm-Leninizmi kabul veya red demektir. Marksizm-Leninizmi kabul mu edelim, red mi edelim bu konuda ne diyorsunuz? anlayışını doğru önderlik yöntemi olarak sunmaya kalkışmak ise, bu meseleyi hiç anlamamak demektir.

İki çizgi mücadelesi meselesine gelince, arkadaşlar bu meseleleri çözmede sizin söylediğiniz gibi bir "yöntem" değil; aksine proleter devrimci hareket veya parti içinde proletarya ile burjuva unsurları arasında kıyasıya bir boğazlaşma, adı üstünde bir mücadeledir. Proletarya ideolojisi ile burjuva ideolojisi arasındaki, Marksizm-Leninizm ile revizyonizm ve oportünizm arasındaki kıran kırana bir mücadeledir. Parti saflarında iki çizginin varlığına müsaade etmez ve proletarya burjuvaziyi ve revizyonizmi tasfiye ederek Marksist-Leninist parti çizgisini partinin bütününde hakim kılar.

Sizin yaklaşımınız ise her meselede olduğu gibi bu meselede de tam bir aydın yaklaşımıdır. İki çizgi mücadelesine, parti içinde ortaya çıkan bir savaş değil de önderliğin ve partinin uygulayacağı bir yöntem olarak bakmak proleter sınıf bakış açısından yoksun olmak, her meseleye aydın "objektifliği" ile yaklaşmak demektir. Sizin bu büyük mücadeleyi entellektüel bir tartışma düzeyine indirgemeye çalışmanız da buradan gelmektedir.

Meselelere sınıf menfaatleri bakış açısıyla yaklaşan bir parti veya önder, "hadi iki çizgi mücadelesi yöntemini (!) uygulayalım demez; aksine bu iki çizgi arasındaki mücadeleyi objektif bir gerçeklik olarak kavrar ve bu mücadeleyi sonuçlandırarak burjuva çizgiyi, revizyonist çizgiyi ve bu çizginin unsurlarını tasfiye eder, partinin çizgisinin Marksist— Leninist saflığını korur.

Arkadaşlar, Marksizm-Leninizmin en temel meselelerine bağlı olarak parti içinde ortaya çıkan çelişmeler, sizin dediğiniz gibi halk içindeki çelişmeler olarak da mütalaa edilemezler. Bu çelişmelerde bir yanı burjuvazi-revizyonizm temsil eder ve örgütsel çizgide de proletarya örgütünü tahrip etmeye, proletaryayı örgüt silahından yoksun bırakmaya yönelir. Siz bu konuda da şiddetle yanılmaktasınız. Aksine, bunlar, düşmanla bizim aramızdaki çelişmelerdir.

Öte yandan Halkın Yolu gazetesinin yakın sayıları, bu konularda aslında sizin de düşüncelerinizin çok açık olduğunu ortaya koymaktadır. Siz görünüşte önderlik ve iki çizgi mücadelesi meselelerinde bir karışıklık yaratmaya, meseleyi bulandırmaya çalışırken; bir yandan da yazılarınızda birinci olarak, bütün taraftarlarınıza oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin kabul edilmesine önderlik etmeye, onları bu yolda alttan alta eğitmeye çalışıyorsunuz. İkinci olarak, henüz görüş açıklayamayız adı altında, oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni red eğilimini de bastırmaya ve yavaş yavaş etkisiz hale getirmeye çalışıyorsunuz.

Arkadaşlar, siz aydın ruhuna o kadar batmışsınız ki, meseleyi "iki çizgi mücadelesi yöntemi(!)nizle" bir sonuca bağladıktan sonra, sonuç "Üç Dünya Teorisi"ni red de olsa kabul de olsa, sizin için değişmez. Meselenin Marksizm-Leninizmin kabulü veya reddi meselesi olduğu hiç önemli değildir sizin için. Siz iki görüş için de gazete yazarlığınıza gönül rahatlığı ile devam edebilirsiniz.

Sizin anlayışınıza göre sonuç, Halkın Yolu'nun bütünü açısından da değişmez ve Halkın Yolu bugünkü gibi kalır. Arkadaşlar, gene yanılmaktasınız.

Uluslararası işçi sınıfı hareketi içindeki büyük mücadeleye bağlı olarak ülkemizde de belirsizlikler son bulmakta, ortayolculuk imkansızlaşmakta ve oportünistlerle gerçek Marksist-Lenininstler arasındaki ayrışma ve saflaşma hızlanmıştır ve bunu durdurmaya kimsenin gücü yetmez.

HALKIN YOLU TABANINDA BİZE KARŞI DÜŞMANLIK KÖRÜKLEMEK, SADECE SAĞ OPORTÜNİZMİN İŞİNE YARAR. BİZ, HALKIN YOLU'NU "PARÇALAMAK" VE "YUTMAK" DEĞİL, MARKSİZM-LENİNİZM TEMELİ ÜZERİNDE BİRLEŞMEK İSTİYORUZ

Halkın Yolu'nun bugüne kadar Halkın Kurtuluşu'na yönelttiği hiç böyle bir eleştiri olmamıştı. Bugün ise şöyle demektedirler: "Halkın Kurtuluşu'nun büyük hayali Halkın Yolu'nu parçalamak, kendi deyişleri ile 'bir kısmını Halkın Sesi'ne göndermek, öteki kısmını da Halkın Kurtuluşu'nun çizgisine katmak'tır. Bu yeni bir hayal değil. Kaç yıldır açık açık söylemeseniz de, kendinizi proleter devrimci merkez olarak görüyordunuz ve bizi parçalayıp bir kısmımızı yutmayı, öteki kısmı ise Aydınlık'a göndermeyi hayal ediyordunuz."

Birinci olarak söylemek istediğimiz şudur: Arkadaşlar, ne olursa olsun, bir siyasi hareketten bir yemek lokması olarak bahsetmek, bize pek de olgun bir davranış olarak görünmüyor. Haklısınız, gerçekten de hiç bir siyasi hareket öyle çatal ve bıçakla yenebilecek bir madde değildir. Bu objektif olarak imkansızdır.

Arkadaşlar, açıkça söylemek gerekirse, bizim Halkın Yolu'nu -sizin deyiminizle- "yutmak" gibi bir niyetimiz hiç bir zaman olmadı. Bugün de yoktur. Biz ülkemizde proleter devrimci olarak gördüğümüz hareketlerle Marksizm-Leninizm temeli üzerinde bir saf tutmak, ülkemizdeki bütün proleter devrimcilerin Marksizm-Leninizm temeli üzerinde birliğini sağlamak için mücadele ediyoruz. Niyetimiz de mücadelemizden ayrı değildir.

Biz, değil Halkın Sesi'ne Halkın Yolu'nun bir parçasını "göndermek", aksine oportünizme bir tek iğne ipliğin bile gitmesine taraftar değiliz. 1975'lerin başlarındaki özeleştirimizden sonra, proleter devrimcilerin birliği uğruna sağ oportünizme ve sınıf işbirliği çizgisine karşı yürüttüğümüz mücadele, Halkın Sesi-Aydınlık oportünizmini tecrit siyasetimiz, Halkın Sesi'ne karşı tavrınızla ilgili olarak sizlere karşı yönelttiğimiz eleştiriler hep bunun en açık delilleridirler.

Halkın Kurtuluşu'nun kendisini proleter devrimci merkez olarak görmesi meselesine gelince: Halkın Kurtuluşu yayın hayatına girdiğinden beri Marksizm-Leninizm yolunda ve devrim yapmada daima kendi gücüne güvendi. Arkadaşlar, Halkın Kurtuluşu, "Marksist-Leninist olacak mıyız, olmayacak mıyız? Bir siyasi hareket olarak devam edecek miyiz, etmeyecek miyiz?" diye hiç tartışmadı. Partinin inşasını daima kendine temel görev bildi. Bu konuda da kendi gücüne güvendi ve proleter devrimcilerin birleştirilmesini gözetti. Biz kimseden medet ummuyoruz. Dışımızdaki her unsuru dikkatle gözetiyor, ülkemizde bütün proleter devrimcilerin Marksizm-Leninizm temeli üzerinde birliğini sağlamaya çalışıyoruz. Ancak her meselede esas olarak kendi gücümüze güveniyoruz. Bizce, bütün siyasi hareketler de böyle olmalıdır.

Halkın Yolu'nun bugüne kadar, değil yukarıdaki gibi bir suçlaması, bu yolda bir eleştirisi bile olmamıştı. Bugün birdenbire neden böyle şeyler keşfedilmektedir?

Arkadaşlar, bu yollarla Halkın Yolu tabanında, Halkın Kurtuluşu'na karşı bir düşmanlık körüklemeye cüret etmeyiniz. Bu, devrime hizmet etmeyecek.

Halkın Yolu'nun parçalanması meselesine gelince, arkadaşlar, bu, bizce bugünden görülmesi gereken, objektif bir gerçekliktir. Halkın Yolu'nun parçalanacak olması, bizim bir niyetimiz değil, aksine durum böyle gittiği takdirde kaçınılmaz olan bir gelişmedir.

Ülkemizde de, dünyada da Marksist-Leninistler ile sağ oportünistler arasındaki saflaşma, "Üç Dünya Teorisi" üzerinde yürütülen mücadele temelinde ve bu mücadelede alınan tavır sonucunda olmaktadır. Hiç kimse bunun dışında kalamayacaktır. Ortayolcular ve oportünistler, ülkemizde "Üç Dünya Teorisi"nin gerçek temsilcisi olan Halkın Sesi mihrakına gidecek; gerçek Marksist-Leninistler ise, mutlaka proleter devrimci hareketin Marksist-Leninist programı etrafında bir birlik oluşturacaklardır.

Halkın Yolu taraftarları arasında, arınılması gereken unsurların varlığına gelince, bunu da söyleyen biz değiliz, sizsiniz. Halkın Yolu saflarında gerçekten de Halkın Sesi taraftarları yok mudur, bunlar saflarda bölücülük vb. ile uğraşmıyorlar mı? Evet, gerçekten de Halkın Yolu saflarında, oportünist "Üç Dünya Teorisi" reddedilirken arınılması gereken unsurlar vardı ve bugün de vardır.

Halkın Yolu yazarları, bir yandan alttan alta taraftarlarını "Üç Dünya Teorisi"nin kabulü yolunda eğitmeye çalışırken, bir yandan da Halkın Kurtuluşu düşmanlığı körüklemeye çalışıyorlar. Halkın Kurtuluşu düşmanlığı ile, oportünist "Üç Dünya Teorisi" ve sınıf işbirliği çizgisine dostluk arasında sıkı bir ilişki vardır. İşte Halkın Yolu yazarları, bu yolla saflarda "Üç Dünya Teorisi"nin kabulü için uygun bir ortam yaratmaya çalışmaktadırlar.

Halkın Yolu yazarları, "revizyonizm ile uzlaşma siyaseti" sözünü uzun bir aradan sonra tekrar piyasaya çıkarmışlar. Arkadaşlar, siz bu iddianızın içini, iyi bilirsiniz ki, hiç bir zaman somut olarak dolduramadınız. Zaten bizim siyasi çizgimizi böyle adlandırdığınız dönemde siz, Halkın Sesi'ne proleter devrimci diyordunuz, bunu da ondan almıştınız. Şimdi yeniden piyasaya çıkarıyorsunuz. Bizce bu da tabanınızı dolaylı olarak "Üç Dünya Teorisi" yönünde eğitmeyi, Halkın Kurtuluşu düşmanlığını körüklemeyi amaçlamaktadır.

Uluslararası ve ulusal planda safların keskinleştiği, oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin sınıf mücadelesi pratiği sonucunda iflas ettiği ve özel olarak da ülkemizde dün var olan birçok belirsizliğin bugün aşıldığı şartlarda, tayin edici olan gerçekten de artık ideoloji ve siyasettir. Düşmanlıklar artık hiç bir şeyi belirleyemez. Hiç bir gerici niyete bile uzun süre hizmet edemez.

BİZ HALKIN YOLU'NU "GEÇ KALMAK"LA DEĞİL, "MESELEYİ AKADEMİK BİR ŞEKİLDE ELE ALMAK"LA, "İÇ MÜCADELEDEN KORKMAK"LA, "ORTAYOLCU YÖNTEMLERLE OPORTÜNİZME İLERLEMEK"LE ELEŞTİRİYORUZ

Halkın Kurtuluşu'nun 88. sayısında yayınlanan yazıda "geç kalmak"la ilgili hiç bir şey yoktur, çünkü mesele erken davranmak, geç kalmak meselesi değildir.

Halkın Kurtuluşu, 88. sayısındaki yazıda, sizi ortayolcu yöntemlerle Halkın Yolu tabanını oportünist "Üç Dünya Teorisi" doğrultusunda eğitmeye çalışmak ile suçluyordu. Sözlerinizin gereğini yerine getirmemekle suçluyordu.

Halkın Kurtuluşu bu sonuca nereden varıyordu?

1977 yılının Kasım ayında Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu, henüz oportünist "Üç Dünya Teorisi" hakkında tavırlarını açık bir biçimde ortaya koymamışlardı. Ancak her iki gazete de, bu teorinin oportünist bir teori olduğu ve reddedilmesi gerektiği konusunda hemfikirdiler. Ülkemizde proleter devrimcilerin birliği ve proleter devrimci hareketler arasında bir blok için temel unsurun, bu oportünist teoriyi red olduğu konusunda tamamiyle hemfikirdiler. Üstelik böyle bir blok girişimi için, ilk adım olarak, oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni ortak bir deklarasyonla reddetmeyi kararlaştırmışlardı.

Dahası, uzun bir süre, bize bu konuda acele etmemizi ve kendilerini geciktirdiğimizi söyleyenler de kendileriydi.

Ta ki, Halkın Yolu saflarında oportünizm başkaldırana kadar ve Halkın Yolu yazarları da, ortayolcu ideolojileri gereği, köklü bir şekilde, zor yolu seçerek derinden bir özeleştiride kararsız olmanın sonucu olarak, bu oportünizme baş eğerek yön değiştirene kadar.

Kişiler, gruplar, hareketler Marksizm-Leninizm safında yerlerini almada geç de kalabilirler. Esas mesele bu değildir. Biz Halkın Yolu yazarlarını, bu gecikmenin sonuçlarını şimdiden gördüğümüz için, bu gecikmenin zaman kazanma, taraftarları oportünist "Üç Dünya Teorisi"ne alttan alta alıştırma, bu teoriyi reddeden, devrimci eğilimi bastırma anlamına geldiğini kavradığımız için eleştiriyor ve ikaz ediyoruz.

"Halkın Yolu yazarlarını bir an önce kendi görüşlerini taraftarlarına empoze etmeleri için sıkıştırma" meseleşine gelince: Arkadaşlar, siz görüşlerinizi, daha önce de belirttiğimiz gibi, "empoze" etmektesiniz zaten. Bunun en açık göstergesi de söylediğimiz gibi, "Halkın Sesi'nin Telaşı Nedendir?" vb. yazılarınız.

Ancak siz bunu sinsice yapmaktasınız. Gazetenin bütün sayfalarını oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin savunulması ile doldurduğunuz halde, bunu dolaylı bir şekilde yapmakta, şimdilik taraftarları alıştırmak yolunu seçmektesiniz. Evet, biz sizi sıkıştırıyoruz ve şimdi size diyoruz ki: Siz bu, 'kampanya' ve 'tartışma', 'empoze etmeme' vb. oyunlara bir son veriniz ve Halkın Yolu yazarları olarak tavrınızı açık ve dürüst bir biçimde ortaya koyunuz. "Üç Dünya Teorisi"ni savunduğunuzu açıkça ortaya koyup, eski tavrınız ile ilgili "özeleştirinizi" yapınız. Korkmayın. Halkın Sesi bundan ne telaşa düşer, ne de sizi engellemeye çalışır. Zaten böyle bir durumda Halkın Sesi'nin "tekeli" de sarsılacak değildir.

Halkın Birliği'ni, "acele ettiği için" eleştirme meselesine gelince: Bu, bütünüyle yanlıştır. Biz, Halkın Birliği'ni "acele ettiği için" değil, sorumsuz ve fırsatçı davrandığı için, "Üç Dünya Teorisi"ni oportünist bir teori olarak reddederken, yüzeysel davrandığı ve "Üç Dünya Teorisi"ni savunurken ortaya koyduğu platformu, hiç bir değişiklik yapmadan devam ettirdiği için eleştirmiştik.

Halkın Kurtuluşu'nun "Üç Dünya Teorisi"ni nasıl reddettiği meselesine gelince:

Birincisi, bu, bizim ideolojik ve siyasi çizgimizin gelişmesinin doğal bir sonucuydu.

İkincisi, AEP VII. Kongresinde Enver Hoca yoldaşın bu teorinin gerçek niteliğini ortaya koymasıyla birlikte keskinleşen mücadelenin önemini, başlangıçta kavrayamayan gazetemiz, bir süre bu konuya gereken önemi vermedi. Gazetemizde konu ile ilgili "Özeleştirimiz" başlıklı yazıda belirtilen diğer yanlışlarımız da bunda etkili oldu. Meselenin öneminin ve bu konudaki hataların Halkın Kurtuluşu tarafından kavranmasıyla birlikte, Halkın Kurtuluşu saflarında, sonuçta Marksizm-Leninizmin ezici zaferi ile sonuçlanan bir sınıf mücadelesi başlatıldı. Oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin saflarda tartışılması ve kavranması sürecinde, yayınlarda birçok yazı ve görüş yer aldı, bir mücadele süreci sonucunda, "Üç Dünya Teorisi" oportünist bir teori olarak mahkum edildi. Bu mücadele sonucunda, bir avuç bölücü ve tasfiyeci önce "Üç Dünya"yı savunarak kenara çıktılar, tasfiye edildiler. Bunlar daha sonra ise, "Üç Dünya Teorisi"ni reddeder göründüler. Ancak özleri aynı kaldı.

Halkın Kurtuluşu gazetesi oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni reddettiği yazısını yayınladığı zaman, bütün bunlar olmuş ve bir sonuca bağlanmıştı.

Ama elbette ki, bütün bunlar aynı zamanda bir önderlik meselesi idi.

Arkadaşlar, elbette ki, hiç bir meselede "saatlerinizi bize bakarak ayarlamak" zorunda değilsiniz. Ama kimsenin red dedemeyeceği şöyle bir gerçek vardır ki: Kendine proleter devrimci diyenler, işi uzatmamalı, bulanıklık vb. yaratmamalı ve bir an önce saatlerini Marksizm-Leninizme göre ayarlamalıdırlar.

Bunu yaptığınız takdirde, saatlerimizin ayarının birbirine uygun olduğunu göre-

YAZARLARI
AN DÖNMELİDİR

ceksiniz.

HALKIN YOLU "ZOR" OLAN YOLU SEÇMELİDİR

Halkın Yolu yazarları şöyle diyorlar: "Halkın Yolu taraftarlarının kolayca gazetenizin sınıf çizgisini benimseyeceğini sanarak vahim bir şekilde yanılıyorsunuz. Bunu yapabilmek için, Halkın Yolu'nun bugüne dek savunduğu genel çizginin reddedilmesi, inkar edilmesi zorunludur. Bu da hiç kolay değildir."

Biz, Halkın Yolu eğer bu kolay olmayan, zor yolu seçmez, ve geçmişini belirleyen ortayolcu ideolojiyi ve birçok temel meselede ortayolcu çizgisini eleştirmezse, kaçınılmaz olarak oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin kollarına düşeceğini daha önce de söylemiştik. Halkın Kurtuluşu'nun 88. sayısında aynen şöyle diyorduk:"...Bu anlayış giderek Halkın Yolu'nun siyasi platformunu ve siyasi tezlerini de belirlemiştir. Bu platform ve tezler daima ortayolcu unsurlarla hastalıklı olmuştur.Ve bu durum giderek sistemleşmektedir.Halkın Yolu geçmişini eleştirmekten korkmamalı, bu konuda başkalarından öğrenmeli ve geçmişteki ortayolcu tez ve siyasetlerinin de derin bir özeleştirisini yaparak, "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmeli ve Marksizm-Leninizm safında yer almalıdır. Birincisi yapılmadığı takdirde ikincisi mümkün değildir. Ve sonuçta zaferi kazanan Marksizm-Leninizm değil, reddedilmeyen eski anlayışlar temeli üzerinde oportünizm olacak ve bu sistemleşecektir."

Biz şimdi de aynı şeyi tekrar etmekle yetiniyoruz. Halkın Yolu "zor" yolu seçmeli ve Marksizm-Leninizm safında yerini belirlemelidir.

Öte yandan bizce, sizi bugünkü duruma getiren de, bu yolun zorluğudur.

BİR ŞEY SÖYLEMEDEN ÖNCE, ETRAFINIZA BİR BAKIN

Halkın Yolu yazarları şöyle diyorlar: "Dördüncü neden ise, Halkın Yolu'nun kampanyasına duyduğunuz korkunun temel nedeni. Bizim Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini savunmamızdan korkuyorsunuz.Mao Zedung'un 5. büyük usta olduğunu reddetmenin nereye götüreceği tartışmasını gündeme getirdiğimiz için korkuyorsunuz."

Arkadaşlar biz size açıkça bir şey söyleyelim: Biz Marksist-Leninistleriz, biz hiç bir şeyden korkmayız.

"Üç Dünya Teorisi"ni savunarak Halkın Kurtuluşu saflarından ayrılan 2-3 tasfiyecinin sözlerine öyle bir inanmışsınız ki, meseleleri çarpıtabilmek,demagoji ile birçok insanı uyutabilmek için öyle bir kötü niyet taşıyorsunuz ki, gözünüz etrafı görmez olmuş.

Oysa, uluslararası devrimci proletaryanın Mao Zedung yoldaş hakkında tavrı çok açıktır:

"Partilerimiz, ölümünün 1. yıldönümü nedeniyle Mao Zedung yoldaşı anıyor. Partilerimiz onun ölümünün, şanlı Çin Komünist Partisi ve uluslararası Marksist-Leninist hareket için büyük bir kayıp olduğuna dikkati çekiyor. Çin halkının ve Çin Komünist Partisi'nin büyük önderi Mao Zedung yoldaş, dünya proletaryasının da büyük bir önderiydi. Partilerimiz Mao Zedung'un devrimci öğretilerini -özellikle modern revizyonizm ile mücadele ve proleter kültür devrimine ilişkin olanları- her türden revizyonistlere ve oportünistlere ve aynı zamanda onun ismini kullanarak onun öğretilerini tahrif eden ve ona sinsi bir şekilde saldıranlara karşı savunmanın bütün Marksist-Leninistlerin görevi olduğunu söylüyorlar." (Bakınız Halkın Kurtuluşu Sayı 89, 5 Parti'nin Ortak Açıklamaları, Sayfa 6)

Bu 5. usta meselesi ile, eğer Avrupa'da bazı partilerin kullandığı Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un resimlerinin bir arada basılması meselesini ve bizim de bunu kullanıyor olduğumuzu kastediyorsanız, bu meselede bir değişiklik yoktur. Zannettiğiniz gibi, "Teori Yolumuzu Aydınlatıyor" bölümünü de kaldırmış değiliz.

Şöyle yazıyorsunuz: (HK) Belli etmeden Mao Zedung'u kültür devriminin yaratıcısı olmaktan çıkardı."

Arkadaşlar,bir yazar yazılarını sağdan soldan duyduğu dedikodular üzerine değil, bir araştırmanın ürünü olarak yazar. Siz de bu yazıyı yazmadan önce Halkın Kurtuluşu gazetesinin 85. sayısına bir kere bakmalıydınız. Orada şöyle diyorduk:

"Proleter Kültür Devriminin kökenleri, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'dedir.

"Mao Zedung ve onun önderliğindeki ÇKP, proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin sürdürülmesi teorisi ışığında Büyük Proleter Kültür Devrimini başlattı.

"Proleter Kültür Devrimi, kesintisiz devrim teorisinin parlak bir uygulanışıdır.

"Ondan vazgeçmek demek,kapitalist geri dönüş yoluna girmek, devrimi kapitalist yolcu iktidar sahiplerine teslim etmek demektir.

"Ondan vazgeçmek demek, Mao Zedung'un kızıl yolunu terketmek ve Kruşçev'in kayüzlü dönekliğini benimsemek demektir." (UDHD yazısı, Sayfa 6)

Aynı yazıda şu meşhur beş usta meselesiyle ilgili olarak şu pasaja da bakılabilirdi:

"Ulusal Demokratik Halk Devriminin tarihi çizgisi kısaca, yukarıda anlatıldığı gibidir. O, ancak Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un kızıl düşüncelerinden bir an vazgeçmeksizin son hedefi olan komünizme ulaştırılabilir."

Bu pasajda gerçi Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun resimleri yanyana yapılmamış, ama bu isimler yanyana yazılmış. Bu da büyük bir sahtekarlığı açığa çıkarmak için yeterlidir herhalde.

Halkın Yolu yazarları şöyle de yazıyorlardı: "Belli etmeden proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme teorisinin Mao Zedung'un Marksizm-Leninizme katkısı olduğunu reddetti.(HK kastediliyor)"

Arkadaşlar, Mao Zedung'un büyük bir önder olduğunun bilinmesi için övgülere ve zorlamalara hiç ihtiyacı yoktur. Özellikle oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni savunanların övgülerine hiç ihtiyacı yoktur.

Çünkü devrimin proletarya diktatörlüğü altında sürdürülmesini gerçekte reddedenler, (buna, Mao Zedung'un şanlı ve parlak, hatta çok parlak, dahiyane bir buluşu vb. gibi övgüler dizebilirler) oportünist "Üç Dünya" teorisyenlerinin kendileridir.Kültür Devriminin defterini dürenler de onlardır. Üstelik oportünist "Üç Dünya Teorisi", sosyalist ülkeler diye bir ayırım kabul etmemekte, ülkeleri sınıf esasına göre ayırmamakta ve bu yolla sosyalist ülkelerde proletarya diktatörlüğünün zayıflamasına yol açmaktadır.

HALKIN YOLU YAZARLARI, HADDİNİZİ BİLİN, ÇİZMEYİ AŞMAYIN!

"Halkın Kurtulusu her alanda Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine karşı bir savaş açtı.

"Ama şimdilik bu savaşı sinsi sinsi yürütmeyi zorunlu görüyorlar."

Halkın Yolu yazarları! Bu sözler eğer genç bir yazarın hezeyanlarının bir sonucu değilse, bunları söylemek ağır bir sorumluluk ister. İnsanı kaldıramayacağı kadar ağır bir sorumluluk altına koyar.

Halkın Kurtuluşu taraftarları ülkemizde Marksizm-Leninizm ve devrim yolunda onlarca şehit verdi. Böyle sözler öyle kolay kolay edilecek sözler değildir.

Bizim son dönem içindeki ideolojik atılımlarımız, oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin reddedilmesi ve Ulusal Demokratik Halk Devrimi konusunun bütün boyutları ile açıklanması ve bunların ışığında özeleştiri olmuştur.

Eğer Marksizm-Leninizme saldırı diye bunları kastediyorsanız, bunu açıktan söyleyin ve ülkemizdeki bütün devrimciler sizin kimler olduğunuzu daha yakından görsün.

Arkadaşlar! Biz sinsi iş yapmayız. Marksist-Leninistler gerçeklere güvenir ve açık ve dürüst davranırlar. Biz ne düşünüyorsak, açık açık sayfalarca yazdık. Bunlar hakkında bir tek kelime bile söylemeden,böyle bir lafı, ancak siyaset meselesinde çok tecrübesiz genç bir çömez edebilir.

Şimdiye kadar Halkın Yolu hiç böyle bir şey söylememişti. Biz Halkın Yolu ile birlikte proleter devrimcilerin birliği ve proleter devrimcilerin yer alacağı bir blok yolunda yürüyorduk. Şimdi kalkmış bizim Marksizm-Leninizme karşı sinsi bir savaş açmış olduğumuzu söylüyorsunuz. Arkadaşlar! Bizde bir değişiklik yok. Değişiklik sizdedir. Halkın Yolu yazarlarındadır. Siz, oportünist "Üç Dünya Teorisi" konusunda, Halkın Sesi "şeytanını" bertaraf edip "özeleştiri yaparak ve hatalarınızdan dönerek", "tekrar" "devrime", daha doğru ve açık bir ifade ile oportünizm kervanına döneceğinizi, Halkın Sesi'nin tekelini kıracağınızı bildirdiğinize göre, değişikliği sizde aramak daha doğrudur.

Arkadaşlar, bu çeşit yollarla saflarınızda Halkın Kurtuluşu düşmanlığı yayabileceğinizi ve taraftarlarınızı Halkın Kurtuluşu düşmanlığı ile oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin kabulü doğrultusunda eğitebileceğinizi, "Üç Dünya Teorisi"ni red eğilimini bastırabileceğinizi sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Bunun hesabını bugüne kadar Halkın Kurtuluşu taraftarları ile birçok mücadelede omuz omuza yürümüş,proleter devrimcilerin birliği için mücadele vermiş, proleter devrimci hareketlerin bir blok kurmasını onaylamış olan Halkın Yolu taraftarları sizlerden sorarlar. Onlara cevap veremezsiniz.

Arkadaşlar, sizin bu tavrınız, devrime ve proleter devrimcilerin birliğine hizmet etmemektedir. Bu yolunuzdan dönmelisiniz.

Eğer bu iddianızda ısrarlı iseniz ve bu sözleri düşünerek söylediyseniz, o zaman bizim yazdıklarımız ortadadır. Son ideolojik-siyasi atılımlarımız Halkın Kurtuluşu sayfalarında çarşaf çarşaf yer almaktadır. Ve bu iddianıza karşılık,bizim bu yazılarımız hakkında ne söylediğinizi, ne düşündüğünüzü bilmek ve bunu ciddi bir şekilde ortaya koymanızı isteriz.

Arkadaşlar, bize kalırsa, siz "sinsi"liği kendinizde aramalısınız. Onu özellikle, örneğin "Halkın Sesi'nin Telaşı Nedendir?" başlıklı yazınızda bulabilirsiniz.

HALKIN YOLU YAZARLARININ İCADI OLAN İKİ ÇİZGİ MÜCADELESİ

"Halkın Yolu'nun 'Mao Zedung Düşüncesini savunmak ne demektir?' zemininde yürüttüğü iki çizgi mücadelesinin doğurduğu ve doğuracağı devrimci fırtınayı kuru gürültü ile örtbas edebileceğinizi de sanmayın"

Arkadaşlar bugün bütün dünyada uluslararası Marksist-Leninist hareket içinde, tek tek bütün ülkelerde iki çizgi mücadelesi oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni kabul edenlerle reddedenler arasında ve bu teoriyi kabul veya reddetme temeli üzerinde sürmektedir.

Halkın Kurtuluşu da ülkemizde uluslararası büyük mücadeleye bağlı olarak oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci, anti-Marksist ve sahte anti-emperyalist bir teori olduğu temelinde bir kampanya yürütmektedir. Bu temel üzerinde Marksizm-Leninizmin saflığını koruma ve onu daha üst bir düzeyde kavrama kampanyası sürdürmektedir.

İki çizgi mücadelesi bugün uluslararası plandadır. Marksizm-Leninizm gibi oportünizm de evrensel bir olgudur. Asıl kuru gürültü bu büyük mücadeleyi bulandırabilmek üzere, siz "kekeleyen" yazarların, nereden çıkardığı belli olmayan kampanyanızdır.

Ancak kampanya adını taktığınız bu laf kalabalığı,gerçek mücadeleyi hiç bir zaman karartamayacaktır.

Arkadaşlar madem 'Mao Zedung'un düşüncelerini kavramaya çalışıyorsunuz, bunu neden "Üç Dünya Teorisi"ne bağlı olarak ele almıyorsunuz?

Madem saflarınızda "'Üç Dünya Teorisi' ni reddedenler de var, savunanlar da" ve bunların arasında bir iki çizgi mücadelesi sürüyor, saflarınızda "Üç Dünya Teorisi" tartışılıyor. Neden siz de tartışmayı "Üç Dünya Teorisi"nin kendisinden başlatmıyorsunuz? İçinizde böyle bir mücadele olduğu halde neden "Mao Zedung'u savunmak ne demektir?" türünden çarpıtılmış, bulandırıcı konular ortaya atıyorsunuz?

Arkadaşlar, bugün ülkemizde de uluslararası proleter devrimci harekette de Mao Zedung'u savunmak veya reddetmek meselesi tartışılmamaktadır. Tartışılan, üzerinde mücadelenin yürüdüğü mesele, oportünist "Üç Dünya Teorisi"dir.

Asıl kuru gürültü şimdi sizin kampanya adı altında çıkardığınız ne idüğü belirsiz gürültülerdir. Devrime ve Marksizm-Leninizme değil, sağ oportünizme hizmet eden gürültülerdir.

Gerçekten de ne idüğü belirsiz kampanyanızın neye hizmet ettiği çok açıktır. Siz bu sözlerle göz korkutmaya ve taraftarlarınızı oportünist "Üç Dünya Teorisi" ne çekmeye çalışıyorsunuz.

Bugün dünyada bütün "Üç Dünya" oportünistleri, özellikle Mao Zedung'un ölümünden sonra, O'nun adını istismar etmeye giriştiler. O'nun adı altında oportünizmi ve sınıf işbirliği çizgisini yaymaya giriştiler. Tıpkı Lin Biao döneği gibi.

Sizin de yaptığınız budur ve bu silahı siz de ülkemizdeki sağ oportünistlerden, Halkın Sesi-Aydınlık çizgisinden aldınız.

Arkadaşlar,oportünizmin silahları Marksizm-Leninizm karşısında daima güçsüz kalmaya mahkumdur. Gerçek Marksist-Leninistlerle sağ oportünistler, devrimcilerle sınıf işbirliği çizgisinde ısrar edenler arasındaki saflaşma ve ayrışma dünyada da ülkemizde de hızlanmıştır. Hiç bir oportünist silah bunu durduramaz.

Halkın Sesi'nden aldığınız bu silahı kullanmanızın sizi götüreceği yer ise doğruca Halkın Sesi'nin kendisidir ve karikatürdeki adam bu sefer de 1 Mayıs'tan sonraki Halkın Sesi değerlendirmeleri ile ilgili olarak Halkın Sesi karşısında kekeleyecektir.

Çünkü Halkın Sesi-Aydınlık gerçekten de ülkemizde oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin, sınıf işbirliği çizgisinin örgütlü ve meşru temsilcisidir.

Sizin tartışmayı 'Mao Zedung 5. usta mıdır?', 'Mao Zedung Düşüncesini savunmak ne demektir?' türünden sahte noktalara çekmeniz, sizin bugünkü çizginizin özüdür. Siz meseleyi çarpıtmaya, ortayolculuk ve Mao Zedung "korkusu" ile taraftarlarınızı oportünist "Üç Dünya Teorisi"ne doğru eğitmeye çalışıyorsunuz.

MÜCADELEYİ SINIRLAMAYINIZ!

"Kampanyamız içe dönük bir kampanya değildir. Biz gerici tartışma yasakları koymayı reddediyoruz."

Hayır. Arkadaşlar sizin bugünkü yönteminiz her şeyi Halkın Yolu içinde tutmaktır. Bu tavır açıkça gerici bir tavırdır, tekkeciliktir. Arkadaşlar, sizin bugünkü yönteminiz Halkın Yolu'nu,bir süre kampanyanızla ve'açıklayamayız'vb. sözlerle oyalayarak ve eğiterek toplu bir halde sağ oportünizm çizgisine doğru götürmektir.Üstelik siz buna kimsenin müdahale etmemesini de istiyor ve göz korkutmaya çalışıyorsunuz.

"Halkın Yolu öyle bir lokmada yutulamaz. Çatalı bıçağı bırakın ve biraz düşünün."

"... bizi parçalayıp bir kısmımızı yutmayı, öteki kısmı ise Aydınlık'a göndermeyi hayal ediyordunuz."

Arkadaşlar bu sözleri bir kenara bırakalım. 1975'lerden beri proleter devrimcilerin birliği uğruna büyük mücadeleler verildi ve bir yere gelindi . Buradan geriye döndürmeye kimsenin gücü yetmez.

İşte açıkça belirtiyoruz. Biz Halkın Yolu içindeki iki çizgi mücadelesini Halkın Yolu'nun kendi meselesi olarak görmüyoruz. Biz Halkın Yolu'ndan mümkün olduğu kadar az kişinin Marksizm-Leninizmi değil, sağ oportünizmi seçmesini istiyor ve bunun için mücadele ediyoruz.

Biz,bunu Halkın Yolu'nun iç işlerine karışmak olarak da görmüyoruz. Bunlar ülkemizdeki proleter devrimci hareketin ortak meseleleridir. Nasıl ki, Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu saflarında ortaya çıkan revizyonist bölücülere karşı Halkın Kurtuluşu ile birlikte mücadele etti ise, biz de Halkın Yolu saflarında ortaya çıkan "Üç Dünya"cı oportünizme karşı Halkın Yolu ile birlikte mücadele etmek istiyoruz. Bunu Halkın Yolu yazarlarının daha önce dedikleri gibi "bir iç mesele değil", proleter devrimci hareketin, proleter devrimcilerin birliği mücadelesinin ortak bir meselesi olarak görüyoruz.

"REVİZYONİZMİ DEĞİL, MARKSİZM-LENİNİZMİ UYGULAYIN", "AÇIK VE DÜRÜST OLUN"

Halkın Yolu gazetesi bugün büyük bir oportünist tornistan içindedir. Halkın Yolu yazarları bir süre önce tabanın ve ülkemizdeki diğer proleter devrimci hareketlerin sesine uyarak oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmişler ve tavırlarını bu yolda belirlemişlerdi. Halkın Yolu gazetesi yayınını genel olarak bu çizgi üzerinde kurmaya başlamıştı.

Ancak Halkın Yolu gazetesinin oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni reddedebilmesi için, o güne kadarki ideolojik-siyasi çizgisinin bütününü gözden geçirmesi ve derin bir özeleştirisini düzenlemesi gerekiyordu.

Birinci olarak, Halkın Yolu yazarları, işte bu zor yolu yürümekten korktular.

Halkın Yolu'nun açıkça olmasa da başlangıçta oportünist "Üç Dünya Teorisi"ne karşı yayına girmesi Halkın Yolu saflarında ortayolcu ideolojiden faydalanarak ve bu temel üzerinde varlığını sürdüren oportünistleri ayağa kaldırdı. Bunların bir kısmı Halkın Sesi'ne gittiler. Bir kısmı Halkın Yolu içinde bölücülük ve fesatçılık yaptılar. "Üç Dünya Teorisi" red dedildiği taktirde Halkın Yolu'nu bölmekten bahsettiler.

Halkın Yolu yazarları ikinci olarak ortayolcu ideolojilerinin de verdiği zayıflıkla işte bu oportünizm karşısında boyun eğdiler. Sağlıklı siyasi bölünmelerden korktular.

Şimdi ise onlar Halkın Yolu tabanını yeniden oportünist "Üç Dünya Teorisi" ni kabul doğrultusunda eğitebilmek için alttan alta faaliyet göstermekte, adını takmadan her meselede Halkın Yolu'nun çizgisi olarak oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni savunmakta, çeşitli çarpıtmalarla göz korkutmaya çalışmakta ve Halkın Kurtuluşu düşmanlığı körüklemeye girişmektedirler.

Halkın Yolu sayfalarında "Mao Zedung'u inceleyelim, araştıralım, ve özümleyelim" kampanyası açıldığı şu günlerde Halkın Yolu yazarlarının Mao Zedung'dan öğrenmesi gereken en temel şey şudur: "Revizyonizmi değil, Marksizm-Leninizmi Uygulayın; Açık ve Dürüst Olun."

Biz günümüze uygun olarak bu sözleri şöyle de değiştirebiliriz:

Arkadaşlar, oportünist "Üç Dünya Teorisi"ne değil, Marksizm-Leninizme sarılın; Halkın Sesi sınıf işbirliği çizgisine yanaşmayı değil, proleter devrimcilerin birliğini gözetin. Proleter devrimcilere karşı düşmanlık yaymaktan vaz geçin; gizlice taraftarlarınızı "Üç Dünya Teorisi" temeli üzerinde eğitmeye çalışmayın, Halkın Sesi'nin telaşı nedendir gibi, üstü kapalı özeleştiri yapan yazılar yazmayın ve açık ve dürüst olun.

Bilin ki, bundan kazançlı çıkacak olan ülkemizdeki proleter devrimci hareket, ülkemizdeki işçi sınıfı ve halk mücadelesidir.

AEP daima tek bir Marksist Leninist çizgi izlemiştir

BUGÜN PROLETER DEVRİMCİ HAREKET İÇİNDE OPORTÜNİST "ÜÇ DÜNYA TEORİSİ"NİN YAYILMASINA ÇALIŞANLAR, VAKİT KAZANMAK,"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ"Nİ RED EĞİLİMİNİ BASKI ALTINA ALMAK, TARAFTARLARIN BİLİNÇLERİNİ ÇARPITMAK vb. İÇİN; İKİ ÇİZGİ MÜCADELESİ, ÖNDERLİK,BİRLİK vb. KONULARI ÇARPITMAYA VE BÖYLE SUNMAYA ÇALIŞMAKTADIRLAR.

BU SAYIMIZDA YAYINLAMAKTA OLDUĞUMUZ ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ ÜYESİ, MARKSİST-LENİNİST ÇALIŞMALAR ENSTİTÜSÜ MÜDÜR YARDIMCISI NEDRET PLASARİ YOLDAŞIN YAZISI BU KONULARA AÇIKLIK GETİRMEKTE VE MESELEYİ AYNI ZAMANDA BUGÜNKÜ MESELELERLE İLGİLİ OLARAK ELE ALMAKTADIR. ("AEP DAİMA TEK BİR MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİ İZLEMİŞTİR" MAKALESİ A. TODAY S.2 1977'DEN ÇEVRİLMİŞTİR.)

Revizyonizm, önceki bir çok komünist ve işçi partilerinde yapmış olduğu gibi AEP'in köklerine ya da zaferlerine darbe indirmeyi başaramadı; çünkü, parti,düşman şeylerin gelişmesine ve daha kötüleşmesine izin vermedi, hainlerin faaliyetlerine ve görüşlerine, parti aleyhtarı grupların ve unsurların kendi safları içerisinde, partinin Marksist-Leninist politik çizgisine zıt bir çizgi oluşturmalarına müsaade etmedi.

ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ 7. KONGRESİNDE ŞUNA İŞARET EDİLDİ: "MEVCUT OLDUĞU SÜRE BOYUNCA İŞÇİ SINIFININ HEGEMONYASINI VE ÖNDER ROLUNU TAM-YEKPARE VE ETKİN BİR ŞEKİLDE GÜVENCE ALTINA ALMAK İÇİN PARTİMİZE KUVVET VEREN, ONUN ÇELİK GİBİ OLAN İDEOLOJİK VE ÖRGÜTSEL BİRLİĞİDİR."

KONGRENİN KENDİSİ BU BİRLİĞİN PARLAK BİR GÖSTERGESİYDİ; BAŞTAN SONA KADAR GÖRÜŞLERİN BİRLİĞİ İLE KARAKTERİZE EDİLMİŞ OLAN KONGREDE, SOSYALİST İNŞA VE ANAYURDUN SAVUNULMASI İÇİN SÜRDÜRÜLEN MÜCADELELERDE ELDE EDİLEN DEVRİMCİ TECRÜBELERİN ÖZETLENMESİ TEMELİNDE DAHA ZENGİNLEŞTİRİLMİŞ VE GÜÇLENDİRİLMİŞ OLARAK,PARTİNİN TEK BİR ÇİZGİSİ, SABİT BİR MARKSİST- LENİNİST ÇİZGİSİ GELİŞTİ,

Marksizm-Leninizmin klasikleri şunu öğretmektedir ki, sosyalist ve komünist toplumun inşası, devrimin programlarının,görevlerinin yerine getirilmesi,zorlukların üstesinden gelinmesi ve sınıf düşmanlarının saldırılarına karşı mücadele edilmesi için işçi sınıfının her devrimci partisinin en güçlü silahı birliktir.Devrimci bir parti içerisinde ideolojik ve örgütsel birliğin yokluğu, safları arasında fraksiyon akımlarının ve anti-Marksist muhalefet çizgilerinin kristalize olması,bu partiyi burjuva revizyonist, sosyal-demokrat bir parti haline getirir ya da bütünüyle tahrip eder. Enver Hoca yoldaş diyor ki: "Saygı duyulan bir Marksist-Leninist parti, parti içerisinde iki çizginin mevcudiyetine izin veremez, bir ya da daha fazla grubun mevcudiyetine müsaade edemez. Bu tip bir şey ortaya çıkarsa,parti, kısa bir süre için dahi olsa onların mevcudiyetine izin veremez ve vermemelidir de."

Şimdiye kadar tahrip edilen ya da revizyonist partiler haline dönüşen bütün Marksist-Leninist partiler, Marksist- Leninist ilkelerden saptılar, safları içerisinde muhalefet çizgilerinin ve anti-Marksist fesatçı akımların şekillenmesine ve faaliyet göstermelerine izin verdiler, böylece bunlarla savaşmadılar ve onları tasfiye edemediler, sonuçta, ya tahrip oldular ya da revizyonist oldular. Son olarak Stalin'in ölümünden sonra kristalize olan Kruşçevci revizyonist akım Marksist-Leninst çizgiye karşı zafer kazandı ve bolşevik komünist partisini tasfiye etti; bu sırada, bu parti sürdürdüğü yolda başarısızlığa uğradı, bürokratik bir hale geldi ve uyanıklığını kaybetti ve sonuçta, bir zamanlar,menşevikleri,troçkistleri,Buharincileri, Zinovyevcileri ve diğer düşmanları tahrip etmek için kullandığı devrimci metodları Kruşçev revizyonistlerini safdışı etmek için kullanamaz hale geldi.

Revizyonizm, önceki bir çok komünist ve işçi partilerinde yapmış olduğu gibi AEP'nin temellerine ve zaferlerine darbe indirmeyi başaramadı. Çünkü,parti, düşman şeylerin gelişmesine ve daha kötüleşmesine izin vermedi, hainlerin faaliyetlerine ve görüşlerine, parti aleyhtarı grupların ve öğelerin kendi safları içerisinde partinin marksist-Leninist politik çizgisine zıt bir çizgi oluşturmalarına müsaade etmedi.

Bilindiği gibi, bütün AEP tarihi boyunca parti safları içerisinde bir çok sayıda düşman ve hainler ortaya çıktı ve tehlikeli fesat grupları yaratıldı. Fakat, partinin içindeki düşman gruplar, bir fesat akımı ve muhalefet çizgisi boyutlarına ulaşamadan tahrip edildiler. Bir seferinde, Merkez Komitesi onları teşhir etti ve onlara saldırdı; bütün parti ve halkımızda onlara saldırdı ve parçaladı.Böylece, hainler grubu ve öğeleri geride açık takipçileri ve talebeleri kalmaksızın tasfiye edildiler.

Son derece düşmanca faaliyetler sürdüren gruplardan birisi de Koçi Coce Troçkist grubudur. Bu faaliyetler, bir çok alanlara, özellikle de parti iç hayatında ve devlet güvenlik kuvveti içinde yayıldı. Buna rağmen bu faaliyetler temelinde yayılan anti-Marksist görüşler ayrı bir çizgi halinde kristalize olma noktasına ulaşmadı. Merkez Komitesinin 11.Oturumunda(1948 Eylül) ve 1945-48 arasındaki düzenin politik değerlendirilmesinin yapıldığı parti 1. Kongresinde (1948 Kasım)Parti içerisinde iki çizgi olmadığı, bir çok kez tahrif edilmesine rağmen,genel olarak doğru olan tek bir çizginin olduğu sonucuna varıldı. Bu tahrifatlar, düşman grubu tarafından, EAP'nin çizgisine ve eylemleri içerisine gizlice sokulan bazı hatalı anti-Marksist tez ve uygulamalardır. Onlar, Yugoslav Troçkist revizyonist politikasının tez ve uygulamalarını temsil ediyorlardı.

Fazıl Paçrani, Todi Lubonja, Bekir Balluku, Petrit Dume, Hito Çako,Abdül Kelleci, Koço Teodosi ve Kiço Ngela'dan oluşan en son hainler grubu, daha muhalefet çizgisi ve akım halinde kristalleşme noktasına ulaşmadan teşhir ve tahrip edildiler.

Birbiri ardı sıra politik çizgiye muhalefet eden ve bu anda partinin yekpare birliği ile karşılaşan düşman grupların ve öğelerin hiç biri, açıkça partinin çizgisine karşı çıkmaya cüret etmediler, çünkü, partinin büyük otoritesi ve çelikten birliği onları baskı altına aldı ve partinin halkla bütünleşen sesi onları dehşete düşürdü. Bu nedenle onlar,çalışmalarını gizli sürdürdüler; pratik uygulamalarında sorun yaratmak, karışıklık çıkarmak için, şu ya da bu alanda, şu ya da bu sorunla ilgili olarak parti çizgisini çarpıtmaya çalıştılar; parti çizgisinin doğru olmadığı şeklinde bir izlenim yaratmak için kararları,direktifleri,politik, ekonomik, kültürel askeri ve diğer görevleri yerine getirmekten kaçındılar, bütün bunları yaparken de bütün güçleri ile saldırmak için fırsat kolladılar. Fakat onların bekledikleri o an hiç bir zaman gelmedi, çünkü onlar tespit edildiler ve tam zamanında kendilerine karşı savaş açıldı;ideolojik ve örgütsel olarak parçalandılar ve görüşleri ile faaliyetleri tespit edildi. Bütün komünistler,bütün halkımız bu düşmanların mahkum edilme faaliyetlerinde Merkez Komite oturumunu, Parti Kongresinin kararlarını ve Enver Hoca yoldaşı yek vücut olarak desteklediler, her düşmanca tez ve çalışma, her hain öğeye karşı ayakları üzerinde yükseldiler.

Bu deney bize birinci olarak şunu göstermektedir: Sosyalizm ve kapitalizm arasında kesin sınıf mücadelesi sürdüğünden iç ve dış sınıf düşmanları tarafından parti içerisinde sürekli ve güçlü baskı uyguladığından dolayı, işçi sınıfı partisinin safları içerisinde anti-Marksist muhalif akımlarının ve çizgilerinin yaratılma tehlikesi her zaman mevcuttur. Bu deney bize diğer yandan da şunu göstermektedir: Bu tip akımların ve çizgilerin doğması ve kristalize olması kaçınılmaz bir takdiri ilahi değildir, bunların önüne geçilebilir.

AEP, safları içinde muhalif revizyonist çizgilerin yaratılmasını önlemeyi nasıl başardı?

AEP, Parti içerisinde iki çizginin mevcudiyetine, fraksiyonların mevcudiyetine ve faaliyet göstermelerine izin verilemez şeklindeki Marksist-Leninist ilkeden hareket ederek düşmanlara ve anti-Marksist görüşlere, parti kurallarının, ilkelerinin ve direktiflerinin tahrif edilmesine ve çarpıtılmasına karşı, hatalara ve yanlışlara karşı, hem safları icinde hem de safları dışında devrimci metotlarla sürekli olarak sınıf mücadelesi sürdürdü. Bu mücadele iki çizgi arasındaki mücadele değildir, bu mücadele, devrimci faaliyetlerde tek bir Marksist-Leninist çizgiyi korumak, hayata geçirmek ve zenginleştirmek,hiç bir açık bırakmaksızın partinin proleter birliğini güçlendirmek ve sürdürmek için ve-

Devamı Sayfa 6'da

AEP daima tek bir Marksist Leninist çizgi izlemiştir

Baş.ta.sa.4'de

rilen mücadeledir.

AEP, güçlü birliğinden, doğru çizgisinden, kitlelerle olan söz birliğinden ve kendi önderliği altında kazanılan büyük zaferden dolayı oluşan büyüklük duygusunu yendi, böbürlenerek zafer sarhoşluğuna kapılmaya izin vermedi. Kendini beğenme duygusuna, büyüklük duygusuna izin vermemek ve bunlara karsı savaşmak, küçük burjuva revizyonist kurtlara zemin teşkil eden alanı tahrip etmek, onları içinden yıkma amacıyla proletarya diktatörlüğü ve partiye girmelerini engellemek demektir.

Devrimci uyanıklığın zayıflaması ya da herhangi bir şekilde kaybedilmesi neye sebep olursa olsun, aynı tehlikeyi ihtiva eder, Enver Hoca yoldaş, en son fesatçılar ve isyancılar grubunun tesbit edilmesi ve parçalanmasına ilişkin olarak şunları söylüyor: "Partinin uyanıklığını, onun büyük tecrübesini devrimci kavrayışını ve soğukkanlılığını kutlarım. Bu düşmanca faaliyet, bütün tehlikeleri ve boyutlarıyla gözler önüne serildi."Devrimci tecrübemiz bize iç ve dış sınıf düşmanlarının faaliyetlerinden ve niyetlerinden ve emperyalist-revizyonist kuşatmadan gelen tehditleri partinin hiç bir zaman unutmaması ve gözardı etmemesi gerektiğini öğretiyor. Yalnızca, daima uyanık kalarak düşmanlar hakkında, onların yıkıcı faaliyet metotları, şekilleri ve araçları hakkında tam bir bilgiye sahip olarak ve ülkenin içinde ve dışındaki gerilemekte olan gerici düşman güçlerinin parti üzerinde uyguladıkları baskıyı gözardı etmeksizin bu baskılar yok edilebilir, tehlikeler savuşturulabilir; ve muhtelif revizyonist akım ve çizgilerin giriş yolları kapatılabilir. Marksist-Leninist strateji taktik ve uygulamalarında uyumlu olmak bir parti için son ederece önemlidir.Enver Hoca yoldaşın söylediği gibi."bütün varlığı devrimci sa savaşlarla dolu olan Partimiz, ilke olarak doğru bir Marksist-Leninist teorik çizgi izledi ve bunu pratiğe geçirdi." Partinin kazandığı zaferler, "kahraman bir halkın ve partinin eserleri olup, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in teorilerinin sürekli olarak hayata geçirilmesinin kaçınılmaz bir sonucudur." Devrimin bütün dönemlerinde partimizin izlediği Marksist- Leninist çizgideki bu uyumluluk, parti içinde muhalif akımların ve çizgilerin yaratılmasını engellemeyi mümkün kılan başlıca faktörlerden birisidir. Tavırlarda,kararlarda ve slogan belirlemede tereddüt göstermek, kararsızlık geçirmek, iç ve dış sorunlarla ilgili olarak ilkesiz politik dönüşümler yapmak, bu politikayı anlık koşullara uydurmak ya da yalnızca pragmatik ve faydacı nedenlerden dolayı onu değiştirmek, parti içerisinde düşmanca faaliyetler ve parti aleyhtarı akım ve çizgiler için zemin yaratır.

Parti içerisinde muhalif çizgilerin oluşup oluşmaması, büyük ölçüde partinin kendi hata ve yanlışlarına karşı takınacağı tutuma bağlıdır. Proleter parti,çizgisinde ve pratik faaliyetlerinde ortaya çıkan hata ya da yanlışlıkları doğrulamaktan korkmaz. Fakat, yanlıçlık ve hataları kabullenmek ne kadar önemliyse, aynı şekilde onları düzeltme kararlılığını göstermek ve bunu nasıl yapacağını bilmek de o kadar önemlidir. Hataların, zayıflıkların, sapmaların önüne geçilmez, bunlara karşı zamanında savaşılmazsa, bunlar revizyonist grupların, akımların ve platformların doğuşu için kaynak teşkil edebilirler. Enver Hoca yoldaş bize şunu öğretiyor: "Her suistimal, her gevşiklik ya da liberalizm, hesaplanamaz tahribata neden olur, bir çürüme ortamı yaratır.Böyle bir ortamın oluşmasını da düşmanlardan başka hiç kimse istemez, Fakat, eğer biz parti etrafında yek vücut olarak, bütün bu tezahürlere karşı savaşmazsak, böyle bir ortam gelebilir de"

Muhalif çizgilerin oluşturulup oluşturulmaması, parti safları içerisinde parti aleyhtarı gruplar oluştuğunda onlara karşı takınılacak tutuma da bağlıdır. Devrimci pratik Emek Partisi'ne,ister kısa isterse bütün bir dönem boyunca olsun, her çeşit parti-aleyhtarı grubun faaliyetlerine ve mevcudiyetine hiç bir şekilde müsaade edilmemesi gerektiğini öğretmiştir. Onlar ister açık ister gizli olsunlar, onların kullandıkları biçimler ve araçlardan bağımsız olarak, her cinsten parti-aleyhtarı gruplar aynı şekilde zararlıdırlar, bu nedenle, onlara karşı savaşılmalı, onlar bütünüyle tahrip edilmelidirler. Aksi takdirde, onlar muhalif akımları ve çizgileri halinde gelişirler.

Hiç şüphe yok ki, parti aleyhtarı öğelere, gruplara ve görüşlere karşı birinci planda sürdürülecek mücadele ideolojik mücadeledir. Fakat, bununla birlikte örgütsel ve politik mücadelede sürdürülür. Her grubun parti-aleyhtarı ideolojik temelini tasfiye etmek için sürdürülen mücadelede bütün komünistler görev almışlardır. Halk kitleleri de bu mücadele içinde yer almışlardır. Parti kollarında her an tartışmalar sürdürülmüştür. Parti MK özel mektuplar kanalıyla halk kitlelerini aydınlattı, mitingler yoluyla onlara geniş bilgiler verildi ve onlar, şu ya da bu grubun anti-Marksist, anti-sosyalist olan ideolojik ve politik görüşlerini mahkum etmek, onları açıklığa kavuşturmak için konuşma hakkına sahip oldular. Bu da, hainlerin faaliyetlerinin ve görüşlerinin anti-Marksist ve anti-ulusal karakteri hakkında komünistleri ve emekçi halkı bütünüyle ikna etti. Parti aleyhtarı grupların parçalanmasından sonra da devam eden bu çalışma parti tüzüğü hakkındaki uygun örgütsel adımlarla birlikte yürütülmemiş olsaydı, hiç bir zaman bütünüyle hedefine ulaşamazdı. Emek Partisi, daima,ideolojik mücadeleyi örgütsel adımlara sıkıca bağlar, bunu mücadelenin başarısı için zorunlu bir koşul sayar. Onların ne oldukları ispatlandığı zaman, MK'nin parti içinde dahi olsalar, bütün ikna araçları kullanıldıktan sonra parti-aleyhtarı hain öğelerin parti içerisinde kalmalarına hiç bir zaman izin verilemez. Enver Hoca yoldaş bize şunu söylüyor: "Partimiz, ihanet eden ve parti-aleyhtarı, halk-aliyhtarı yolda yürüyenlere karşı hastayı aydınlatma ve ikna etme araçlarını hiç bir zaman kullanmamazlık etmedi, ancak, artık bardak taştığında ve olaylar çok açık olduğunda hiç tereddüt göstermeksizin onları saflarından attı; suikast düzenleyenleri de bazılarının ölüm cezalarına mahkum edildiği mahkemelere teslim etti. Düşmanlar onlar için gözyaşı döktü, fakat halk onların tasfiye edilmiş olduklarına memnun oldu." Bu tamamiyle devrimci olan Marksist-Leninist bir tavırdı. Devrim ve proletarya diktatörlüğü, proletarya partisinin, halkın ve sosyalizmin düşmanlarına karşı şiddet kullanmamazlık etmemelidir.Aksi takdirde, uzlaşmaz çelişmeler çözümlenemez. Uzlaşmaz çelişmeleri halk arasındaki uzlaşır çelişmeler gibi çözümlemeye çalışmak, idealizme ve dini yumuşak kalpliliğe düşmek, sınıf mücadelesinden vazgeçmek demektir.

Muhalif akımlar ve çizgiler dış müdahalenin sonucu da olabilir. Koçi Çoce grubu partinin üst kademesinde bir fraksiyon olduktan sonra Yuğoslav revizyonistleri, bu grubu bütün parti boyutlarında anti-Marksist bir akım haline dönüştürmek ve partinin Marksist-Leninist çizgisine karşı Troçkist-revizyonist akımın zaferini güvence altına almak için tersyüz etmedikleri taş bırakmadılar.Partinin Marksist Leninist çizgisine karşı Kruşçevci revizyonist çizginin zafer kazanmasını amaçlayan Sovyet revizyonistleri de Parti MK'ni bölmek için, Liri Belişova ve Koço Taşko vasıtasıyla dolaysız olarak yoğun teşebbüslerde bulundular. Parçaladığımız gruplar içerisinde Marksizm-Leninizmin dış düşmanlarının destekleyip, cesaretlendirmediği tek bir parti-aleyhtarı grup mevcut değildir. Partimizin keşfedip tahrip ettiği en son entrikacılar grubunun bazı yabancı revizyonist iktidarlarla işbirliği halinde hareket ettiği parti 7.Kongresinde belirtildi. Fakat, partinin yabancı müdahalelere karşı kesin ilkeli tavrı karşısında Emek Partisi içinde ayrılık tohumları ekmek, partiyi burjuva-revizyonist dejenerasyona uğratmak, parti safları içerisinde muhalif akımları ve çizgileri yaratmak isteyen Marksizm-Leninizmin dış düşmanlarının bütün çabaları başarısızlığa uğradı. Dıştan yapılan her müdahaleye karşı sürdürülen mücadele, partiyi, bölmek ve dejenerasyon, uluslararası revizyonizmin şu ya da bu akımının kuyruğuna takılma tehlikesinden korudu, partinin uyanıklığını artırdı ve onun sınıf kavrayışını keskinleştirdi. Bu mücadele tecrübesi bize şunu öğretmiştir ki, daima doğru bir devrimci çizgi izlemek için,işçi sınıfının gerçek partisi için tek sınır olan Marksizm-Leninizm temelinde ve bağımsız bir şekilde bu çizginin işletilmesi ve hayata geçirilmesinden daha güvenilir bir yol yoktur. Eğer parti tüzüğünde cisimlendirilmiş olan Marksist-Leninist kurallar,ilkeler ve politik çizgi daima sadakatle ve devrimci bir yolla uygulanırsa o zaman partinin birliği muhafaza edilir ve güçlendirilir, parti safları içerisinde muhalif çizgilerin önüne geçilir. Marksizm -Leninizm davasına ihanet çizgisi olan SBKP ve önceki diğer komünist ve işçi partileri Marksist—Leninist çizgiden başlayarak işçi sınıfının devrimci partisinin kural ve ilkelerini ya onları terkederek, ya da onları cansız birer formül haline getirerek reddettiler.

Bu nedenle, Parti 7. Kongresinde bir kere daha şuna işaret edildi: Parti birliğinin korunması ve güçlendirilmesi için, "Parti çizgisine ve Leninist ilke ve kurallara sadakat ve bütün faaliyetlerinde bunların devrimci bir şekilde uygulanması her yönetici organ, her parti kolu ve her komünist için tayin edici önem taşır."

7. Kongredeki düşünce ve kararlarla dada zenginleşmiş olan AEP'nin pekişmiş devrimci çizgisi ve geniş tecrübesi, onun gelecekte de çelik gibi bir Marksist- Leninist ideolojik ve örgütsel birliğe sahip olacağını güvence altına almakta, sosyalist ve komünist toplumun tamamiyle inşa edilmesi sürecinde işçi sınıfının bölünmez önderliğinin başarılı bir şekilde sürdürülmesi için zorunlu bir koşul teşkil etmektedir.

DÜZELTME:

Gazetemizin 84.sayısının 1. sayfasında "Törene Katılan Bir Grup Devrimci" imzasıyla yayınlanan "Samsun'da Binlerce Emekçi 'Nurettinler Ölmez' Diye Haykırdı" yazısının son paragrafında "Devrimci Yol" taraftarlarının CHP bildirisini dağıttıkları anlatılmaktaydı. Samsunlu proleter devrimciler, gazetemize gönderdikleri bir mektupta, böyle bir olayın olmadığını, *"Devrimci Yol taraftarlarının Nurettin Altaylı'nın ölümünden sonra CHP tarafından kaleme alınan bildiriyi dağıtmadıklarını"* bildirmektedirler.

Presiz işçileri (Tuzla)

"Maden-İş 4. Bölgede sosyal-faşistleri bir kere daha yıkacağız"

Bundan beş ay önce Maden-İş 4. Bölge Başkanlığı için yapılan seçimlerde sahte T"K"P'nin adamı Halit Erdem'i devirdik. Bölgemizdeki sosyal-faşist saltanatı yıktık.Başkanlığa demokrat işçi arkadaşımız Hasan Kahraman'ı seçtik.

Bu arkadaş devrimci işçilere olan yakınlığından dolayı işçilerin sevgisini kazanmıştı.Ama Maden-İş'in başındaki sosyal-faşist sendika ağaları bu duruma uzun süre tahammül edemediler. Hasan Kahraman arkadaşı zor durumda bırakmak için çeşitli oyunlar tertiplediler. Önce bölgeye ait olan arabayı elinden aldılar.Böylece Başkanın fabrikaları sık sık gezme olanağını ortadan kaldırdılar.Bu nedenle görev yapmıyor diye kendisine yüklendiler,haksız suçlamalar yaptılar.

Sosyal-faşistler bu gelişmelerden kısa bir süre önce Hasan arkadaştan İGD'ye kayıt olmasını istemişlerdi. Ayrıca küstahlıkta daha da ileri giderek "İGD'ye kayıt olmazsa görevinden alınacağı" yolunda tehditler savurdular. Ancak Başkanımız böyle bir derneğe kayıt olmayacağını,kendisini işçilerin seçtiğini söyleyerek, bu tehditleri tersyüz etti.

Ama sosyal-faşistler ne yapıp ne edip Hasan Kahraman'ı görevden almak için her yola başvurdular. Çevrede İGD'li olarak bilinen bir kaç kişi provakasyona başvurdular,ve Hasan Kahraman'ı adi suç işlemiştir bahanesiyle DİSK tüzüğüne dayanarak görevden uzaklaştırdılar.

İşçiler bu olaya büyük tepki gösterdi. Fakat Maden-İş'in sosyal-faşist yöneticileri işçileri,patronla anlaşarak işten attırmakla tehdit ettiler. Buna rağmen baş temsilcilerimizi merkeze gönderdik, sosyal-faşistleri protesto ettik. Ama onlar işçinin sesine kulaklarını tıkadılar.

Hasan Kahraman'ın yerine sosyal-faşist Adem KArabaş atandı. Bu sendika ağası, işçilerin hiç bir sorunu ile ilgilenmiyor. İşyerimizde ısıtma tesisleri olmadığından soğukta çalışıyoruz. Yemekhanemiz yoktur, sözleşmemizde tanınan sosyal hakları alamıyoruz. Bu sorunlarımızı şimdiki Bölge Başkanlığına götürdük. O güne kadar bütün isteklerimize ve dertlerimize kulak tıkayan Adem Karabaş, diğer temsilcilerin katılmadığı bir toplantıda patronla görüştü. Ama bu görüşmeden hemen sonra patronun baskıları daha da arttı. Hatta bütün iş ve çalışma şartları iki misli ağırlaştı.Sosyal-faşistler bunlara hiç kulak asmadılar.

Bütün bunların sebebini biliyoruz.İşyerimizdeki işçilerin hemen hepsi devrimcidir. İşte sosyal-faşistlerin bütün tavırlarının,tehditlerinin, entrikalarının sebebi budur.

Ama sendika ağaları umutlanmasınlar, hem 4. Bölgede, hem de Maden-İş'te sosyal-faşistleri yine yıkacağız.

PRESİZ METAL SANAYİİ'NDEN BİR GRUP DEVRİMCİ İŞÇİ

BRİTANYA KP(ML)

Baş.ta.sa.2'de

lüşülmesi için burjuvazi ile ve emperyalistler ile birlikte hareket etmeyeceğiz. Biz, devrim ve barışla birleşmeli, ABD,SB, Britanya, Fransa ve diğer yerlerdeki savaş tacirlerini, yağmacı emperyalistleri yere çalmalıyız."

Bildiride son olarak şunlar söylenmektedir: "Marksist-Leninist partileri devrimci yoldan saptırmak, dış düşmanı yenmenin daha iyi olduğu belirtilerek ülke içindeki sınıf mücadelesinden vazgeçilmek için teşebbüsler yapılmaktadır.Bizler, bunların gerçekleşmesine müsaade etmeyeceğiz ve etmemeliyiz." Bildiri işçi sınıfının devrim için ve Britanya'da sosyalizmin gerçekleşmesi için birliği çağırısında bulunmaktadır.

(22 Ekim 1977 tarihli ATA ajansından özetlenmiştir)

HAYDAR ÖĞRETMENİ

Baş.ta.sa.1'de

men tecrit edildiler. Mezarlıkta bir ara boy gösterip sonra kayboldular. Haydar öğretmenin mezarı başında yapılan konuşmadan sonra, atölyelerin arasından geçen yol boyunca yürüyüş yapıldı.

Yürüyüşte "Kahrolsun Faşistler, Sosyal-Faşistler!", "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganları en geniş kitleler tarafından haykırıldı. Atölye ve imalathane kapılarına çıkan işçiler,sloganlarımıza katıldılar, bir kısmı da bizlerle birlikte yürüdüler. Yürüyüş, faşist diktatörlüğü, faşist terörü, TÖB-DER içindeki sosyal-faşist ihaneti teşhir eden bir konuşmayla sonuçlandı.

Cenaze töreni ve yürüyüş, proleter devrimcilerle yurtsever-demokratların dayanışmasını güçlendiren, bu birliği ilerleten bir gösteri oldu.

TÜRK TRAKTÖR

Baş.ta.sa.8'de

tokol" imzalatmak için mücadelemizi yükseltelim.

-Mücadeleyi bölmek, işverenin yararına yönlendirmek isteyen faşist ve "işçilerin birliği grubu" gibi sosyal-faşist işçi düşmanlarının sahtekarlıklarını açığa çıkartırken, bütün devrimci, demokrat ve yurtseverlerle birleşelim.

-İşverenlere, onların sadık uşağı faşist sendika ağalarına karşı mücadeleyi demokratik işçi köylü iktidarı mücadelemizle birleştirelim.

-Mücadelemizi çevre işyerlerindeki ve genel olarak tüm işyerlerindeki işçi arkadaşların mücadelesiyle birleştirelim."

KAHROLSUN BİZİ AÇLIĞA, SEFALETE VE YOKLUĞA İTENLERİN FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET !

YIKILSIN SENDİKA AĞALIĞI, İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !

YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ !

TÜRK TRAKTÖRLÜ DEVRİMCİ İŞÇİLER

Gazetemizin 85., 86., 87. ve 88. sayılarında yayınlanan UDHD yazısında bir dizi dizgi hatası vardır.Aşağıda bunları gösteren bir yanlış-doğru cetveli yayınlıyoruz.

SY.	SO	PRG.	
			85. SAYI
4	4	11	Yanlış: ... egemen sömürücü sınıfın yerini bir başka egemen sömürücü sınıfın alması demek olan *Doğru: ... egemen sömürücü sınıf kliğinin yerini bir başka egemen sömürücü sınıf kliğinin alması demek olan*
4	5	2	Yanlış: Oretim ilişkileri (Üstyapı) ile... *Doğru: üretim ilişkileri (ve üstyapı) ile...*
			86. SAYI
4	1	1	Yanlış: Osmanlı toplumu, feodal üretim ilişkileri *Doğru: Osmanlı toplumu (askeri demokrasi aşamasında bulunan Kayı boyu) feodal üretim ilişkileri*
4	1	5	Yanlış: ... gelismiş kapitalist Ulkelerde sermaye ihracı zorunluluğu doğmus ve sermaye ihracı olgusu ortaya çıkmış bulunuyordu. *Doğru: ... gelişmiş kapitalist ülkelerde sermaye ihracı olgusu ortaya çıkmış bulunuyordu...*
4	4	1	Yanlış: İngiliz isgal kuvvetlerinin koruması halinde... *Doğru: İngiliz işgal kuvvetlerin koruması altında...*
4	5	6	Yanlıs: ... komprador İstanbul burjuvalarıyla onun içinden çıkmıs ve kompradorlaşma yoluna girmiş bulunan Anadolu tüccarını... *Doğru: ... komprador İstanbul burjuvalarıyla, kompradorlaşma yoluna girmiş bulunan Anadolu tüccarlarını...*
5	1	1	Yanlıs: Ürneğin Ziraat Bankası...) *Doğru: (Örneğin Ziraat Bankası...)*
5	1	1.	Yanlış: ... daha çok onun safına geçmesine, feodalizmin çözülüp parçalanmasına... *Doğru: ... daha çok onun safına geçmesine yol açan, feodalizmin çözülüp parçalanmasına ...*
5	1	7	Yanlıs: ... yürütme mevkii olan hükümet,hangi kliğin elinde olursa olsun, genelde bir bütün olarak... *Doğru: yürütme mevkii olan hükümet hangi kliğin elinde olursa olsun genelde devlet mekanizmasının bir bütün olarak...*
5	2	8	Yanlış: Zeki Baştımar geçti ve daha sonra da fiilen tasfiye edildi. *Doğru: Zeki Baştımar geçti ve daha sonra da, Partı fiilen tasfiye edildı.*
5	3	1	Yanlış: Amerikalı bir iktisatçının hazırladığı bir kanunla tarım alanı da emperyalist tekellerin sömürüsüne açıldı. *Doğru: Amerikalı bir iktisatçının hazırladığı bir kanunla tarım alanı daha fazla emperyalist tekellerin sömürüsüne açıldı.*
5	3	3	Yanlıs: Yalnızca feodal toprak ağalığı ekonomisi *Doğru: Yalnızca feodal toprak ağalığı ekonomisinin*
5	3	5	Yanlış: ... buhrana ve ekonomik çöküntüye yol actı. *Doğru: ... buhranın ve ekonomik çöküntünün derinleşmesine yol açtı.*
5	5	2	Yanlıs: ...halk yığınlarının genişleyen muhalefetinin açık bir diktatörlük kurarak bastırmak girişiminin altından kalkamayacağı olduğu için de DP'ye karşı... *Doğru: ...halk yığınlarının genişleyen muhalefetini açık bir diktatörlük kurarak bastırma girişiminin alkından kalkamayacağı, ordu içinde DP'ye karşı...*
5	5	2	Yanlış: Türkiye'nin ABD emperyalizminin... *Doğru : Türkiye'nin ABD emperyalizmine...*
6	1	1	Yanlış :...öte yandan ülkedeki tekelci sermaye ve ... *Doğru : ...öte yandan ülkedeki tekelci sermaye de ...*
			87. SAYI
4	2	2	Yanlış : (...ortalama kar oranının üzerindeki bir parçasını temsil eder.) kapitalist rant alan bir asalak toprak kölesinin... *Doğru : ... ortalama kar oranının üzerindeki bir parçasını temsil eden) kapitalist rant alan bir asalak; toprak kölesini...*
4	3	5	Yanlış : ...serflik kalıntılarının temizlenme ve kapitalizmin gereğinden doğar. *Doğru :...serflik kalıntılarının temizlenme ve kapitalizmin gelişmesi gereğinden doğar.*
4	4	6	Yanlış : Toprak beyliği ekonomisi içindeki nitelikler *Doğru : Toprak beyliği ekonomisi içindeki kapitalist nitelikler*
4	4	8	Yanlış :...kapitalizmin en ileri bir kaç Ülkede kapitalist-emperyalist haline dönüstüğü.. *Doğru : ...kapitalizmin en ileri bir kaç ülkede kapitalist-emperyalizm haline dönüştüğü*
4	4	10	Yanlış :...komprador,feodal üretim ilişkilerini değiştirmek ve üretici güçleri serbest bırakmaktadır. *Doğru :....komprador,feodal üretim ilişkilerini değiştirmek ve üretici güçleri serbest bırakmaktır.*
4	5	2	Yanlış : Türkiye'nin altmış yıldan fazla bir zamandan bu yana demokratik olma niteliğini kazanamaması ... *Doğru : Türkiye'nin altmış yıldan fazla bir zamandan bu yana demokratik devrim süreci içinde olması...*
5	1	3	Yanlış :...bunun sınıfsal planda yansıması emperyalist burjuvazi ve feodal toprak ağalarıyla... *Doğru : ...bunun sınıfsal planda yansıması emperyalist burjuvazi, komprador tekelci burjuvazi ve toprak ağalarıyla...*
5	1	6	Yanlış :Yeni tipte demokratik devrimin zaferiyle kurulacak işçi-köylü diktatörlüğü,proletarya diktatörlüğünün özgül bir biçimini teşkil etmesi... *Doğru : Yeni tipte demokratik devrimin zaferiyle kurulacak işçi-köylü diktatörlüğünün proletarya diktatörlüğünün özgül bir biçimini teşkil etmesi nedeniyle ...*
5	2	8	Yanlış :... proletaryanın temel düşmanlarının (belirli bir devrim sürecindeki en can alıcı noktasına darbesini indirebilmesi... *Doğru : ... proletaryanın temel düşmanlarının (belirli bir devrim sürecindeki temel düşmanları) eh can alıcı noktasına darbesini indirebilmesi ...*
5	3	1	Yanlış : ...isgaline uğramış Ülkenin karşıbloğunun... *Doğru : ...işgaline uğramış olduğu ülkenin karşı bloğunun...*
5	5	6	Yanlış : ...burjuva kuyrukçuluğuna götürmüş ve zaaflar içinde bulundukları -hiç bir zaman da içinden çıkamadıkları- oportünizmin gırtlaklarına kadar gömülmelerine yol açmıştır. *Doğru : ... burjuva kuyrukçuluğuna götürmüş ve zaten içinde bulundukları -hiç bir zaman da içinden çıkamadıkları- oportünizmin batağına gırtlaklarına kadar gömülmelerine yol açmıştır.*
5	5	7	Yanlış : ... bu durumda bir benzetme için mızrak gibi sivri uçlu "batmayan" bir alet daha uygun olmaktadır. *Doğru : ... bu durumda bir benzetme için mızrak gibi sivri uçlu bir alet yerine,çatal kazık gibi "batmayan" bir alet daha uygun olmaktadır.*
			88. SAYI
4	5	1	Yanlış : ... bir yandan feodal kalıntılara karşı nispi bir bütünlük içinde uç veren ve ancak her türlü feodal kalıntının esas olarak tasfiyesiyle olgunlaşacak olan... *Doğru : ... bir yandan feodal kalıntılara karşı nispi bir bütünlük içinde mücadele ederken, diğer yandan kendi içinde uç veren ve ancak her türlü feodal kalıntının esas olarak tasfiye edilmesiyle olgunlaşacak olan..*
4	5	2	Yanlış : ... feodal kalıntılara karşı mücadelede ortak menfaatler uğruna... *Doğru : ... feodal kalıntılara karşı mücadelede ortak menfaatleri olan ...*
5	1	Dipnot	Bu dipnotun ilk paragrafının sonundaki "yüzde 6,5 civarındadır." satırıyla dipnot bitmektedir. "Ancak Türkiye'de.." diye başlayıp devam eden paragraf ve dipnotun onu takip eden bölümü, dipnota değil, yazının "YOKSUL KÖYLÜLÜK" başlıklı bölümüne aittir.Ayrıca bu paragrafın sonundaki "önemli bir düşme meydana gelmektedir" ibaresinin doğrusu *"önemli bir düşme meydana gelmemektedir."* şeklinde olacaktır.
5	4	3	Yanlış :...para miktarı yedi milyon lira civarında... *Doğru : ...para miktarı yedi milyar lira civarında...*
5	5	1	Yanlış :... tam demokratlaşmamış bir burjuva düzeni... *Doğru : ... tam demokratlaşmış bir burjuva düzeni...*
6	1	2	Yanlış :... en küçük ayrıntılarına kadar tahlil edilmeye çalışılmalıdır. *Doğru :... en küçük ayrıntılarına kadar tahlil edilmeye çalışılmamalıdır.*

Düzeltir, özür dileriz.

YENİ HÜKÜMET SÖMÜRÜYÜ

yeni zam ve vergi"tedbir"lerinin birbiri peşi sıra uygulanacağı, paranın yeniden devalüe edileceği, kitlelerinin alım gücünün düşeceği ve emekçi halkın gerçek gelirindeki düşmenin devam edeceği, kısacası komprador burjuvazi ve toprak ağalarının emekçi halk kitleleri üzerindeki ekonomik saldırılarını devam ettireceği, bir dönem olacaktır.

CHP önderliğinde kurulan yeni koalisyon hükümeti, ülkemizde ekonomik buhranın derinleştiği ve egemen sınıfların, başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçi halk üzerindeki ekonomik saldırılarını sürdürecekleri şartlarda işbaşına gelmektedir.

Öte yandan buhran sadece ekonomik platformda değil, aynı zamanda siyasi platformda da derinleşmektedir. Buhranın siyasi platformda da derinleşmesi, bir yandan egemen sınıfların kendi aralarındaki çelişkilerinin keskinleşmesi, egemen sınıflar açısından siyasi istikrarsızlığın devam etmesi;bir yandan da başta işçi sınıfı olmak üzere milyonlarca emekçi ile komprador burjuvazi ve toprak ağaları arasındaki çatışmanın şiddetlenmesi, faşist diktatörlüğün ve onun sivil cinayet şebekelerinin halk kitleleri üzerindeki siyasi saldırılarını sürdürmeleri kitlelerin giderek devrimcileşmesi, emekci halkın devrimci-demokratik atılımının yükselmesi, kitleler arasındaki siyasi uyanışın ve düzene karşı memnuniyetsizliğin yaygınlaşması vb. şeklinde kendini gösterecektir.

CHP önderliğindeki yeni koalisyon hükümeti işte bu şartlarda, ekonomik buhrana paralel olarak siyasi buhranın da derinleştiği, egemen sınıfların kendi aralarındaki çelişkilerin keskinleşmeye devam ettiği ve en önemlisi de devrimle karşı - devrim arasındaki çatışmanın şiddetlendiği, kitlelerin giderek devrimcileştiği şartlarda işbaşına gelmektedir.

Faşist MC hükümetinin yıkılmasında ve bugün CHP önderliğinde kurulan yeni koalisyon hükümetinin işbaşına gelmesinde esas belirleyici etken başta işçi sınıfı olmak üzere bütün halk kitlelerinin ülke çapında yükselen devrimci-demokratik mücadelesidir.

Halk kitlelerinin bütün ülke çapında yaygınlaşan ve yoğunlaşan devrimci-demokratik mücadelesi sonucunda kurulan yeni hükümet, faşist MC hükümetinin mirasını devralmak,MC'nin görevini yeni bir kılıf altında sürdürmekle görevlidir.CHP yöneticilerinin giderek daha fazla gericileştiğini,emperyalistlerle, komprador burjuvazi ve toprak ağalarıyla daha büyük bir oranda uzlaştıklarını ve CGP'nin, DP'nin ve Bağımsızların da katılmasıyla mevcut hükümetin daha da gerici bir yapı kazandığını da hesaba katarsak, bunun böyle olacağını rahatlıkla söyleyebiliriz. Bu bakımdan CHP önderliğinde kurulan yeni koalisyon hükümeti, emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin "çözüm önerileri"ni uygulamanın,,"kemerleri sıkma"nın, sömürüyü artırmanın, işsizliği, pahalılığı ve sefaleti yaygınlaşmanın bir aracı olacaktır.

CHP önderliğinde kurulan yeni bir hükümetle, emperyalistler ve egemen sınıflar faşist diktatörlüğün halk düşmanı, kanlı suratını bir kere daha maskelemeye çalışmaktadırlar.

Egemen sınıflar böyle bir hükümet modeliyle, ağır ekonomik ve siyasi baskı şartlarında,"ak günler","barış","umut" vaazlarıyla gönüllere su serpmek göreviyle yükümlü,

Baş.ta.sa.1'de

her idamda celladla birlikte bulunan ve görevi celladın işini kolaylaştırmak olan imamı sahneye çıkarmak yolunu seçmişler dir.

Görünüşte daha güler yüzlü, bugünkü şartlarda henüz halk kitleleri konusundaki prestiji daha yüksek, üstelik henüz büyük bir halk çoğunluğunun "umut"u olan CHP önderliğinde bu hükümet, egemen sınıflar açısından grevleri, kitle mücadelelerini vaaz ve vaatlerle pasifize etmenin, emekçi halk kitlelerinin yükselen devrimci- demokratik atılımını baştırmanın,emperyalistler tarafından dayatılan "reçete"lerin uygulanmasının bir aracı olacaktır. Emperyalistler ve egemen sınıflar,bu yolla,kendi azgın sömürü ve baskı siyasetlerine ve sınıfegemenliklerine yönelen halk hareketini amacından saptırmaya ve kendi denetimleri aldına almaya, zayıflatmaya çalışacaklardır.

Fakat büyük bir devrimci-demokratik atılım içerisinde olan halk kitleleri, faşist diktatörlüğün üzerine çekilen , her türlü perdeyi yırtacaktır.

İŞ CİNAYETLERİ

Baş.ta.sa.8'de

bulunan benzol gibi pek çok madde ucuz diye işçileri zehirleme aracı olmaktadır. Diğer yandan her yıl madenlerde yüzlerce işçi can vermektedir. Makina sanayiinde ise eli-kolu kopan, sakat kalan pek çok işçi vardır.

Burjuvazi, maliyet fiyatlarını düşürmek için iş güvenliğini sağlayacak bir harcamaya yanaşmamaktadır. Tekelci burjuvazi, tekel karını düşürmemek için bu ölümleri "iş kazası" diye adlandırmaktadır. Emperyalizmin işbirlikçisi olan ülkemizdeki komprador burjuvazi, uluslararası tekelci burjuvazinin tekelci karını da kollamaktadır. Bu nedenle, maliyet fiyatını artıran ve dolayısıyla kar oranını düşüren iş güvenliğini sağlayıcı hiç bir yatırıma girişilmemektedir. Kendi tekelci karını kollayan emperyalist burjuvazi ve komprador burjuvazi, işçi sınıfını bir yandan iş cinayetleriyle katletmekte,diğer yandan milyonlarca kişilik işsiz ordusunu göstererek işten atmakla tehdit etmektedir. emperyalistlerin, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının iktidarı yıkılmadan fabrikalarda köklü iş güvenliği önlemleri almak imkansızdır. İşçi sınıfı, emperyalistleri ve işbirlikçilerini mülksüzleştirdiği zaman bu iş cinayetleri son bulacaktır. Kar amacıyla üretim artık yapılmadığı zaman işçi sınıfının iş güvenliği sağlanabilir.

Mutlu'daki 150 işçiyi zehirleyen Mutlu patronudur.

İşçi sınıfını iş başında sakat bırakan, katleden komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüdür.

ZAFER ER GEÇ

Baş.ta.sa.1'de

ölüm-kalım savaşı veren binlerce komünisti,yurtseveri, demokratı katletmişti.

Amerikan emperyalistlerinin, Amerikan dev tekellerinin açık desteğiyle saldırıya geçen Pinochet faşist kliği, ülkede tahakkümünü gerçekleştirebilmek için,halkın en küçük direnişine bile en azgın bir vahşetle cevap vermiş, Santiago'nun işçi mahallesinde taş üstünde taş bırakmamıştı.

Binlerce komünisti, demokratı, emekçiyi katlederek, faşist diktatörlüğe karşı yükselen her sesi susturarak emperyalistlerin arzuladığı "huzur"u sağlayan Pinochet diktatörlüğü altında bugünkü Şili'nin manzarası şudur:

Halkın bütün demokratik hak ve özgürlükleri gaspedilmiştir.

Onbinlerce Şilili yurtsever zindanları doldurmaktadır. Her gün yüzlerce yurtsever işkenceye uğramakta, katledilmektedir.

Allende döneminde millileştirilen şirketler tekrar Amerikan tekellerine teslim edilmiştir.

Allende döneminde köylülerin bir kısmına dağıtılan topraklar yeniden toprak ağalarına iade edilmiştir.

Halkın yaşam şartları katlanılmaz hale gelmiş, hayat pahalılığı korkunç boyutlara varmıştır, enflasyon oranı % 300'e varmıştı.

Kısacası bugün Şili, emekçi halkın acımasızca içine doldurulduğu bir toplama kampı durumundadır.

Pinochet düzenlediği bu sahte referandumun ardından saldırılarını, faşist terörü daha da artıracağını açık açık ilan etmektedir."Birleşmiş Milletler'in işimize burnunu sokmasına izin vermeyeceğim. 1986 yılına kadar seçim yapmayacağım" diyerek, faşist diktatörlüğün daha da fütursuzlaşacağını, saldırganlaşacağını itiraf etmektedir.

Ancak faşist Pinochet bütün azgınlığıyla, bütün vahşetiyle sürdürdüğü katliamlara ve teröre rağmen, Şili halkının mücadelesini yok edememiştir, bundan böyle de yok edemeyecektir.

Fabrikalarda, tarlalarda, hayatın bütün alanlarında, Şili proletaryasının ve onun öncüsü Şili İhtilalci Komünist Partisi'nin önderliğinde yükseltilen mücadeleyi bastırmaya ne Pinochet'nin, ne de onun ağababası emperyalistlerin gücü yetmeyecek, Şili halkı, ülkeyi kana ve ateşe boğan, kendisini felaketten felakete sürükleyen Pinochet faşist diktatörlüğünü er geç yerle bir edecek,başına musallat olan bu belayı defedecektir.

HALKIN KURTULUŞU: HAFTALIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL- SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ - YÖNETİM YERİ: ORDU CADDESİ SELİMPAŞA SOKAK, HOCAOĞLU İŞHANI, KAT 5 AKSARAY-İSTANBUL - ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI - BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET - GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALI SOKAK, NO:10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL - YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

FAŞİST TÜRKEŞ

Baş.ta.sa.1'de

dan istemiyerek açığa çıkarıldı. Aynı günlerde komandolar, bildirilerinde, "Ilımlı, azılı demeden bütün komünistlere cihad açtık. Gün savaş günüdür. Ya onlar, ya biz" diyerek faşist cinayetlerin elebaşıları olduklarını kendi ağızlarından itiraf ettiler.

Faşist şeflerinden direktiflerini alan komandoların yalnızca son iki gün içinde işledikleri cinayet ve saldırılar dahi, MHP'nin ve onun cinayet şebekelerinin kanlı yüzünü bütün açıklığıyla sergilemektedir.İşte son iki günün bilançosu:

- Ankara'da Siyasal Bilgiler Fakültesi karşısında devrimcilerin bulundukları kahve komandolar tarafından kurşunlanmış, bir öğrenci ölmüş, diğer ikisi yaralanmıştır.
- Ankara Gazi Lisesi ile Ticaret Lisesi'nde komandolar derslere girmek isteyen iki öğrenciyi tabanca kurşunuyla yaralamışlardır.
- Antalya Ticaret Lisesi'nde faşistler okuldan çıkan öğrenciler üzerine ateş açmışlar, bir öğrenciyi ağır şekilde yaralamışlardır.
- Ceyhan Lisesi'nde faşistler, okuldan çıkan öğrencilere ateş açarak beş öğrenciyi yaralamışlardır.
- Adana Osmaniye Lisesi bir grup komando tarafından basılmış, ikisi ağır 11 kişi yaralanmıştır. Daha sonra Ticaret Lisesi'ni basan komandolar, biri öğretmen 8 kişiyi yaralamışlardır.
- Adana'da öğrencilerin bulunduğu bir otobüs bir komando tarafından kurşun yağmuruna tutulmuş, bir öğrenci yaralanmıştır.
- Birecik'te faşistler TÖB-DER binasını tahrip etmişlerdir.
- İzmir Buca'da devrimci öğrencilerin bulunduğu bir kahve bir grup Ülkü Ocaklı tarafından basılmış, 3 devrimci öğrenci ağır yaralanmıştır.

FAŞİST MHP'DEN VE ELİ KANLI CİNAYET ŞEBEKELERİNDEN HESAP SORULACAKTIR

Faşist MHP'nin yöneticilerinin yalan ve sahtekarlıkları, bizzat kendi yönettikleri cinayet şebekeleri tarafından her gün defalarca yalanlanıyor. Halkımız daha dün iki Kıbrıslı öğrenciyi kurşuna dizen Ülkü Ocaklı canileri unutmadı. Demokrat öğretim üyesi Sanalan'a yapılan saldırı nefretle lanetlenmeye devam ediyor. Grev ve direnişleri faşist zorbalar tarafından önlenmeye çalışılan işçiler,faşist zorbalığa karşı dişe diş mücadele veren Seydişehir işçileri, İzmir Tariş işçileri, Tekel işçileri, eli kanlı MHP'yi çok iyi tanıyorlar.Evlerine silah zoruyla Türkeş'in resmi astırılan,toprakları ağalarla komandolar tarafından gaspedilen köylüler, MHP'yi ve onun cinayet şebekelerini çok iyi tanıyorlar. Faşistler tarafından insan sayılmayıp, hakir görülen Kürt halkı, onları iyi tanıyor.Demokrat, yurtsever ve devrimci oldukları için öldürülen, yaralanan öğretmenler onları iyi tanıyor. MHP'li olmayı kabul etmedikleri için işten çıkarılan, sürülen binlerce memur, her gün oğullarının, kızlarının bir faşist kurşunuyla öldürülmesinden endişe duyan onbinlerce ana baba,faşistlere karşı mücadele [?] yürüten onbinlerce genç onları iyi tanıyor. Halkımız bütün bu terör, cinayet ve zorbalıkların hesabını soracaktır.

1977 YILI ÜLKEMİZDE

Baş.ta.sa.3'de

rini almasının başlangıcıdır.

1977 YILI İŞÇİ SINIFI VE HALK KİTLELERİNİN, FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE VE ONUN ARTAN SALDIRILARINA RAĞMEN BİRÇOK EKONOMİK VE DEMOKRATİK MEVZİYİ ELİNDE TUTTUĞU VE FİİLEN KULLANDIĞI BİR YIL OLDU

Faşist diktatörlüğün saldırılarını azgınlaştırması, aynı zamanda onun yükselen halk mücadelesi karşısında zayıflığının ifadesiydi. 1977 yılında halkın yükselen mücadelesi birçok demokratik mevziyi ortaya çıkardı, birçoğunu fiilen kullanılır hale getirdi. Derinleşen ekonomik ve siyasi buhran şartlarında bir yandan hakim sınıfların kanlı saldırıları, baskı ve terörü yoğunlaşırken, diğer yandan yükselen halk mücadelesi sonucunda ise kitleler ellerinde tuttukları ekonomik-demokratik hak ve mevzileri korudular.

SONUÇ:

Sonuç olarak, 1977 yılı ,kapitalizmin dünya çapında derinleşen genel ekonomik ve siyasi buhranına paralel olarak, ülkemizde de buhranın derinleştiği ve bir yandan egemen sınıfların kendi aralarındaki çelişkilerin keskinleştiği, komprador burjuvazi ve toprak ağaları ile emekçi halk kitleleri arasındaki çatışmanın arttığı, egemen sınıfların buhranın bütün sonuçlarını halk kitlelerinin sırtına yüklediği, ülkemiz üzerindeki emperyalist ve sosyal-emperyalist talanın daha da katmerleştiği, kitleler arasında siyasi uyanışın yaygınlaştığı ve emperyalizme, sosyal emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı kitle mücadelelerinin büyük bir atılım kaydettiği bir yıl oldu.

1977 yılına kitleler ve kitlelerin yükselen mücadelesi açısından bakıldığında , kitlelerin gerek ekonomik ve gerekse siyasi platformda örgütsüz olduğunu,varolan örgütlenmelerin son derece yetersiz olduğunu,Kitlelerin yükselen mücadelesinin genellikle devrimci bir önderlik altında olmadığını, mücadelenin daha ziyade kendiliğindenci bir karakter taşıdığını söyleyebiliriz.

Bugün kitlelerin en büyük zaafı, örgütsüz olmaları ve devrimci bir önderlikten yoksun olmalarıdır.

1978 yılı, ezilen halk kitlelerinin proletaryanın siyasi öncüsü etrafında birleşecekleri bir yıl olmalıdır.

İSTANBULDAKİ

Baş.ta.sa.8'de

olan siyasetlerinin bir değişiklik geçirmediğini belirtmiştir. Konuşmacı yoldaş, 1975'ten beri verilen mücadelenin 1978'de bir-iki aşama - dan geçeceğini, bugün 1975'ten beri verilen mücadeleler sonucu vardığımız yerin, programın bütünlüklü bir yapıya erişmek üzere olduğunu, proleter devrimcilerin birliğinin bugün çok daha kolaylaştığını söylemiştir.

Halkın Yolu'nun gelişme yönü üzerinde de duran konuşmacı yoldaş, bu hareketin bugünkü tutumunda direttiği takdirde yeni bir gericiliğin temelini oluşturacağını, Halkın Yolu'nun bugünkü tutumunun oportünizme doğru bir "tornistan" olduğunu, bu "tornistan"ı Halkın Sesi'nden devralan Halkın Kurtuluşu'nu revizyonizmle suçlama, Mao Zedung Düşüncesini "Üç Dünya Teorisi"yle bir ve aynı tutma vb. yoluyla gizlemeye çalıştığını ama Türkiye proleter devrimcilerinin bu geri dönüşe, bu "tornistan"a izin vermeyecekleri ni ve bütün proleter devrimcilerin, proletarya partisi yolunda yürüyeceklerine olan güvenini tekrarlamıştır.

Konuşmacı yoldaş: "Arkadaşlar, proleter devrimcilerin birliği bayrağı bugün daha sağlam bir temel üzerinde yükseliyor.

Partimiz bir yönüyle artık gerçekleşmektedir.

İşte proletaryanın partisi ufukta görünüyor.

O artık temenni değil, bir gerçek olma yolundadır.

Onu ülkemizin bütün proleter devrimcileri, oportünist "Üç Dünya Teorisi"ne, sağ oportünizme ve sınıf işbirliği çizgisine karşı mücadele içinde inşa etmektedirler.

Onu hep beraber selamlayalım!

KAHROLSUN SINIF İŞBİRLİĞİ ÇİZGİSİ !

KAHROLSUN SAĞ OPORTÜNİZM !

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN MARKSİZM-LENİNİZM TEMELİNDEKİ BİRLİĞİ !

YAŞASIN PROLETARYA PARTİSİ !

diyerek sözlerine son vermiştir.

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ"Nİ REDDETMEK MARKSİST-LENİNİST OLMANIN MİHENK TAŞIDIR

Daha sonra Halkın Kurtuluşu adına söz alan diğer bir yoldaş, "Üç Dünya Teorisi"nin nasıl sınıf işbirliği vaazeden, karşı-devrimci bir teori olduğunu sergiledi.

Konuşmacı yoldaş: "Üç Dünya Teorisi"nin bugün neden tartışıldığını, önemini vurguladıktan sonra, bunun uluslararası komünist hareket içinde yeni bir sapma olduğunu,komünist olup olmamanın mihenk taşı olduğunu belirtti.

Konuşmacı yoldaş, bugünkü sapmanın geçmişteki Kautsky, Troçki, Tito ve modern revizyonistlerle olan yakın bağlarını koyup, bu sapmalarla "Üç Dünya Teorisi"nin bağlarını sergiledi.

Konuşmacı yoldaş şöyle devam etti. "Bugünkü dünyada devrim güçleri sosyalist ülkeler, uluslararası proletarya ve ezilen halklardır; dünya devrim güçlerinin karşısında ise başlarında ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizminin bulunduğu iki emperyalist blok ve her türlü gericilik bulunmaktadır.

Daha sonra konuşmacı yoldaş; Emperyalizm ve proleter devrimler çağının başlıca çelişmelerini çarpıcı bir şekilde anlattıktan sonra "Üç Dünya Teorisi"nin bu çelişmeleri nasıl yok saydığını ya da muhtevasını değiştirdiğini örnekledi.

Konuşmacı yoldaş; "Üç Dünya Teorisi"nin komprador burjuvazi ve toprak ağalarını dünya devriminin itici güçleri içerisine aldığını, halbuki bu sınıfların karşı- devrimci sınıflar olduğunu belgeledi.

Devamla,"Günümüzde ABD emperyalizminin de Sovyet sosyal-emperyalizmi kadar tehlikeli olduğunu" belirten konuşmacı"birine dayanıp diğerine karşı mücadele edilemeyeceğini, dünya devrim güçlerinin bütün emperyalistleri hedeflemesi gerektiğini"açıkladı.

Konuşmacı yoldaş şunları belirtti:

"'Üç Dünya Teorisi' AET ve Japonya ve Kanada gibi emperyalist ülkeleri devrimin yedek gücü olarak görmekte ve bunun sonucu, bu ülkelerdeki komünist partilerinin önüne kendi tekelci burjuvazilerini destekleme görevini koymaktadır"

"Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde yeni ekonomik düzen safsatasıyla emperyalizmin uşağı olan sınıfların uluslararası "eşit ilişkiler"i gerçekleştirebileceği hayalini yayarak devrimci mücadeleyi inkar etmektedir."

Konuşmacı yoldaş; "'Üç Dünya' teorisyenlerinin Marksizm-Leninizmin en temel meselelerini tahrif ettiklerini bu tahrifatlarına Marks'ı ve Lenin'i şahit göstererek haklı çıkmaya çalıştıklarını" söyledi.

Konuşmacı yoldaş devamla;

"Üç Dünya Teorisi"nin savaşlara ilişkin olan "emperyalist savaşı iç savaşa dönüştürme" değişmez ilkesini nasıl red ettiğini, buna bağlı olarak devlet meselesini sınıflarüstü bir şey olarak nasıl revize ettiğini vurguladı. Ve komprador burjuvazinin egemen olduğu ülkelerde milli ekonominin kurulabileceğini , söyleyen "Üç Dünya Teorisi"nin sınıf işbirlikçi siyasetini mahkum etti.

Konuşmacı yoldaş; uluslararası oportünist hareketin Türkiye temsilcisi olan PDA oportünizminin karşı-devrimci yüzünü sergiledi. Bu arada "şu veya bu şekilde "Üç Dünya Teorisi"ni savunan ara akımların özde Halkın Sesi oportünizmiyle aynı şeyleri söylediğini ve bu akımların PDA oportünizmini güçlendirdiğini"belirtti.

Konuşmacı yoldaş son olarak şunları belirtti:

"Uluslararası komünist harekette gerçek Marksist-Leninist partilerin yeni oportünizme karşı açtığı mücadelede bütün proleter devrimciler Marksizm-Leninizmin bayrağı altında toplanmalıdır.

"Üç Dünya Teorisi" üzerine yapılan konuşmadan sonra toplantı dinleyicilerin sorularıyla sürmüş ve Enternasyonal marşıyla son bulmuştur.

GÜZELTEPE

Baş.ta.sa.1'de

dı. Belediye ile görüşmeleriniz sonuçlanınca yarın sabah 9'a kadar kararınızı bize bildirin, 10'da yıkıma geleceğiz, diyerek gittiler. Bir daha da gelmediler. 180 polisin de, yıkıma gelmeyi reddettikleri için sürüldükleri söylentileri var.

Zor ve tehditle gecekondu halkını yıldıramayacağını anlayan Belediye Reisi şimdi de afiş, bildiri ve sözlü propaganda, sahte vaadlerle direnişi kırmaya, desteksiz bırakmaya ve birliği bozmaya çalışıyor. Son olarak Eyüp, Alibeyköy ve Kağıthane Belediye Başkanlarının (hepsi de CHP'lidir) imzasını taşıyan bir bildiri ile 50 kişiye başka tarafta hemen yer göstereceklerini , kalan ailelere ise 6 ay sonra yer göstereceklerini yalanını yaymaya çalışmışlar, bir taraftan da yanınızdaki bazı sekter gruplara inanmayın, onlar sizi polis ve jandarmayla karşı karşıya getirmek istiyor, diyerek halkla devrimcileri karşı karşıya getirmeye çalışmışlardır.

HATALI TAVIRLARIMIZI GÖREREK DÜZELTMEK, MÜCADELEMİZE YARAR GETİRİR

Direniş sırasında dışardan mücadeleye omuz vermeye gelen gençlikten arkadaşlarımızın Komitenin bazı yanlış kararlarına ve insiyatifli davranmamasına tepki olarak ortaya çıkan bazı hatalar işlediler.

Komite, direniş anında üzerinde "Faşizme Ölüm, Gecekondu Yıkımına Son" ve "Yaşasın Halk Savaşı" sloganları bulunan pankartın açılmasına önce izin verdi, sonra da pankartın kaldırılmasını istedi. Gençlikten arkadaşlar buna karşı direndiler ve tartışma çıktı.Bir ara da gençlikten arkadaşlar, Komitenin tespit ettiği, ancak ilan edilmeyen sloganların dışında slogan atmaya başladılar. Buna "Devrimci Ses" siyasetinden arkadaşlar da kendi sloganlarını atarak katıldılar. Komitenin bu durumu engellemeye çalışması, tekrar tartışmalara yol açtı.

Bu tartışmaların doğmasına yol açan aslında Komitenin propaganda ve ajitasyonu yürütme konusundaki insiyatifsizliği ve kitleyi yönlendirememesi idi. Ancak, Komitenin almış olduğu kararlar yanlış dahi olsa eylem içinde bunlara karşı çıkmak ve Komiteye karşı tavır alarak tartışmalara yol açmak,disiplinsizliğe ve dağınıklığa sebebiyet vermek yanlıştı. O anda Komitenin kararlarını uygulamamız, daha sonra yanlış kararları eleştirmemiz daha doğru olurdu. Hatalarını kavrayan arkadaşlarımız daha sonra bu konuda özeleştiri yaptılar.

Direniş günü akşamı yapılan toplantıya ev sahiplerinin dışında hiç kimsenin toplantıya katılamayacağı yolunda açıklanan Komite kararı tekrar tartışmalara yol açtı. Bu karar halkla devrimcileri kaynaştırmaya değil, karşı karşıya getirmeye hizmet eden bir karardır. Halkın Yolu'ndan arkadaşlar da çeşitli tavırları ile bu durumu körükleyen bir anlayış içine giriyorlar. Bu konudaki eleştirilerimize ise cevap vermiyorlar.

Bu olumsuzluklara rağmen,halkla devrimcilerin birliğinin parçalanmaz bir çelik halini aldığıdır. Bu birliğin en güzel ifadesi, albayın sözlerine verilen cevaptır. "Biz yıkamazsınız demiyoruz, yıkabilirsiniz, ama bizim cesetlerimizi çiğnemeden yıkamazsınız" İşte böyle diyordu çelikten birlik. Bu birliktir ki, 9 cemse, 3 pikap, 2 cip dolusu asker, 2 araba dolusu belediye görevlisini dize getirdi.

Faşist diktatörlük 1 Mayıs mahallesinin destanlar yazan direnişini gördü Bu korkudur onu gerileten. Bu korkudur ona Güzeltepe tükürüğünü yalatan.

YAŞASIN GÜZELTEPE GECEKONDU HALKININ FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI ZAFERİ!

FAŞİZME ÖLÜM GECEKONDU YIKIMINA SON!

ALİBEYKÖYLÜ HALKIN KURTULUŞU
YOLUNDA PROLETER DEVRİMCİLER

BREZİLYA KP

Baş.ta.sa.2'de

en gerici güçlerine tabii kılmak istiyorlar. Onlar, bu teorinin avukatlığını yapanlar,"Üçüncü Dünya" daki düzen,zalim bir askeri faşist diktatörlük olsa dahi buralardaki hakim yönetimi savunuyorlar.Onlar,halk kitlelerinin devrimci özlemlerini söndürme rolü oynuyorlar ; onlar bu özlemleri sosyal- emperyalizme karşı savaş maskesi altında gerici bir strateji içinde düzenlemek istiyorlar.Onlar,bu şekilde,emperyalizme ve gerici güçlere büyük bir hizmette bulunuyorlar.Onlar,bazen,devrimi durmayan bir pratik olarak tanımlamalarına rağmen; bunu,gerçeğin analizi ve onun öngördüğü görevlerle birlikte değil, ayrı bir tanım olarak ele alıyorlar.Gerçekte onlar, bugün hiç bir devrimi,bur juva demokratik devrimi dahi istemiyorlar. Çünkü, bağımlı ve yarı- sömürge ülkelerde emperyalizmle çok sıkı bağı olan mevcut yönetici sınıflar tahrip edilmedikçe ve mücadele proletarya tarafından yönetilmedikçe devrim sürdürülemez.

Arnavutluk'lu yoldaşların makalesinde şöyle deniliyor ; " Şu ana kadar iç gericiliğin ve hain düşmanların yenilgiye uğratılmadığı, ulusal olmayan ögelerin likide edilmediği,bir kurtuluş savaşı,bir ulusal demokratik ve anti- emperyalist devrim hiç görülmemiştir." Bugün, bu teoriye karşı mücadele sürdürmek, sosyalizme varan yolda, ulusal kurtuluş ve halk demokrasisinin zaferini gerçekleştirmek amacıyla ezilen ve sömürülen halkların Marksist- Leninist partilerin önderliği altında ilerici güçleri,ulusun büyük çoğunluğunu birleştirmek için sürdürdüğü çabalarından ayrılmaz bir görevdir.

Onun yazarları ister istesinler,ister istemesinler,"Üç Dünya Teorisi" revizyonizmin yeni bir çeşididir.Bu,sosyalist fikirleri karıştıran, ilk ve son olarak silinmiş olan,zamanın eski medeniyetlerinin feodal tabiatı ile ilgili teorileri ve kapitalizmin gelişmesini amaçlayan bir revizyonizmdir.Çünkü,o,Marksist-Leninist ilkeler yerine eklektik kavramlar koymakta,devrime tecavüz etmekte ve Marks, Engels Lenin ve Stalin'in proleter stratejisini terketmektedir;O, proletaryanın çağımızın merkezinde duran bir sosyal güç olduğu şeklindeki Leninist fikirden tamamen uzaklaşmıştır.Özü itibariyle,bu, revizyonizmin diğer şekillerinden farklı değildir.O da aynı şeyi amaçlıyor; kapitalizmin çeşitli şekillerde sürdürülmesi,sözde yeni uluslararası (kapitalist) ekonomik düzenin ' yaratılması',sosyal uzlaşma formülünün aranması, ölmekte olan ve çürüyen emperyalizmin yaşam umudunun sürdürülmesi.....

"Zeri i Popullit" deki makale,bütün kıtalardaki gerçek Marksist- Leninist devrimcileri büyük teorik ve pratik görevlerle yüzyüze getirmektedir. Bu görevler yerine getirilmeksizin,gerek her ülkede,gerekse uluslararası planda,işçi ve komünist hareketlerinin ilerlemesi mümkün değildir;onlar ne kadar zor ve karmaşık olursa olsunlar, onların gerçekleştirilmesi günümüzün zorunlu bir görevidir.Onların gerçekleştirilmesi zafere giden şanlı yolu açar. Enver Hoca Yoldaşın da belirttiği gibi ;" Dünya, halkların devrim ve ulusal kurtuluş davasının sadece bir emel ve geleceğe ait bir imkan değil, çözülmek için ele alınmış bir sorun olduğu bir aşamada bulunmaktadır." Proletaryanın öncüleri, Marksizm-Leninizm bilimini ne kadar fazla öğrenirler,onu kendi ülkelerinin somut pratiğine uygularlar, oportünizme karşı durmaksızın mücadele ederler,ve kesin bir devrimci faaliyet sürdürürlerse,kutsal hedefleri ne o kadar yaklaşırlar.

Brezilya Komünist Partisi,bütün şekillerde revizyonizmin maskesini düşürmek için bütün gücüyle çalışacaktır;çünkü, Lenin'in bize öğrettiği gibi,eğer emperyalizme karşı mücadele, oportünizme karşı mücadele ile ayrılmaz bir şekilde birleştirilmezse boş ve sahte bir slogan olarak kalır. Bütün dünyadaki Marksist-Leninistlerin desteğinden mutluluk duyan partimiz, halkımızın en büyük özlemlerini ifade ederek, Brezilya devrimini zafere götürmek için yiğitçe faaliyet gösterecektir."

(22 KASIM 1977 TARİHLİ ATA AJANSINDAN ÖZETLENMİŞTİR.)

ALMANYA'DA

Baş.ta.sa.8'de

ğin vergiden gidiyor" diye bilinçsiz kitleyi yabancılara karşı kışkırtıyor.

ÖNÜMÜZDEKİ GELİŞMELER NE OLABİLİR?

Biz Türkiyeliler en yoğun ve en örgütsüz yabancı işçi sayısını oluşturuyoruz. Yabancı işçiler arasında özellikle Türkiyelilerin üzerinde bir anti-kamuoyu yıratılma havası sürmektedir. Tüm bu çabaların amacı, işe yaramayan -yani ya bilinçlenmiş, ya da çalıştığı branşta kar getirme olanağı kalmamış- işçileri sürmektir. Kendilerine bu isteklerini yerine getirme yasallığını veren faşist kanunlar zaten çoktan beri hazırlanmıştı. Böyle bir insan avının ilk adımı "turist işçileri arama" maskesiyle başyacaktır. Hiç şüphesiz, Hitler faşizminin tüm metodları yavaş yavaş yaygınlaşacaktır. Bir gün "yabancıların sokağa çıkması yasaklandı","hüviyetler kontrol edilecek" diye radyo ve televizyonlar da çağrı başlarsa şaşmamak gerekir.

B.Alman işçi sınıfı, kaypak ve sahtekar reformistlerin yönetimindedir. Şovenizm geniş ölçüde hakimdir. B. Almanya devrimci örgütleri güçsüz ve kitleyi kucaklayamamıştır. faşistleşmeyi durduracak nitelikleri şimdilik söz konusu değildir.Gerçi krizin daha da derinleşmesi, bir gün çelişkileri bileyerek olumlu gelişmeler doğurabilse bile, çok önceden yabancılar darbeleri yemiş olacaklardır.

Bu nedenlerle, B. Alman devrimcileri, içinde faşist gelişimi durdurmak için mücadele verirken,ülkemiz işçi sınıfının devrimci örgütleriyle bağlarımızı daha da sıklaştırıp, gerekirse müşterek bir direnişe şimdiden hazırlanmalıyız.

ALMANYA'DAN BİR
DEVRİMCİ İŞÇİ

GAZETEMİZİ YAŞATALIM, ABONE OLALIM, ABONE BULALIM. BAĞIŞ KAMPANYASINI GÜÇLENDİRELİM.

BAĞIŞLAR İÇİN HESAP NO:

TEOMAN GÜRAL
TAS. HES. 2023 C
TÜRKİYE İŞ BANKASI
AKSARAY ŞUBESİ/İSTANBUL

YENİ HÜKÜMET

mekanizmasının bir parçasıdır. Yukarıda da söylediğimiz gibi, faşizm bir hükümet biçimi değil, bir devlet biçimidir.

Ve faşist diktatörlük şartlarında kurulan hiç bir hükümet, (bu hükümetler yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde orta burjuvazinin en ilerici ve en demokrat hükümetleri bile olsa) egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarını sarsamaz, temelinden değiştiremez.

Buradan çıkarılması gereken sonuç: faşist diktatörlüğün egemen sınıflar arasındaki çatışmalarla ve hükümet değişiklikleriyle yıkılamayacağıdır. Faşist diktatörlük ancak, egemen sınıflarla ezilen halk sınıfları arasındaki bir dizi boğuşmadan sonra, ezilen halk kitlelerinin örgütlü mücadelesinin başarıya ulaşmasıyla faşistleştirilmiş devlet mekanizmasının dağıtılıp parçalanmasıyla yıkılabilir.

Bütün dünyadaki anti-faşist mücadelenin tarihi ve ülkemizde "Cumhuriyet"ten bu yana gelişen siyasi olaylar bunun böyle olduğunun en büyük göstergesidir.

Ülkemizde faşist diktatörlüğün kesin olarak yerleşmesinden bu yana 35'ten fazla hükümet değişikliği gerçekleştiği halde faşist diktatörlük, komprador burjuvazi ve feodal toprak ağalarının siyasi bir egemenlik biçimi olarak varlığını sürdürmeye devam etmiştir.

Bugün, esas olarak orta burjuvazinin siyasi platformdaki temsilcisi olan CHP önderliğinde kurulan yeni koalisyon hükümeti ile, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının siyasi egemenlik organı olan devlette değil, onun bir parçası olan yürütme organında, hükümette bir değişiklik ortaya çıkmaktadır.

Halk kitlelerinin yükselen devrimci-demokratik mücadelesi sonucunda MC hükümetinin yıkılması ve yerine CHP önderliğinde yeni bir hükümetin kurulması, reformist, oportünist ve revizyonist mihrakların iddia ettiği gibi "faşizmin çökmesi"yle "faşist diktatörlüğün yıkılması"yla sonuçlanmamıştır. Tersine komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının ekonomik egemenliği ve faşist diktatörlük biçimindeki siyasi egemenliği devam etmektedir.

CHP önderliğinde kurulan yeni koalisyon hükümeti aracılığıyla, emperyalistler ve egemen sınıflar, kendi ekonomik egemenliklerine ve faşist diktatörlüğe karşı yönelen emekçi kitlelerin hareketini amacından saptırmaya ve zayıflatmaya çalışacaklardır. Emperyalistler ve egemen sınıflar, böyle bir hükümet modeliyle, faşist diktatörlüğün kanlı suratını bir tül perdeyle örtmeye çalışmaktadırlar.

CHP yönetici kliğinin son yıllarda giderek daha fazla gericileşmesi, emperyalistlerle, komprador burjuvazi ve toprak ağalarıyla daha büyük bir oranda uzlaşması, ve CGP, DP ve Bağımsızların da katılmasıyla yeni hükümetin daha da gerici bir yapı kazanması, bu konuda, emperyalistler ve egemen sınıflara son derece "elverişli" bir siyasi ortam sağlamaktadır.

Özetle, CHP önderliğinde kurulan yeni koalisyon hükümeti ile faşizm çökmemiş, faşist diktatörlük yıkılmamıştır. Tersine yeni hükümet faşist diktatörlüğün koltuk değnekliğini yapacaktır.

Bugün gözden kaçırılmaması gereken birinci nokta budur.

Gözden kaçırılmaması gereken ikinci nokta da, egemen sınıfların bütün 'istikrar' çabalarına rağmen, CHP önderliğinde kurulan yeni hükümetin bir istikrar örneği olarak piyasaya sürülmesine rağmen önümüzdeki dönemin de egemen sınıflar açısından gene bir 'istikrarsızlık" dönemi olacağıdır. Kapitalizmin genel ekonomik buhranının dünya ölçüsünde ve ülkemizde derinleştiği ve bunun siyasal planada yansıdığı, ekonomik, sosyal ve siyasal yapıyı alt-üst ettiği bugünkü şartlarda bunun başka türlü bir sonuç vermesi beklenemez zaten. Önümüzdeki dönemde, egemen sınıfların kendi aralarındaki çatışmalar hafiflemeyeceği gibi, tersine yeni bir platformda ve yeni boyutlar kazanarak devam edecektir. Bu çatışmalar siyasi platforma daha yoğun bir şekilde yansıyacaktır.

Ve daha da önemlisi, emekçi halk kitlelerinin siyasi uyanışı ve mücadelesi, bütün reformist afyonlamalara ve demagojilere rağmen durmayacak, her türlü engeli yırtarak yükselmeye devam edecektir.

Kısacası önümüzdeki dönem, devrimle karşı—devrim arasındaki çatışmanın devam edeceği bir dönem olacaktır.

Bu bakımdan CHP önderliğinde kurulan yeni koalisyon hükümeti dönemi, siyasal açıdan, bir ara dönem, bir geçiş dönemi olacaktır.

Öte yandan faşist MC hükümeti, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk kitlelerinin yürüttüğü mücadele sonucunda yıkıldığına göre, halk kitleleri ve devrimci güçler bu mücadele içerisinde belli ekonomik,demokratik ve siyasi mevzileri korumuş ve bunları fiilen kullanmıştır. Ara dönem diye niteleyebileceğimiz önümüzdeki dönem, emekçi halk kitleleri açısından faşist diktatörlüğün bütün saldırılarına rağmen mevcut ekonomik, demokratik ve siyasi mevzilerin korunacağı ve bunlara yenilerinin eklenerek fiilen kullanılabileceği bir dönem olacaktır.

Emekçi halk kitleleri ve onun siyasi öncüleri proleter devrimciler, böyle bir siyasi ara dönemde diğer bütün temel görevlerini de yerine getirirken, mevcut ekonomik,demokratik ve siyasi mevzileri yeni bir atılım için basamak olarak kullanmalı, güçlerini sağlamlaştırmalı ve faşist diktatörlük karşısında güçlü bir devrim cephesi inşa etmelidir. Proleter devrimciler reformist demagojinin her türlü biçimini her alanda mahkum etmelidir.

Emekçi halk kitlelerinin faşist diktatörlüğe karşı mücadelesinin güçlü bir atılım kazanması, bir yönüyle de, buradan geçer.

İSTANBUL'DAKİ "ÜÇ DÜNYA TEORİSİ NEDİR, KİME HİZMET EDİYOR" KONULU TOPLANTI, MİLİTAN BİR RUHLA GERÇEKLEŞTİ

7 Ocak Cumartesi günü Alibeyköy-Silahtar'daki Mehtap Sinemasında yapılan toplantı enternasyonalci militan bir ruhla açılmıştır. "Yaşasın Marksizm-Leninizm", "Yaşasın Dünya Marksist-Leninistlerinin Birliği", "Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi", "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi", "Yaşasın Halk Savaşı", "Kahrolsun Oportünist Hainler", "Kahrolsun Revizyonistler, Hizipçi Hainler", "Doğuda Milli Zulme Son" vb. gibi sloganların atıldığı toplantının amacını, Alibeyköylü proleter devrimciler olarak, ülkemizde Aydınlık oportünizme tarafından temsil edilen ve ortayolcu ara akımlarca desteklenen sağ oportünizmin iç yüzünü daha iyi açığa çıkarmak için bu toplantıyı düzenledik" diye açıklamışlardır. Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ve Enternasyonal marşının birlikte söylenmesinden sonra Halkın Birliği'nden bir arkadaş; "Üç Dünya Teorisi" üzerine bir konuşma yaptı, "AEP'nin bayrağına sarılarak, hizipçi faaliyetlerini gizlemeye çalışanların proleter devrimci hareket içinde barınamayacaklarını" söyledi.

PROLETARYA PARTİSİNİ, ÜLKEMİZİN BÜTÜN PROLETER DEVRİMCİLERİ, "ÜÇ DÜNYA TEORİSİ"NE, OPORTÜNİZME VE SINIF İŞBİRLİĞİ ÇİZGİSİNE KARŞI MÜCADELE İÇİNDE İNŞA ETMEKTEDİRLER.

Halkın Birliği'nden sonra Halkın Kurtuluşu adına söz alan bir yoldaş: "Biz burada tarihi bir günü yaşıyoruz. Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un proletaryanın diğer büyük önderlerinin devrimci fikirlerine sarılacağımıza yılmaz proleter devrimci savaşçılar olarak Marksizm-Leninizmin yolundan ölünceye dek ayrılmayacağımıza, daima devrimin ve Marksizm-Leninizmin safında yer tutacağımıza bir kere daha söz veriyoruz." diye başlayan konuşmasında, proleter devrimci hareketin bugünkü durumuna değinmiş, uluslararası alandaki siyasi-ideolojik netleşmelerin ülkemizdeki yansıması olarak yolumuzun aydınlandığını belirtmiştir.

Bugüne kadarki mücadelemizin çeşitli kızıl çizgilerinin bugün birleşerek tek bir kızıl noktada biriktiğini belirten konuşmacı yoldaş bu kızıl çizgileri şöyle özetlemiştir.

-Proleter devrimcilerin birliği için sağ oportünizme ve sınıf işbirliği çizgisine karşı yürütülen mücadele;

-Programımızın ideolojik- siyasi temelini oluşturan 57 yıllık sağ oportünist mirasa karşı mücadele

-Merkezi görev, faşizm vb. meselelerde sınıf işbirliğine karşı mücadele,

-Uluslararası büyük mücadelede saf tutma ve Marksizm-Leninizme daha sıkı sarılma mücadelesi,

Bugün bizi buraya getiren şeyin; yani proleter devrimcilerin birliği için siyasi-ideolojik temelin oluşturulmasına yol açan şeyin 75'ten beri her alanda sağ oportünizme ve sınıf işbirliğine karşı mücadelede sebat etmek olduğu belirtilen konuşmada, programın, artık bir hayal değil, üzerinde çalışılan, geliştirilen somut bir iş olduğu vurgulanmıştır.

Programın iki temel üzerinde belirdiğini açıklayan konuşmacı yoldaş, bu temellerin; "Üç Dünya Teorisi"ni red, UDHD ve azami hedeflerin belirlenmesi olarak özetlemiştir.

Halkın Yolu'nun platformunun, "Üç Dünya Teorisi"ne bakış açısıyla hazırlandığını bu nedenle program olarak ele alınamayacağını, Halkın Birliği'nin bakış açısının da bir çıkış noktası olamayacağını, çünkü; bu arkadaşların da "Üç Dünya Teorisi"ni reddedişlerinden sonra, "Üç Dünya Teorisi"ne uygunluk içinde

Dev.Sa.7.Sü.4'de

Ankara Türk Traktör Fabrikasından atılan 70 işçi geri alınmalıdır

Bugün Türkiye'de egemen sınıflar derin bir krizin içine girmişlerdir. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları bu krizden kurtulmak için halkı yoksulluğa ve sefalete iten tedbirler almaktadır.

Nedir bu mucizeleri yaratacak tedbirler? Birincisi, halkı dolaylı olarak vergiye tabi kılan, zamlar ve paranın alım gücünün düşürülmesi;

İkincisi, işçilerin, memurların ücretlerinin dondurulması,

Üçüncüsü, tarım ürünlerinin fiyatlarının düşürülmesi,

Dördüncüsü, kendilerinin sahip oldukları işletmelerin ürettikleri malların fiyatlarının yükseltilmesidir.

Yukarıda genel olarak alınan tedbirlere bakıldığında, işçilerin ve memurların ücretlerinin dondurulması dışında hemen hepsi uygulamaya girmiştir.

İşçilerin ve memurların ücretlerinin dondurulmasından korkan komprador burjuvazi ve toprak ağaları, bu işlemi dolaylı olarak uygulamaya çalışmaktadır.

Bugün Türkiye'de 25 bin işçi, işverenlere karşı demokratik ve ekonomik hakları için greve gitmişlerdir. Bu durumu fırsat bilen işverenler grevci işçilere karşı lokavt ilan etmişlerdir. Egemen sınıflar, lokavt silahıyla şu avantajları kazanacaklar: Birinci olarak, daha önce birkaç tane toplu sözleşme geçiren işçilerin aldıkları ücretler, bugün tespit edilen asgari ücretten yüksektir. İşverenler, bu durumdaki işçileri atıp yerine yeni işçi aldıklarında, eski işçilere ödediği ve asgari ücretten yüksek olan ücreti ödemekten kurtulacak, yeni aldığı işçilere ise, asgari ücret üzerinden aylık verecektir. İşte eski ve yeni işçilere ödenen aylık maaş farkları, bu işlemler sonucu işverenlerin cebine girecektir. İkinci olarak da, bu uygulamalar, işçi sınıfı üzerinde tehdit aracı olarak sürdürülerek, onların birliğini yok edecektir.

Faşist diktatörlük, "krizi atlatmak" için aldığı ücretleri dondurma politikasını da bu şekilde uygulayarak, emperyalist sermaye çevrelerini de memnun etmiş olacaktır.

Faşist diktatörlük aldığı tedbirleri direkt olarak da uygulamaya koymakta, hiç bir gerekçe göstermeden işçileri toptan işten atmaktadır.

En son olarak da Ankara Türk Traktör Fabrikasında, 70 işçiyi -gerekçeye bile lüzum görmeden- işten atmışlardır.

Neden olarak da, bugün Türkiye'de bir krizin olduğunu ve bunun için işçilerin işine üzülerek son verdiklerini söylemektedirler.

Türk Traktör Fabrikasının Genel Müdürü Turan Onur atılan işçilere gönderdiği yazıda şunları söylemekte:

"Türkiye'de içinde bulunduğumuz ekonomik krizi hepimiz gayet iyi bilmekteyiz. Ağustos 1977'den bu yana düzeleceğini beklediğimiz ekonomik durum, daha da kötüye gitmektedir."

Bu tespiti yapan "değerli" Genel Müdür, çare olarak da şunu belirtmektedir:

"Fabrikamızın çalışmalarına devam edebilmesi için, 70 kadar arkadaşımızı işten çıkarmaya mecbur kaldık."

Bu uygulamanın yalnız burada olmadığını belirtmek için de şöyle demektedir:

"Birçok fabrikada çok yüksek sayılarda işten çıkarmalar, son 4 aydır vuku bulmaktadır."

Genel Müdür şunları da söylemeyi ihmal etmemiş: "Türkiye'nin ekonomik durumu düzelince...yine bu arkadaşları işe davet edeceğiz." Son olarak da, atılan işçilerden, kendisini anlamalarını (!) istemiştir.

Evet, Turhan Onur! İşçiler seni anlayacaklar, ama gerçek yüzünle. İşçileri sefalete atmanın zalimliğiyle seni tanıyacaklardır!

Nitekim, Ankara Türk Traktör Fabrikasının devrimci işçileri, seni tanıdıklarını, gerçek yüzünü bildiklerini, sen ve senin gibilerini nasıl gördüklerini, yazdıkları bildirilerde söylemektedirler:

"2 Ocak Pazartesi günü 70 arkadaşımız, Türk Traktör Fabrikası işverenleri tarafından işten atılarak, açlığa, yoksulluğa ve sefalete aileleriyle birlikte itildiler. Hayat pahalılığının her gün biraz daha arttığı şu soğuk kış günlerinde "kader"leri ile başbaşa bırakılmışlardır.

"Bizlerin kanları, canları ve alınterleri üzerine kurdukları saltanatlarını daha iyi koşullar altında sürdürebilmek, içine düştükleri ekonomik krizin yükünü biz işçilerin üzerine yıkabilmek için, her türlü insanlık dışı uygulamaları yapan bu kan emici işverenler, aylardır yalan, iftira ve sahte beyanatlarla hedefledikleri bu uygulamanın ilk kademesini 2 Ocak'ta gerçekleştirdiler.

"Onların esas amaçları bizlerin tümünü parça parça çıkartarak asgari ücretle yeni işçiler alıp, daha fazla kar, daha fazla sömürü elde etmek istiyorlar. 70 arkadaşın işten atılması, bu gerici emellerinin başlangıcıdır. Bu arkadaşları işten çıkarmakla, bizlerin tansiyonunu ölçüyorlar. Böylelikle yeni 70'leri, 100'leri ne zaman en kolay çıkaracaklarının hesabını yapıyorlar.

Arkadaşlar!

"Faşist Müdür TURHAN ONUR, Müdür olarak tepeden inme geldiği günlerde yaptığı bir konuşmasında, "Buradan bir tek işçi atılmayacaktır, atarlarsa, önce beni atsınlar" diyordu. Şimdi ise, uşağı olduğu işverenlerin ve onların faşist sendikası MESS'in ülke çapında yaptıkları uygulamaların bizim işyerindeki en sadık uygulayıcılığını yapması gerçekte ne kadar yalancı ve işçi düşmanı olduğunun ispatıdır. Yine bu faşist müdür, bizlere dağıtılmak üzere bordrosu hazırlanmış ikramiyelerimize el koyarak, üyesi olduğu gerici bir partiye seçim kampanyası için göndermemiş midir?

"Bu kan emiciler fabrika kurulduğundan bu yana işçilerin ve köylülerin sırtından milyonlar kazandılar, köşkler, villalar, otomobiller aldılar. Elde ettikleri karlarla başka işyerleri açtılar; sermayelerini başka alanlara kaydırdılar. Bizlere zindan ettikleri bu ülkeyi kendi cennetleri yaptılar. Şimdi ise, "fabrikanın ayakta kalabilmesi için sizleri işten atacağız" diyorlar. Bu koskoca bir yalandır. Çünkü bizler biliyoruz ki, biz olmadan traktör olmaz, onun parçaları olmaz, açıkçası hayat olmaz. Tüm değerleri yaratan bizlerin emeğidir. Onların bu sözlerle amaçladıkları başka şeylerdir. Birincisi, böylece bizi işten çıkartıp düşük ücretle işçi alarak karlarına kar katacaklardır. İkinci olarak, burada kalan bizleri mücadele etmemeye, köle gibi yaşamaya devam etmemizi sağlamaya çalışıyorlar. Bu söylediklerinden de anlaşılacağı gibi hala kendi namussuzluklarının sorumlusu olarak utanmadan bizleri göstermeye çalışıyorlar. "Ekonomik kriz"in nedeni söyledikleri gibi bizler değil, onların doymak bilmeyen sömürü ve kar etme hırsıdır. "Ekonomik kriz"in nedeni, dökümhanelerde, makina atelyelerinde, montaj, ısı işlem, pres ve marangoz atelyelerinde, is, toz, zehirli gaz ve dumanlar içinde, en ağır iş şartlarında gece gündüz çalışmak zorunda bırakılan bizler miyiz? Yoksa, Ankara Palaslarda, pavyonlarda şampanya patlatan, her ay yemekler düzenleyen, faşist sendikacılara ziyafetler çeken, her ay faşist müdür ve şeflere bizleri daha fazla baskı altında tutması için gizli ikramiyeler dağıtan yabancı sermayenin uşağı işverenler midir?

'Ekonomik kriz'in nedeni; gece gündüz çalıştığı halde, çoluğunun çocuğunun en temel ihtiyaçlarını sağlayamayan, yeteri kadar dinlenemediği ve beslenemediği için bir ayağı hastane kapısından eksik olmayan, kümesten farksız evlerde oturmak zorunda bırakılan bizler miyiz?

Yoksa, fazla beslenmekten özel müşahadeye alınan, değil çocuklarına ve karısına, köpeğine bile özel doktor tutan, yazlığı ayrı, kışlığı ayrı villalarda oturan faşist işverenler midir? Hayat bizi doğruluyor arkadaşlar. "Ekonomik kriz"in nedeni bizzat uluslararası sermaye sahipleri ve onların ülkemizdeki uşaklarıdır.

"İşverenlerin sadık uşağı Türk Metal'in faşist sendika ağaları, olay günü fabrikaya gelip bizlerle birlik olması gerekirken, önce faşist müdür Turhan Onur'a, sonra da MESS'e giderek onlarla görüşme yapmıştır. İşten atılan arkadaşlar sendikaya gittiklerinde, bu namussuz sendika ağalarını (Fevzi Korkmaz, Tacettin Esenova, Metin Tombul) ziyafet masasında yakalamışlardır. Durumu anlatan işçi kardeşlerimize ise, "Ne yapalım, elimizden bir şey gelmez", "alın tazminatınızı gidin" diyerek utanmadan çaresiz olduklarını belirtmişlerdir. Aynı anda Yıldırım Ziraat Aletleri işyerinden de işten atılan iki işçi geldiğinde, onlara da aynı yalanı söylemişlerdir. Onların bu tutumlarından, bilmez gibi göründükleri halde, işten atılmalardan haberdar oldukları, yani bu uygulamanın planlarını işverenlerle birlikte yaptıkları anlaşılmaktadır. Faşist sendika ağaları! Bu mu analı avratlı yeminlerle varlığını ispatlamaya çalıştığınız işgüvenliği anlayışınız? Bu mu sizin "namuslu sendikacılık" anlayışınız?

"Biz işçiler artık anladık ki sendika ağaların da "şeref, namus" aramak işverenlerde "şeref, namus" aramak kadar anlamsızdır. Biz işçiler biliyoruz ki, işverenlere karşı mücadelemizi sendika ağalarına karşı mücadele ile, her ikisine karşı yürüttüğümüz mücadeleyi ise onların siyasi iktidarına karşı mücadele ile birleştirmeden bizlerin kurtuluşu gerçekleşemez.

O halde;

-Önümüzdeki delege seçimleri ve sendikamız genel kurulunda "İşçiler Sendika Yönetimine" mücadelemizi işten atılmalara karşı mücadele ile birleştirelim. İşten atılmalara karşı süren mücadelemizi, işten atılan arkadaşlarımız işe alınıncaya kadar sürdürelim.

-İşverenin "artık işten atmalar bitti" yalanlarına inanmayalım, onlar bu yalanlarla yükselen mücadeleyi yumuşatıp yeniden gruplar halinde bizleri çıkartmayı amaçlamaktadırlar.

-"Tazminat veriyoruz" vaadlerine aldırmayalım. Gönüllü olarak işyerimizden çıkmayalım.

-İş güvenliği için, sendikaya, işverenle "ek pro

Devamı Sayfa 6'da

ALMANYA'DA BULUNAN TÜRKİYELİ İŞÇİLER ÜZERİNDEKİ AZGIN SÖMÜRÜ

Batı Almanya'da iş ve oturma müsaadesi olmadan yaşayan -tabii buna yaşamak denirse- ve çalışan 200 bin işçi olduğu tahmin edilmektedir. Bu sayı yalnız Ortak Pazar Ülkeleri dışından gelenlerden oluşuyor. Çünkü, Ortak Pazar Ülkeleri işçileri imtiyazlıdır. Yani çalışma ve oturma müsaadesi onlar için çoğu kez gereksizdir. Emekçilerimiz arasında kaçak işçi "turist" olarak adlandırılır. Batı Alman burjuvazisinin tüm borazanlığını yapan yayın organları da bunları "İLLEGAL İŞÇİ" diye adlandırırlar. Bunun vurgulanış tarzı cani, hırsız, haydut kelimeleriyle aynı ağırlıktadır.

Turistler polis tarafından yakalanırsa, önce hapise atılıp ceza yerler. Cezası bitince de kelepçeli olarak uçak meydanına götürülürler ve sürülürler. Eğer şansı varsa bu böyle olur, yoksa trenle postalanırlar. Bu durumda sürgün işi tutukluluk zamanının bitiminden 4-5 hafta sonraya kalır. Uçakla gidenlerden, her eyalet kendine göre bir ceza ister. Yani sürülen bir kişiye bazen belli bir ceza öngörülür. Örneğin Frankfurt civarındaki Offenbach'ın faşist Yabancılar Dairesi Başkanı BEBBER'in getirdiği öneri şudur: "Turist işçiyi sürmek, yakalamak, takip etmek, tutuklamak devlete çok masrafa mal oluyor (!). Bu nedenle sürülen bir kişi 2 bin mark borçlu sayılmalı ve bu şahıs tekrar B. Almanya'ya geri gelmek isterse önce bu cezayı ödemelidir." Bu önerileri getiren Hitler uşaklarının da bildiği gibi, her turist işçiyi bazen 2 marka çalıştırarak sömürürlerken milyonlar vuruyorlar. Bu soygun 'iyi' gittiği sürece göz yumuyorlar, fakat işçi bilinçlenerek mücadeleye girerse insan avına çıkıyorlar. Yüzlerce örnekler var bu konuda. Civarımızda yani Obertshavsen'de olan insan avını hepimiz biliyoruz.

Ülkemizden neden turust işçi olarak emekçilerimiz bu yükümlülüklere katlanıyorlar, sorusuna girmiyoruz. Faşist diktatörlüğün kanımızı emdiği müddetçe, birçok kardeşimiz ekmek için yollara düşecektir. Ben burada bir kaç olay canlandırarak turist işçilerimizin ne derece korkunç bir baskı ve sömürü altında olduklarını açıklamaya çalışacağım.

1) Frankfurt içinde bir Türkiyeli işçiye araba çarpmıştır. Başı ve elbisesi kanlar içindedir. Kazayı görenler cankurtaran çağırmışlardır. İşçi kardeşimiz yardım arabasına binmemekte ve hastahaneye gitmemekte direnmektedir. Almanca bilmediği için bu isteklerini doktor ve yardımcılarına direnerek dile getirmektedir. Devrimci bir arkadaş olayı görerek yardımcı olur. Henüz polis gelmemiştir. Yüzlerce kişi toplanmış, hepsi yaralının hastahaneye gitmesini arzulamaktadır. Devrimci arkadaş yaralı işçiye neden arabaya binmek istemediğini sorar. Gözleri korkuyla dolu yaralı, arkadaşı dikkatle gözleyip güvenebileceğini anlayınca "Kardeşim" der, "bana yardım et, buradan uzaklaşayım. Ben turist işçiyim. Beni hastahaneye götürürlerse, polise de teslim ederler." Sonra kanlar içinde polis gelmeden oradan uzaklaşır. (Olay 1974 yılının bahar aylarında olmuştur.)

2) B. Almanya AŞAĞI-ELBE yöresinde her yıl binlerce Türkiyeli, turist olarak gelip çalışır. Oralarda elma çiftlikleri vardır. Toplama mevsiminde işçiler gelirler, mevsim bitince ya geri dönerler, ya da başka yörelerde iş ararlar.

Bu işçilerin aldığı para, meyvanın verimine göre değişir. Meyvaların bol olduğu mevsimde 4,5 marka kadar saat ücreti yükselir, verimsiz mevsimlerde saat ücreti çoğu kere 2 marka kadar düşer. Bu iş akord usulüyle olur ve 20 kilo ağırlığındaki bir elma sandığının doldurulmasına 1,10 mark verilir. (Bu fiyatlarla bir kıyaslama olsun diye şu satış fiyatlarını da yazıyorum. Bir kilo ekmek 3,4 marktır. Bir kilo elmanın fiyatı bakkalda 2 ile 4 mark arasında değişir.)

ŞİMDİ ELMA İŞÇİSİ UBEYDULLAH BOZKURT ADLI İŞÇİ KARDEŞİMİZİN BAŞINA GELENLERİ DİNLEYELİM :

25 Eylül 1977 günü işçi arkadaş dikkatli, dikkatli bir ihtiyacını tedarike çalışıyordu. Birden bire bir polis arabası önünde duruyor. Übeydullah faşist polisin ne olduğunu bildiği için derhal kaçmaya başlıyor. Faşist polis basıyor kurşunu. Kardeşimiz ciğerinden kurşun yiyor ve yaralı olarak Hamburg-Harbug hastahanesine getiriliyor. Olay polis tarafından "üzücü bir yanlışlık" diye adlandırılıyor. Güya polis o sırada bir banka soyguncusunu takip edermiş, güya dur diye bağırmış, güya şu, güya bu...

AŞAĞI-ELBE yöresinde kaçak çalışan Türkiyeli işçilerin çoğu Elazığ, Mardin, Tunceli yörelerindendir.

İşçilerin ne aldıkları az paraya, ne de başlarına bir haksızlık gelince itiraz edecekleri durumları yoktur. Sosyal haklar diye bir şey de söz konusu değildir. Günde 14 saat çalışırlar; yağmur, soğuk dinlemezler. Ne Pazar ne tatil günleri vardır. Birisi hastalanır veya yaralanırsa hiç bir haktan faydalanamazlar.

Yakınlarda bir Türkiyeli ağaçtan düşüp ayağını kırdı. Doktora gidemezdi. Arkadaşları tahtalarla ayağını sardılar. 15 gün acılar içinde kıvrandı. Sonra şiş, kırık bacağıyla memleketine döndü.

Türkiyeli Turist elma işçisi 28 yaşındaki Ahmet M. şöyle anlatıyor:

"Para biriktirmek gerekiyor. Çoluk çocuk zor durumda. Ama burada her şey çok pahalı. Ben üç arkadaşımla birlikte 14 metre karelik bir domuz ahırında kalıyorum. Pencerelerde cam yok, karton kaplı. Elbiseleri yerlere koyuyoruz. Fakat şunu söylemek isterim; diğer yerler daha da kötü. Bizim burada su musluğu var. Başka yerlerde bu da yok."

Turist işçiler polisle karşılaşmamak için köylere hiç inmezler. Yiyeceklerini karanlık çöktüğü zaman almaya giderler. Bazı bakkallar özel olarak geç vakit açılır. Elbette fiyatlar da ona göre.

Devlet turist işçiler sömürüldüğü ve patronlara para getirdiği müddetçe göz yumuyorlar. Fakat patronlar göz kırpar da "Gitsin artık" deyince korkunç bir insan avı başlıyor. Son zamanlarda sık sık bu insan avına şahit oluyoruz.

4) Faşistleşme süresi içinde B. Alman devleti planlı ve sistemli şekilde ilerliyor. Darbe vuracağı yerin örgütsüz, dağınık ve güçsüz olmasına çok önem veriyor. Bu neden le ilk darbeyi yiyecekler önce turist işçilerdir.

İşte bir kaç gün önce toplu insan avı:

13 Aralık 1977 günü Berlin'den bir uçak Pakistan'a doğru yola çıktı. İçinde gelişi güzel caddelerde avlanmış 105 Pakistanlı vardı. Uçağın içindekileri 15 B. Alman polisi Lahor'a kadar götürdü. Yine 6 Aralık günü sürgün edilen 123 Pakistanlı Karaşi'ye götürüldü. Senelerden beri yoksul insanları sömürerek sessizce milyonlar kazanan patron ve onların devleti utanmadan iki uçak için ödediği 331 bin markı vurguluyor ve "Bu paralar senin ödedi-

Dev.Sa.7.Sü.8'de

İŞ CİNAYETLERİNİN SORUMLUSU FAŞİST DİKTATÖRLÜKTÜR

Kartal Mutlu Akü Fabrikasında çalışan 150 işçi kurşundan zehirlendi. Mutlu patronu, işçilerin çalıştıkları işyerinde havalandırma yaptırmamıştır. Yerler, kurşunu tozla birlikte uzun zaman tutan topraktır, beton dökülmemektedir. Çalışma Bakanlığı müfettişleri geleceği zaman, üretim bir kaç gün durdurulup, atelyeler havalandırılmakta ve yerler yıkanmaktadır. İşçiler hastahaneye ancak takatsiz düşünce yollanmakta, İş Kanunu'na göre muntazam yapılması gereken sağlık denetimleri yapılmamaktadır.

Mutlu işçilerinin zehirlenmesi burjuva basınında yer almayan yüzlerce örnekten birisidir. Bugün genel olarak işçi sınıfı, burjuva kanunlarının dahi yasakladığı çalışma koşullarında iş yapmaktadır. Fabrika ve atelyelerin büyük çoğunluğunda havalandırma yoktur. İşçi sınıfının geçmişte mücadele verdiği işyerlerinde yoğurt çıkmakta, diğerlerinde bu dahi bulunmamaktadır. Deri fabrikaları, ayakkabı atelyeleri, trikotaj atelyeleri, boya imalathaneleri vb. yerlerde ise işçiler ve çıraklar açıkça zehirlenmektedir. Üstelik, yasaklanmış

Dev.Sa.7.Sü.1'de

HALKIN KURTULUŞU

Türkiyeli proleter devrimciler, Avrupa'da Almanca bir bülten çıkarmaya başlamışlardır. "Türkei İnfo" ismini taşıyan ve ayda bir yayınlanan bülten Kasım 1977 de çıkmaya başlamıştır ve bugüne kadar iki sayı yayınlanmıştır. Gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'nda yayınlanan çeşitli yazıların bir derlemesi olan bülten, Hollanda'da yayınlanmaktadır. Avrupa'daki Türkiyeli proleter devrimciler, özellikle yurtdışındaki devrimcileri "TÜRKEİ İNFO" ile bağ kurmaya, ona abone olmaya çağırmaktadırlar.

"Türkei Info"nun yazışma adresi şöyledir :

EBMUD BREMER
POSTBOX 80400
AMSTERDAM/HOLLAND

HALKIN KURTULUŞU

TÜRKEİ İNFO

2

JAHRG.1: 12/77